

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) 2016/1624 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 14 septembrie 2016

privind Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european și de modificare a Regulamentului (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 863/2007 al Parlamentului European și al Consiliului, a Regulamentului (CE) nr. 2007/2004 al Consiliului și a Deciziei 2005/267/CE a Consiliului

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 77 alineatul (2) literele (b) și (d) și articolul 79 alineatul (2) litera (c),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) La reuniunea sa din 25 și 26 iunie 2015, Consiliul European a lansat un apel pentru eforturi mai susținute în vederea soluționării de o manieră cuprinzătoare a problemei fluxurilor migratorii fără precedent spre teritoriul Uniunii, inclusiv prin consolidarea managementului frontierelor în vederea unei mai bune gestionări a fluxurilor migratorii mixte în creștere. Mai mult, la întâlnirea informală privind migrația din 23 septembrie 2015, șefii de state și de guverne au subliniat necesitatea de a răspunde la situația dramatică de la frontierele externe și de a consolida controalele la aceste frontiere, în special prin alocarea unor resurse suplimentare în favoarea Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale statelor membre ale Uniunii Europene, a Biroului European de Sprijin pentru Azil (EASO) și a Europol, cu resurse umane și contribuții tehnice din partea statelor membre.
- (2) Obiectivul politicii Uniunii în domeniul gestionării frontierelor externe este de a dezvolta și a pune în aplicare gestionarea europeană integrată a frontierelor la nivel național și la nivelul Uniunii, ceea ce reprezintă un colar indispensabil al liberei circulații a persoanelor în Uniune și o componentă fundamentală a unui spațiu de libertate, securitate și justiție. Gestionarea europeană integrată a frontierelor este esențială pentru îmbunătățirea managementului migrației. Scopul este de a aborda în mod eficient trecerea frontierelor externe, de a soluționa provocările legate de migrație și de a face față potențialelor amenințări la aceste granițe, contribuind astfel la combaterea criminalității grave cu o dimensiune transfrontalieră și asigurând un nivel ridicat de securitate internă în Uniune. În același timp, este necesar să se acționeze respectând întru totul drepturile fundamentale și într-un mod care să garanteze libertatea de circulație a persoanelor pe teritoriul Uniunii.

⁽¹⁾ JO C 303, 19.8.2016, p. 109.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 6 iulie 2016 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și decizia Consiliului din 14 septembrie 2016.

- (3) Gestionarea europeană integrată a frontierelor, bazată pe modelul de control al accesului pe patru niveluri, cuprinde măsuri în țări terțe, cum ar fi cele din cadrul politicii comune în domeniul vizelor, măsuri cu țările terțe vecine, măsuri de control la frontierele externe, analiză de risc, precum și măsuri în spațiul Schengen și în domeniul returnării.
- (4) La realizarea gestionării europene integrate a frontierelor, se impune asigurarea coerenței cu alte obiective de politică, printre care funcționarea corespunzătoare a transportului transfrontalier.
- (5) Pentru a asigura punerea eficace în aplicare a gestionării europene integrate a frontierelor, ar trebui constituită o Poliție de frontieră și gardă de coastă la nivel european. Aceasta ar trebui să fie dotată cu echipamentele și resursele umane și financiare necesare. Poliția de frontieră și garda de coastă ar trebui să cuprindă Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă (denumită în continuare „Agenția”) și autoritățile naționale responsabile de gestionarea frontierelor, inclusiv garda de coastă în măsura în care îndeplinește sarcini de control la frontieră. Ca atare, aceasta se bazează pe utilizarea în comun a informațiilor, capacităților și sistemelor, la nivel național, și pe răspunsul Agenției la nivelul Uniunii.
- (6) Gestionarea europeană integrată a frontierelor ar trebui realizată sub responsabilitatea partajată a Agenției și a autorităților naționale responsabile de gestionarea frontierelor, inclusiv a gărzii de coastă în măsura în care efectuează operațiuni de supraveghere a frontierelor maritime și alte sarcini de control la frontieră. Statelor membre le revine în continuare responsabilitatea principală pentru gestionarea frontierelor lor externe, în interes propriu și în interesul tuturor statelor membre, însă Agenția ar trebui să sprijine aplicarea măsurilor Uniunii legate de gestionarea frontierelor externe prin consolidarea, evaluarea și coordonarea acțiunilor statelor membre care pun în aplicare aceste măsuri.
- (7) Gestionarea europeană integrată a frontierelor nu aduce modificări competențelor respective ale Comisiei și ale statelor membre în domeniul vamal, în special în ceea ce privește controalele, managementul de risc și schimbul de informații.
- (8) Elaborarea politicii și a legislației privind controlul la frontierele externe și returnarea, inclusiv dezvoltarea unei strategii europene de gestionare integrată a frontierelor, rămâne o responsabilitate a instituțiilor Uniunii. Ar trebui garantată coordonarea strânsă dintre Agenție și respectivele instituții.
- (9) Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale statelor membre ale Uniunii Europene, cunoscută sub denumirea Frontex, a fost instituită prin Regulamentul (CE) nr. 2007/2004 al Consiliului ⁽¹⁾. De la 1 mai 2005, când și-a preluat mandatul, Frontex a asistat cu succes statele membre la punerea în aplicare a aspectelor operative ale gestionării frontierelor externe prin intermediul unor operațiuni comune și al unor intervenții rapide la frontieră, prin analiză de risc, schimb de informații, relații cu țările terțe și returnarea persoanelor returnate.
- (10) Se impune monitorizarea eficientă a trecerilor frontierelor externe, soluționarea provocărilor legate de migrație și a potențialelor amenințări viitoare la frontierele externe, asigurarea unui nivel ridicat de securitate internă în Uniune, protecția funcționării spațiului Schengen și respectarea principiului general al solidarității. Din această perspectivă, este necesar să se consolideze gestionarea frontierelor externe pornind de la activitatea Frontex și să se dezvolte în continuare Agenția pentru ca aceasta să devină o Agenție cu responsabilitate partajată în gestionarea frontierelor externe.
- (11) Prin urmare, sarcinile Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale statelor membre ale Uniunii Europene ar trebui extinse. Pentru a reflecta aceste modificări, Agenția ar trebui să fie redenumită „Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă”, la care să se facă în continuare referire ca Frontex. Ar trebui să rămână aceeași persoană juridică, asigurând continuitatea tuturor activităților și procedurilor sale. Rolul de bază al Agenției ar trebui să fie acela de a institui o strategie tehnică și operativă pentru punerea în aplicare a gestionării integrate a frontierelor la nivelul Uniunii; de a supraveghea funcționarea efectivă a controlului la frontierele externe; de a oferi statelor membre asistență tehnică și operativă sporită prin intermediul operațiunilor comune și al intervențiilor rapide la frontieră; de a asigura punerea în practică a măsurilor în situații care necesită acțiuni urgente la frontierele externe; de a oferi asistență tehnică și operativă pentru operațiunile de căutare și salvare a persoanelor aflate în pericol pe mare; și de a organiza, a coordona și a desfășura operațiuni de returnare și intervenții pentru returnare.
- (12) Agenția ar trebui să-și îndeplinească sarcinile fără a aduce atingere responsabilităților statelor membre în ceea ce privește menținerea ordinii publice și asigurarea securității interne.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 2007/2004 al Consiliului din 26 octombrie 2004 de instituire a Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale statelor membre ale Uniunii Europene (JO L 349, 25.11.2004, p. 1).

- (13) Agenția ar trebui să-și îndeplinească sarcinile fără a aduce atingere competențelor statelor membre în materie de apărare.
- (14) Sarcinile și competențele extinse ale Agenției ar trebui să păstreze echilibrul în raport cu garanțiile consolidate privind drepturile fundamentale și o responsabilitate sporită.
- (15) Statele membre ar trebui să poată continua cooperarea la nivel operativ cu alte state membre și/sau țări terțe la frontierele externe, inclusiv în ceea ce privește operațiile militare cu scopul aplicării legii, în măsura în care o astfel de cooperare este compatibilă cu acțiunile Agenției.
- (16) Pentru a-și putea îndeplini în mod eficace sarcinile, Agenția se bazează pe cooperarea statelor membre. În acest sens, este important ca Agenția și statele membre să acționeze cu bună credință și să efectueze schimburi de informații corecte și în timp util. Niciun stat membru nu ar trebui să fie obligat să furnizeze informații a căror divulgare o consideră contrară intereselor esențiale ale securității sale.
- (17) De asemenea, statele membre ar trebui să introducă date în bazele de date europene, în propriul lor interes și interesul celorlalte state membre. În același timp, ele ar trebui să se asigure că datele sunt exacte, actualizate și obținute și introduse cu respectarea legii.
- (18) Agenția ar trebui să efectueze analize de risc generale și specifice, bazate pe un model comun integrat de analiză de risc, care să fie aplicate și de Agenție, și de statele membre. Pe baza informațiilor furnizate de statele membre, Agenția ar trebui să furnizeze informații adecvate, care să acopere toate aspectele relevante pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor, în special controlul la frontieră, returnarea, deplasările secundare neregulate ale resortisanților țărilor terțe în cadrul Uniunii, prevenirea criminalității transfrontaliere, inclusiv a facilitării trecerii neautorizate a frontierelor, combaterea traficului de persoane, a terorismului și a amenințărilor de natură hibridă, precum și situația din țările terțe vecine, astfel încât să permită adoptarea unor măsuri corespunzătoare și contracararea amenințărilor și riscurilor identificate, în vederea îmbunătățirii gestionării integrate a frontierelor externe.
- (19) Date fiind activitățile sale la frontierele externe, Agenția ar trebui să contribuie la prevenirea și depistarea criminalității grave cu o dimensiune transfrontalieră, precum introducerea ilegală de migranți, traficul cu ființe umane și terorismul, atunci când este potrivit să acționeze și atunci când obține informații pertinente în cursul activităților sale. Agenția ar trebui să-și coordoneze activitățile cu Europol, ca Agenție responsabilă de sprijinirea și consolidarea acțiunilor statelor membre și a cooperării lor pentru prevenirea și combaterea criminalității grave care afectează două sau mai multe state membre. Criminalitatea transfrontalieră implică, evident, o dimensiune transfrontalieră. Această dimensiune transfrontalieră este caracterizată de infracțiuni legate direct de trecerea neautorizată a frontierelor externe, inclusiv de traficul de persoane și introducerea ilegală de migranți. Cu toate acestea, articolul 1 alineatul (2) din Directiva 2002/90/CE a Consiliului ⁽¹⁾ permite statelor membre să nu ia măsuri în cazul în care scopul comportamentelor în cauză este de a oferi asistență umanitară migranților.
- (20) Într-un spirit de responsabilitate asumată în comun, rolul Agenției ar trebui să fie monitorizarea în mod regulat a gestionării frontierelor externe. Agenția ar trebui să asigure o monitorizare adecvată și eficace nu numai prin analiza de risc, prin schimbul de informații și prin Sistemul european de supraveghere a frontierelor (EUROSUR), ci și prin prezența unor experți din propriul său personal în statele membre. Prin urmare, Agenția ar trebui să poată trimite ofițeri de legătură în statele membre pentru o perioadă de timp în care ofițerul de legătură raportează directorului executiv. Raportul ofițerilor de legătură ar trebui să facă parte din evaluarea vulnerabilităților.
- (21) Agenția ar trebui să efectueze o evaluare a vulnerabilității bazată pe criterii obiective, pentru a analiza capacitatea și disponibilitatea statelor membre de a face față unor provocări la frontierele lor externe. Aceasta ar trebui să includă o evaluare a echipamentului, a infrastructurii, a personalului, a bugetului și a resurselor financiare ale statelor membre, precum și a planurilor pentru situații neprevăzute pe care acestea le-au întocmit pentru abordarea unor posibile crize la frontierele externe. Statele membre ar trebui să ia măsuri pentru a remedia eventualele deficiențe identificate în evaluarea respectivă. Directorul executiv ar trebui să identifice măsurile de luat și să le recomande statului membru în cauză. Directorul executiv ar trebui să stabilească, de asemenea, un termen în care ar trebui luate măsurile respective. În cazul în care măsurile necesare nu sunt luate în termenul stabilit, chestiunea ar trebui transmisă consiliului de administrație în vederea unei decizii ulterioare.
- (22) Dacă nu i se oferă la timp informațiile exacte necesare pentru o evaluare a vulnerabilităților, Agenția ar trebui să poată lua în considerare acest fapt la efectuarea evaluării respective, cu excepția cazului când i se prezintă motive justificate pentru necomunicarea datelor.

⁽¹⁾ Directiva 2002/90/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2002 de definire a facilitării intrării, tranzitului și șederii neautorizate (JO L 328, 5.12.2002, p. 17).

- (23) Agenția ar trebui să furnizeze statelor membre asistența tehnică și operativă necesară pentru a consolida capacitatea acestora de a-și respecta obligațiile în ceea ce privește controlul frontierelor externe și de a face față provocărilor la frontierele externe apărute ca rezultat al imigrației ilegale sau al criminalității transfrontaliere. Această asistență nu ar trebui să aducă atingere competenței autorităților naționale relevante de a iniția anchete penale. În acest sens, la cererea unui stat membru sau din proprie inițiativă, Agenția ar trebui să organizeze și să coordoneze operațiuni comune pentru unul sau mai multe state membre și să trimită echipe europene de poliție de frontieră și gardă de coastă, precum și echipamentele tehnice necesare. Aceasta poate, de asemenea, trimite experți din propriul său personal.
- (24) În cazurile în care există o provocare specifică și disproporționată la frontierele externe, Agenția ar trebui, la cererea unui stat membru sau din proprie inițiativă, să organizeze și să coordoneze intervenții rapide la frontieră și să trimită echipe europene de poliție de frontieră și gardă de coastă din cadrul rezervei pentru reacție rapidă, precum și echipamente tehnice. Intervențiile rapide la frontieră ar trebui să furnizeze întăriri pe o perioadă limitată în situațiile în care este necesar un răspuns imediat și atunci când o astfel de intervenție ar oferi un răspuns eficace. Pentru a asigura derularea eficace a unei astfel de intervenții, statele membre ar trebui să pună la dispoziția rezervei pentru reacție rapidă polițiști de frontieră și alte categorii relevante de personal și să-i furnizeze echipamentul tehnic necesar. Agenția și statul membru în cauză ar trebui să convină asupra unui plan operativ.
- (25) În cazul în care statele membre se confruntă cu provocări specifice și disproporționate legate de migrație în anumite regiuni ale frontierelor lor externe, caracterizate de sosirea masivă a unor fluxuri migratorii mixte, statele membre ar trebui să se poată baza pe întăriri tehnice și operative. Aceste întăriri ar trebui să fie asigurate în zonele „hotspot” de către echipele de sprijin pentru gestionarea migrației. Aceste echipe ar trebui să fie alcătuite din experți trimiși din statele membre de către Agenție și EASO și din cadrul Agenției, al Europol sau al altor agenții relevante ale Uniunii. Agenția ar trebui să sprijine Comisia în coordonarea activităților diferitelor agenții pe teren.
- (26) Statele membre ar trebui să ia măsuri pentru ca orice autorități susceptibile să primească cereri de protecție internațională, precum poliția și polițiștii de frontieră, autoritățile pentru imigrație și personalul din centrele de cazare, să dispună de informațiile relevante. Statele membre ar trebui, de asemenea, să se asigure că personalul acestor autorități beneficiază de nivelul necesar de formare, corespunzător sarcinilor și responsabilităților lor, și să primească instrucțiuni pentru a informa solicitanții cu privire la locul și modalitatea de depunere a cererilor de protecție internațională.
- (27) În zonele hotspot, diversele agenții și statele membre ar trebui să acționeze în limitele mandatelor și competențelor lor. Comisia, în cooperare cu alte agenții relevante, ar trebui să asigure că activitățile din zonele hotspot respectă acquis-ul Uniunii din domeniu, inclusiv sistemul european comun de azil și drepturile fundamentale.
- (28) În cazul în care eficacitatea controlului la frontierele externe este afectată într-o asemenea măsură încât există riscul ca funcționarea spațiului Schengen să fie pusă în pericol, fie pentru că un stat membru nu ia măsurile necesare prevăzute în evaluarea vulnerabilității, fie pentru că un stat membru care se confruntă cu provocări specifice și disproporționate la frontierele externe nu a solicitat Agenției suficient sprijin sau nu a pus în aplicare un astfel de sprijin, ar trebui furnizat un răspuns unitar, rapid și eficace la nivelul Uniunii. Pentru a atenua aceste riscuri și pentru a asigura o mai bună coordonare la nivelul Uniunii, Comisia ar trebui să propună Consiliului o decizie prin care să fie identificate măsurile care să fie puse în aplicare de Agenție, precum și să solicite statului membru în cauză să coopereze cu Agenția în aplicarea măsurilor respective. Competența de executare pentru a adopta o astfel de decizie ar trebui conferită Consiliului, având în vedere natura potențial sensibilă din punct de vedere politic a măsurilor care urmează să fie adoptate, care ar putea viza competențele naționale executive și de aplicare a legii. Agenția ar trebui să stabilească acțiunile care urmează să fie luate în vederea punerii în practică a măsurilor indicate în decizia Consiliului. Aceasta ar trebui să întocmească un plan operativ împreună cu statul membru în cauză. În cazul în care un stat membru nu respectă, în termen de 30 de zile, respectiva decizie a Consiliului și nu cooperează cu Agenția la aplicarea măsurilor din această decizie, Comisia ar trebui să poată iniția procedura specifică prevăzută la articolul 29 din Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ pentru a face față unor circumstanțe excepționale care ar putea periclita funcționarea globală a spațiului fără controale la frontierele interne. Prin urmare, Regulamentul (UE) 2016/399 ar trebui modificat în consecință.
- (29) Agenția ar trebui să dispună de echipamentele și personalul necesare pentru a fi trimise în operațiuni comune sau în intervenții rapide la frontieră. În acest scop, atunci când lansează intervenții rapide la frontieră la cererea unui stat membru sau în contextul unei situații care impune o acțiune urgentă, Agenția ar trebui să fie în măsură să trimită în statele membre echipe europene de poliție de frontieră și gardă de coastă din cadrul rezervei pentru reacție rapidă, care ar trebui să fie o rezervă permanentă alcătuită din polițiști de frontieră și alte categorii relevante de personal. Rezerva ar trebui să cuprindă cel puțin 1 500 de polițiști de frontieră și alte categorii

(¹) Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) (JO L 77, 23.3.2016, p. 1).

relevante de personal. Trimiterea echipelor europene de poliție de frontieră și gardă de coastă din rândul rezervei pentru reacție rapidă ar trebui completată fără întârziere cu echipe europene suplimentare de poliție de frontieră și gardă de coastă, atunci când este necesar.

- (30) Anexa I stabilește contribuțiile statelor membre la rezerva pentru reacție rapidă, pe baza angajamentelor asumate având în vedere circumstanțele existente la intrarea în vigoare a prezentului regulament. În cazul în care circumstanțele se schimbă în mod semnificativ și structural, inclusiv atunci când se ia o decizie cu privire la eliminarea controalelor la frontierele interne ale statelor membre, în conformitate cu dispozițiile din actele de aderare relevante, Comisia ar trebui să propună modificări corespunzătoare la anexa respectivă.
- (31) Având în vedere rapiditatea cu care echipamentele și personalul ar trebui trimise, în special la zonele de frontieră externe care se confruntă cu sosiri masive bruște de fluxuri migratorii, Agenția ar trebui, de asemenea, să fie în măsură să își trimită propriile echipamente tehnice, pe care ar trebui să le achiziționeze pe cont propriu sau în coproprietate cu un stat membru. Echipamentele tehnice în cauză ar trebui să fie puse la dispoziția Agenției la cererea acesteia de către statele membre în care echipamentele au fost înregistrate. De asemenea, Agenția ar trebui să gestioneze o rezervă de echipamente tehnice furnizate de statele membre, pe baza nevoilor identificate de Agenție, care ar trebui să fie completată de mijloace de transport și echipamente operative achiziționate de statele membre în cadrul acțiunilor specifice ale Fondului pentru securitate internă.
- (32) La 15 octombrie 2015, Consiliul European a solicitat extinderea mandatului Frontex în privința returnărilor, pentru a include și dreptul de a organiza din proprie inițiativă operațiuni comune de returnare și pentru a consolida rolul său în ceea ce privește obținerea documentelor de călătorie pentru persoanele returnate.
- (33) Agenția ar trebui să își intensifice asistența acordată statelor membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe, cu condiția respectării politicii Uniunii în materie de returnare și în conformitate cu Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁾. În special, Agenția ar trebui să coordoneze și să organizeze operațiuni de returnare din unul sau mai multe state membre și ar trebui să organizeze și să desfășoare intervenții pentru returnare pentru a consolida sistemul de returnare al statelor membre care au nevoie de asistență tehnică și operativă sporită atunci când își îndeplinesc obligația de a-i returna pe resortisanții țărilor terțe, în conformitate cu directiva menționată.
- (34) Agenția ar trebui, cu deplina respectare a drepturilor fundamentale, să furnizeze statelor membre asistența necesară la organizarea operațiunilor de returnare și a intervențiilor pentru returnarea persoanelor returnate. Aceasta nu ar trebui să intervină pe fond în deciziile de returnare emise de statele membre. De asemenea, Agenția ar trebui să asiste statele membre în privința documentelor de călătorie necesare pentru returnare, în cooperare cu autoritățile țărilor terțe în cauză.
- (35) Asistența acordată statelor membre pentru procedurile de returnare ar trebui să includă oferirea unor informații practice privind țările terțe în care se efectuează returnarea, relevante pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, cum ar fi datele de contact sau alte informații logistice necesare pentru desfășurarea fără impedimente a operațiunilor de returnare. În scopul luării deciziilor de returnare, Agenția nu ar trebui să fie implicată în informarea statelor membre cu privire la țările terțe în care are loc returnarea.
- (36) Eventuala existență a unui acord între un stat membru și o țară terță nu exonerează nici Agenția, nici statele membre de obligațiile lor în temeiul dreptului Uniunii și al dreptului internațional, în special în privința respectării principiului nereturnării.
- (37) Agenția ar trebui să creeze rezerve de observatori și de escorte pentru returnările forțate, precum și de specialiști în materie de returnare puși la dispoziție de către statele membre, care ar trebui să fie trimiși în cursul operațiunilor de returnare și ar trebui să facă parte din echipele europene de intervenție pentru returnare trimise în intervențiile de acest tip. Aceste rezerve ar trebui să includă personal care are cunoștințe de specialitate în domeniul protecției copilului. Agenția ar trebui să le asigure formarea necesară.
- (38) În conformitate cu instrumentele de drept internațional, cum ar fi Convenția Națiunilor Unite privind drepturile copilului, orice persoană cu vârsta de sub 18 ani trebuie considerată copil în sensul prezentului regulament. Interesul superior al copilului reprezintă o considerație de prim rang în activitățile Agenției.

⁽¹⁾ Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală (JO L 348, 24.12.2008, p. 98).

- (39) Ar trebui elaborate prevederi speciale pentru personalul implicat în activități legate de returnare, cu precizarea sarcinilor, competențelor și responsabilităților care le revin. De asemenea, ar trebui formulate instrucțiuni speciale cu privire la competențele piloților aflați la comanda avioanelor și la extinderea jurisdicției penale a țării în care este înmatriculată aeronava, în conformitate cu dreptul internațional al aviației, în special cu Convenția de la Tokio privind infracțiunile și alte acte săvârșite la bordul aeronavelor.
- (40) Agenția ar trebui să dezvolte instrumente de formare specifice, inclusiv de formare specifică în domeniul protecției copiilor. Aceasta ar trebui să asigure o formare la nivelul Uniunii pentru instructorii naționali ai polițiștilor de frontieră. Agenția ar trebui, de asemenea, să ofere cursuri de formare și seminare suplimentare privind sarcinile de gestionare integrată a frontierelor, inclusiv pentru ofițerii din cadrul organismelor naționale competente. Formarea ar trebui să includă și instruirea cu privire la dreptul Uniunii și la dreptul internațional relevant, precum și privind drepturile fundamentale. Agenția ar trebui să fie autorizată să organizeze activități de formare în cooperare cu statele membre și cu țările terțe, pe teritoriul acestora.
- (41) Agenția ar trebui să monitorizeze și să contribuie la evoluțiile din domeniul cercetării relevante pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor. Aceasta ar trebui să comunice informații referitoare la astfel de evoluții către Parlamentul European, statele membre și Comisie.
- (42) Pentru a pune în mod eficace în aplicare gestionarea integrată a frontierelor externe sunt necesare schimburi de informații regulate, rapide și fiabile între statele membre. Agenția ar trebui să conceapă și să exploateze sisteme de informații care să faciliteze astfel de schimburi, în conformitate cu legislația Uniunii privind protecția datelor. Este important ca statele membre să-i comunice prompt Agenției informațiile complete și exacte de care aceasta are nevoie pentru îndeplinirea sarcinilor sale.
- (43) În scopul îndeplinirii misiunii sale și în măsura necesară pentru realizarea sarcinilor sale, Agenția poate coopera cu instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii, precum și cu organizațiile internaționale în ceea ce privește aspectele reglementate de prezentul regulament, în cadrul unor acorduri de lucru încheiate în conformitate cu dreptul și politicile Uniunii. Respectivul acorduri de lucru ar trebui aprobate în prealabil de Comisie.
- (44) Autoritățile naționale care îndeplinesc funcții de gardă de coastă răspund pentru o serie amplă de sarcini, care pot include siguranța și securitatea maritimă, operațiunile de căutare și salvare pe mare, controlul la frontieră, controlul pescuitului, controlul vamal, asigurarea generală a respectării legii și protecția mediului în domeniul maritim. Prin urmare, Agenția, Agenția Europeană pentru Controlul Pescuitului, instituită prin Regulamentul (CE) nr. 768/2005 al Consiliului (¹), și Agenția Europeană pentru Siguranța Maritimă, instituită prin Regulamentul (CE) nr. 1406/2002 al Parlamentului European și Consiliului (²), ar trebui să își consolideze cooperarea, atât între ele, cât și cu autoritățile naționale care îndeplinesc funcții de gardă de coastă pentru a spori conștientizarea situației din domeniul maritim și pentru a sprijini desfășurarea unor acțiuni coerente și eficiente din punctul de vedere al costurilor. Sinergia dintre diferiții actori din domeniul maritim ar trebui să concorde cu gestionarea europeană integrată a frontierelor și cu strategiile de securitate maritimă.
- (45) Punerea în aplicare a prezentului regulament nu afectează repartizarea competențelor între Uniune și statele membre în temeiul tratatelor și nici obligațiile statelor membre în temeiul unor convenții internaționale, precum Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării, Convenția internațională pentru ocrotirea vieții omenești pe mare, Convenția internațională privind căutarea și salvarea pe mare, Convenția internațională pentru prevenirea poluării de către nave, Convenția internațională privind standardele de pregătire a navigatorilor, brevetare/atestare și efectuare a serviciului de cart, și al altor instrumente maritime internaționale relevante.
- (46) Agenția ar trebui să faciliteze și să încurajeze cooperarea tehnică și operativă dintre statele membre și țările terțe în cadrul politicii de relații externe a Uniunii. În acest context, aceasta ar trebui să coordoneze cooperarea operativă dintre statele membre și țările terțe în domeniul gestionării frontierelor externe, prin trimiterea de ofițeri de legătură în țări terțe și prin cooperarea cu autoritățile din țările terțe în domeniul returnării, inclusiv în ceea ce privește obținerea documentelor de călătorie. În cadrul cooperării lor cu țările terțe, Agenția și statele membre ar trebui să respecte întotdeauna dreptul Uniunii, inclusiv drepturile fundamentale și principiul nereturnării. Acestea ar trebui să facă acest lucru și în cazul în care cooperarea cu țările terțe are loc pe teritoriul țărilor respective. Pentru a crește transparența și responsabilizarea, Agenția ar trebui să prezinte, în raportul său anual, cooperarea cu țările terțe.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 768/2005 al Consiliului din 26 aprilie 2005 de instituire a Agenției Comunitare pentru Controlul Pescuitului și de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 2847/93 de instituire a unui sistem de control aplicabil politicii comune în domeniul pescuitului (JO L 128, 21.5.2005, p. 1).

(²) Regulamentul (CE) nr. 1406/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 iunie 2002 de instituire a unei Agenții Europene pentru Siguranță Maritimă (JO L 208, 5.8.2002, p. 1).

- (47) Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european, cuprinzând Agenția și autoritățile naționale ale statelor membre care sunt responsabile de gestionarea frontierelor, inclusiv garda de coastă în măsura în care îndeplinește sarcini de control la frontieră, ar trebui să-și îndeplinească sarcinile cu respectarea pe deplin a drepturilor fundamentale, îndeosebi a Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „Carta”), a Convenției europene pentru protecția drepturilor și libertăților fundamentale, a dreptului internațional relevant, inclusiv a Convenției Națiunilor Unite privind drepturile copilului, Convenției pentru eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor, a Convenției privind statutul refugiaților și a obligațiilor asociate accesului la protecție internațională, în particular a principiului nereturnării, a Convenției Națiunilor Unite asupra dreptului mării, a Convenției internaționale pentru ocrotirea vieții omenești pe mare și a Convenției internaționale privind căutarea și salvarea pe mare. În conformitate cu dreptul Uniunii și cu instrumentele menționate, Agenția ar trebui să acorde asistență statelor membre în ceea ce privește desfășurarea operațiunilor de căutare și salvare, pentru a proteja și a salva viețile celor în pericol oriunde și oricând este necesar.
- (48) Dat fiind numărul mai mare de sarcini, Agenția ar trebui să dezvolte în continuare și să implementeze o strategie de monitorizare și asigurare a protecției drepturilor fundamentale. În acest scop, Agenția ar trebui să pună la dispoziția ofițerului pentru drepturile fundamentale resursele adecvate și personalul corespunzător misiunii și ponderii sale. Ofițerul pentru drepturi fundamentale ar trebui să aibă acces la toate informațiile necesare pentru îndeplinirea responsabilităților sale. Agenția ar trebui să facă uz de rolul său pentru a promova activ aplicarea acquis-ului Uniunii privind managementul european integrat al frontierelor externe, inclusiv în ceea ce privește respectarea drepturilor fundamentale și protecția internațională.
- (49) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute la articolele 2 și 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și reflectate în Cartă. În special, prezentul regulament urmărește să asigure respectarea deplină a demnității umane, dreptul la viață, dreptul la libertate și la siguranță, dreptul la protecția datelor cu caracter personal, dreptul la azil, dreptul la o cale de atac eficientă, drepturile copilului, interzicerea torturii și a pedepselor sau tratamentelor inumane sau degradante, interzicerea traficului de ființe umane. Acesta urmărește, de asemenea, să promoveze aplicarea principiilor nediscriminării și nereturnării.
- (50) Prezentul regulament ar trebui să instituie un mecanism de tratare a plângerilor pentru Agenție, în cooperare cu ofițerul pentru drepturile fundamentale, prin care să garanteze respectarea drepturilor fundamentale în toate activitățile Agenției. Acesta ar trebui să fie un mecanism administrativ în cadrul căruia ofițerul pentru drepturile fundamentale ar trebui să aibă responsabilitatea de a trata plângerile primite de către Agenție, în conformitate cu dreptul la o bună administrare. Ofițerul pentru drepturile fundamentale ar trebui să examineze admisibilitatea unei plângeri, să înregistreze plângerile admisibile, să transmită toate plângerile înregistrate directorului executiv, să transmită plângerile privind membrii echipelor către statul membru de origine și să înregistreze acțiunile întreprinse de Agenție sau de statul membru respectiv în urma plângerilor. Mecanismul ar trebui să fie eficient și să asigure tratarea corectă a plângerilor. Mecanismul de tratare a plângerilor nu ar trebui să aducă atingere căilor de atac administrative și judiciare și nu constituie o cerință pentru exercitarea unor astfel de căi de atac. Anchetele penale ar trebui realizate de către statele membre. Pentru o mai mare transparență și responsabilizare, Agenția prezintă în raportul său anual mecanismul de soluționare a plângerilor. Aceasta ar trebui să vizeze în mod special numărul plângerilor primite, tipurile de încălcări ale drepturilor fundamentale, operațiunile în cauză și, dacă este posibil, măsurile subsecvente luate de Agenție și de statele membre.
- (51) Agenția ar trebui să fie independentă în ceea ce privește aspectele tehnice și operative și să aibă autonomie juridică, administrativă și financiară. În acest scop este necesar și oportun ca Agenția să fie un organ al Uniunii care să aibă personalitate juridică și să exercite competențele de punere în aplicare ce îi sunt conferite prin prezentul regulament.
- (52) Comisia și statele membre ar trebui să fie reprezentate în cadrul consiliului de administrație pentru a superviza Agenția. În măsura în care este posibil, consiliul de administrație ar trebui să fie format din șefii de operațiuni din cadrul serviciilor naționale responsabile de gestionarea polițiștilor de frontieră sau din reprezentanți ai acestora. Părțile reprezentate în consiliul de administrație ar trebui să facă eforturi pentru a limita rotația reprezentanților lor în consiliul de administrație, pentru a asigura continuitatea activității acestuia. Consiliului de administrație ar trebui să i se confere competențele necesare pentru întocmirea bugetului, verificarea executării acestuia, adoptarea normelor financiare adecvate, stabilirea unor proceduri de lucru transparente pentru procesul decizional al Agenției și numirea directorului executiv și a directorului executiv adjunct. Agenția ar trebui să fie administrată și să funcționeze ținând seama de principiile abordării comune referitoare la agențiile descentralizate ale Uniunii, adoptată la 19 iulie 2012 de către Parlamentul European, Consiliul și Comisia.

- (53) Pentru a se garanta autonomia Agenției, acestea ar trebui să i se acorde un buget autonom alimentat în principal din contribuțiile Uniunii. Procedura bugetară a Uniunii ar trebui să se aplice în ceea ce privește contribuția Uniunii și alte eventuale subvenții de la bugetul general al Uniunii. Verificarea conturilor ar trebui să fie asigurată de Curtea de Conturi.
- (54) Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ ar trebui să se aplice fără restricții Agenției, care ar trebui să adere la Acordul Interinstituțional din 25 mai 1999 dintre Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene privind investigațiile interne desfășurate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) ⁽²⁾.
- (55) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾ ar trebui să se aplice Agenției. Agenția ar trebui să fie cât mai transparentă cu privire la activitățile sale, fără a periclita atingerea obiectivelor operațiunilor pe care le desfășoară. Agenția ar trebui să publice toate informațiile cu privire la activitățile sale. Aceasta ar trebui, de asemenea, să se asigure că publicul și orice parte interesată obține rapid informații cu privire la activitatea sa.
- (56) Agenția ar trebui, de asemenea, să informeze exhaustiv Parlamentul European și Consiliul cu privire la activitățile sale.
- (57) Prelucrarea datelor cu caracter personal de către Agenție în cadrul prezentului regulament ar trebui să se efectueze în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾.
- (58) Prelucrarea datelor cu caracter personal de către statele membre în cadrul prezentului regulament ar trebui să se efectueze în conformitate cu Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁵⁾. În cazurile în care prelucrarea datelor este necesară în special în scopul asigurării unui nivel înalt de securitate internă în cadrul Uniunii, mai ales în contextul acțiunilor referitoare la monitorizarea fluxurilor migratorii și analiza de risc, la prelucrarea datelor cu caracter personal colectate în cursul operațiunilor comune, al proiectelor-pilot și al intervențiilor rapide la frontieră și de către echipele de sprijin pentru gestionarea migrației sau la cooperarea cu instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii, precum și cu organizațiile internaționale, se aplică Decizia-cadru 2008/977/JAI a Consiliului ⁽⁶⁾. Prelucrarea datelor cu caracter personal ar trebui să respecte principiile necesității și proporționalității.
- (59) Deoarece obiectivele prezentului regulament, și anume dezvoltarea și punerea în aplicare a unui sistem de gestionare integrată a frontierelor externe pentru a asigura buna funcționare a spațiului Schengen, nu pot fi realizate în mod suficient de statele membre acționând în mod necoordonat, dar, având în vedere lipsa controalelor la frontierele interne, provocările semnificative legate de migrație la frontierele externe, necesitatea de a monitoriza în mod eficient trecerea acestor frontiere și de a contribui la un nivel înalt de securitate internă în cadrul Uniunii, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din TUE. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul menționat, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.
- (60) Frontierele externe menționate în prezentul regulament sunt cele cărora li se aplică dispozițiile titlului II din Regulamentul (UE) 2016/399, ceea ce include frontierele externe ale statelor membre ale Schengen, în conformitate cu Protocolul nr. 19 privind acquis-ul Schengen integrat în cadrul Uniunii Europene, anexat la TUE și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).

⁽¹⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului (JO L 248, 18.9.2013, p. 1).

⁽²⁾ JO L 136, 31.5.1999, p. 15.

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, 31.5.2001, p. 43).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

⁽⁵⁾ Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, 23.11.1995, p. 31).

⁽⁶⁾ Decizia-cadru 2008/977/JAI a Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind protecția datelor cu caracter personal prelucrate în cadrul cooperării polițienești și judiciare în materie penală (JO L 350, 30.12.2008, p. 60).

- (61) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen ⁽¹⁾, care se află sub incidența articolului 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE a Consiliului ⁽²⁾. Înțelegerea dintre Comunitatea Europeană și Republica Islanda și Regatul Norvegiei cu privire la modalitățile de participare a acestor state la Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale statelor membre ale Uniunii Europene ⁽³⁾ prevede norme privind participarea acestor țări la activitatea Agenției, inclusiv dispoziții privind contribuțiile financiare și personalul.
- (62) În ceea ce privește Elveția, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen ⁽⁴⁾, care se află sub incidența articolului 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE coroborat cu articolul 3 din Decizia 2008/146/CE a Consiliului ⁽⁵⁾.
- (63) În ceea ce privește Liechtenstein, prezentul acord constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Protocolului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen ⁽⁶⁾, care se află sub incidența articolului 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE coroborat cu articolul 3 din Decizia 2011/350/UE a Consiliului ⁽⁷⁾.
- (64) Acordul dintre Comunitatea Europeană, pe de o parte, și Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein, pe de altă parte, privind modalitățile de participare a statelor respective la activitățile Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale statelor membre ale Uniunii Europene ⁽⁸⁾ prevede norme privind participarea acestor țări la activitatea Agenției, inclusiv dispoziții privind contribuțiile financiare și personalul.
- (65) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la TUE și la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu are obligații în temeiul acestuia și acesta nu i se aplică. Deoarece prezentul regulament reprezintă o dezvoltare a acquis-ului Schengen, Danemarca decide, în conformitate cu articolul 4 din protocolul respectiv, în termen de șase luni de la data la care Consiliul decide cu privire la prezentul regulament, dacă îl va pune în aplicare în legislația sa națională.
- (66) Prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Regatul Unit nu participă, în conformitate cu Decizia 2000/365/CE a Consiliului ⁽⁹⁾; prin urmare, Regatul Unit nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu are obligații în temeiul acestuia și acesta nu i se aplică.

⁽¹⁾ JO L 176, 10.7.1999, p. 36.

⁽²⁾ Decizia 1999/437/CE a Consiliului din 17 mai 1999 privind anumite modalități de aplicare a Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state în vederea punerii în aplicare, a asigurării respectării și dezvoltării acquis-ului Schengen (JO L 176, 10.7.1999, p. 31).

⁽³⁾ JO L 188, 20.7.2007, p. 19.

⁽⁴⁾ JO L 53, 27.2.2008, p. 52.

⁽⁵⁾ Decizia 2008/146/CE a Consiliului din 28 ianuarie 2008 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen (JO L 53, 27.2.2008, p. 1).

⁽⁶⁾ JO L 160, 18.6.2011, p. 21.

⁽⁷⁾ Decizia 2011/350/UE a Consiliului din 7 martie 2011 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, în ceea ce privește eliminarea controalelor la frontierele interne și circulația persoanelor (JO L 160, 18.6.2011, p. 19).

⁽⁸⁾ JO L 243, 16.9.2010, p. 4.

⁽⁹⁾ Decizia 2000/365/CE a Consiliului din 29 mai 2000 privind solicitarea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen (JO L 131, 1.6.2000, p. 43).

- (67) Prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Irlanda nu participă, în conformitate cu Decizia 2002/192/CE a Consiliului ⁽¹⁾; prin urmare, Irlanda nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu are obligații în temeiul acestuia și acesta nu i se aplică.
- (68) Agenția ar trebui să faciliteze organizarea de acțiuni specifice în cadrul cărora statele membre să poată beneficia de cunoștințele de specialitate și de instalațiile pe care Irlanda și Regatul Unit ar fi dispuse să le ofere, în conformitate cu modalități ce urmează a fi stabilite, de la caz la caz, de către Consiliul de administrație. În acest scop, reprezentanții Irlandei și ai Regatului Unit ar putea fi invitați să ia parte la reuniunile Consiliului de administrație, pentru a le permite să participe pe deplin la pregătirea acestor acțiuni specifice.
- (69) Există o controversă între Regatul Spaniei și Regatul Unit privind demarcarea frontierelor Gibraltarului.
- (70) Suspendarea aplicabilității prezentului regulament cu privire la frontierele Gibraltarului nu implică nicio modificare a pozițiilor respective ale statelor implicate.
- (71) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 și a emis un aviz la 18 martie 2016 ⁽²⁾.
- (72) Prezentul regulament vizează modificarea și extinderea dispozițiilor Regulamentului (CE) nr. 2007/2004 și ale Regulamentului (CE) nr. 863/2007 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾ și ale Deciziei 2005/267/CE a Consiliului ⁽⁴⁾. Întrucât modificările care trebuie aduse sunt substanțiale ca număr și natură, din motive de claritate, aceste acte ar trebui înlocuite și abrogate,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament instituie o Poliție de frontieră și gardă de coastă la nivel european care să asigure o gestionare europeană integrată a frontierelor externe, în vederea gestionării eficiente a trecerii frontierelor externe. Aceasta include soluționarea provocărilor legate de migrație și a eventualelor amenințări viitoare la aceste frontiere, contribuind astfel la combaterea criminalității grave cu o dimensiune transfrontalieră, pentru a asigura un nivel ridicat de securitate internă în Uniune, cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale, și garantând, în același timp, libera circulație a persoanelor în interiorul acesteia.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „frontiere externe” înseamnă frontierele externe astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 2 din Regulamentul (UE) 2016/399, cărora li se aplică titlul II din respectivul regulament;
2. „control la frontieră” înseamnă controlul la frontieră astfel cum este definit la articolul 2 punctul 10 din Regulamentul (UE) 2016/399;

⁽¹⁾ Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen (JO L 64, 7.3.2002, p. 20).

⁽²⁾ JO C 186, 25.5.2016, p. 10.

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 863/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 de stabilire a unui mecanism de creare a echipelor de intervenție rapidă la frontieră și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2007/2004 al Consiliului în ceea ce privește acest mecanism și de reglementare a sarcinilor și a competențelor Agențiilor invitați (JO L 199, 31.7.2007, p. 30).

⁽⁴⁾ Decizia 2005/267/CE a Consiliului din 16 martie 2005 de creare a unei Rețele de Informare și Coordonare securizate, conectate la internet, pentru serviciile de gestionare a migrării ale statelor membre (JO L 83, 1.4.2005, p. 48).

3. „polițist de frontieră” înseamnă polițist de frontieră astfel cum este definit la articolul 2 punctul 14 din Regulamentul (UE) 2016/399;
4. „echipe europene de poliție de frontieră și gardă de coastă” înseamnă echipe care sunt formate din polițiști de frontieră și alte categorii relevante de personal din statele membre participante, inclusiv polițiști de frontieră și alte categorii relevante de personal care sunt detașați ca experți naționali de statele membre pe lângă Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă, și care urmează a fi trimise în cursul operațiunilor comune și al intervențiilor rapide la frontieră, precum și în cadrul echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației;
5. „stat membru gazdă” înseamnă un stat membru pe teritoriul căruia are loc sau de pe teritoriul căruia este lansată o operațiune comună sau o intervenție rapidă la frontieră, o operațiune de returnare sau o intervenție pentru returnare, sau de pe teritoriul căruia este lansată sau pe teritoriul căruia este trimisă o echipă de sprijin pentru gestionarea migrației;
6. „stat membru de origine” înseamnă statul membru în care un membru al echipelor europene de poliție de frontieră și gardă de coastă este polițist de frontieră sau membru al altei categorii relevante de personal;
7. „stat membru participant” înseamnă un stat membru care participă la o operațiune comună, o intervenție rapidă la frontieră, o operațiune de returnare, o intervenție pentru returnare sau la trimiterea unei echipe de sprijin pentru gestionarea migrației prin punerea la dispoziție de echipamente tehnice, polițiști de frontieră și alte categorii relevante de personal care sunt trimiși ca parte a echipelor europene de poliție de frontieră și gardă de coastă, precum și un stat membru care participă la operațiuni de returnare sau intervenții pentru returnare prin punerea la dispoziție de echipamente tehnice sau de personal, dar care nu este un stat membru gazdă;
8. „membru al echipelor” înseamnă un membru al echipelor europene de poliție de frontieră și gardă de coastă sau al unor echipe de personal implicat în sarcini legate de returnare care participă la operațiuni de returnare sau intervenții pentru returnare;
9. „echipă de sprijin pentru gestionarea migrației” înseamnă o echipă de experți care furnizează întăriri tehnice și operative statelor membre în zonele „hotspot” și care este alcătuită din experți desfășurați din statele membre de Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă și de Biroul European de Sprijin pentru Azil și din experți trimiși din cadrul Agenției, al Europol sau al altor agenții relevante ale Uniunii;
10. „zonă hotspot” înseamnă o zonă în care statul membru gazdă, Comisia, agențiile relevante ale Uniunii și statele membre participante cooperează pentru a face față unei provocări reale sau potențiale disproporționate legate de migrație, caracterizate printr-o creștere semnificativă a numărului de migranți care ajung la frontierele externe;
11. „returnare” înseamnă returnare astfel cum este definită la articolul 3 punctul 3 din Directiva 2008/115/CE;
12. „decizie de returnare” înseamnă o decizie sau un alt act de natură administrativă sau judiciară prin care șederea unui resortisant al unei țări terțe este stabilită sau declarată ca fiind ilegală și prin care se impune sau se stabilește obligația de returnare, care respectă Directiva 2008/115/CE;
13. „persoană returnată” înseamnă un resortisant al unei țări terțe aflat în situație de ședere ilegală, care face obiectul unei decizii de returnare emise de un stat membru;
14. „operațiune de returnare” înseamnă o operațiune coordonată de Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă, pentru care unul sau mai multe state membre furnizează întăriri tehnice și operative și prin care persoanele returnate dintr-unul sau mai multe state membre sunt returnate fie forțat, fie în mod voluntar;
15. „intervenție pentru returnare” înseamnă o activitate a Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă prin care se furnizează statelor membre o asistență tehnică și operativă sporită, constând în trimiterea unor echipe europene de intervenție pentru returnare în statele membre și organizarea de operațiuni de returnare;
16. „criminalitate transfrontalieră” înseamnă orice formă gravă de criminalitate cu o dimensiune transfrontalieră, săvârșită la frontierele externe, de-a lungul acestora sau care are legătură cu frontierele externe.

Articolul 3

Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european

(1) Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă (denumită în continuare „Agenția”) și autoritățile naționale ale statelor membre care sunt responsabile de gestionarea frontierelor, inclusiv garda de coastă în măsura în care îndeplinește sarcini de control la frontieră, constituie Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european.

(2) Agenția stabilește, printr-o decizie a Consiliului de administrație bazată pe o propunere a directorului executiv, o strategie tehnică și operativă pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor. Agenția ia în considerare, atunci când acest lucru se justifică, situația specifică din statele membre, în special poziția lor geografică. Strategia este în concordanță cu articolul 4. Aceasta promovează și sprijină punerea în aplicare a gestionării europene integrate a frontierelor în toate statele membre.

(3) Autoritățile naționale responsabile de gestionarea frontierelor, inclusiv garda de coastă în măsura în care îndeplinește sarcini de control la frontieră, își stabilesc strategiile naționale pentru gestionarea integrată a frontierelor. Aceste strategii naționale sunt în concordanță cu articolul 4 și cu strategia menționată la alineatul (2) din prezentul articol.

Articolul 4

Gestionarea europeană integrată a frontierelor

Gestionarea europeană integrată a frontierelor are următoarele componente:

- (a) controlul la frontiere, care include măsuri de facilitare a trecerii legale a frontierelor și, după caz, măsuri legate de prevenirea și depistarea criminalității transfrontaliere, cum ar fi introducerea ilegală de migranți, traficul de persoane și terorismul, precum și măsuri legate de îndrumarea persoanelor care au nevoie sau care doresc să solicite protecție internațională;
- (b) operațiuni de căutare și de salvare a persoanelor aflate în pericol pe mare, lansate și efectuate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 656/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ și cu dreptul internațional, desfășurate în situații care pot surveni în cursul operațiunilor de supraveghere a frontierelor pe mare;
- (c) analiza riscurilor pentru securitatea internă și analiza amenințărilor susceptibile să afecteze funcționarea sau securitatea frontierelor externe;
- (d) cooperarea dintre statele membre, susținută și coordonată de Agenție;
- (e) cooperarea interinstituțională între autoritățile naționale din fiecare stat membru care sunt responsabile de controlul la frontiere sau cu alte sarcini efectuate la frontieră și în rândul instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor relevante ale Uniunii, inclusiv schimburi regulate de informații prin intermediul instrumentelor existente de schimb de informații, cum ar fi Sistemul european de supraveghere a frontierelor („EUROSUR”) instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1052/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾;
- (f) cooperarea cu țările terțe în domeniile acoperite de prezentul regulament, cu un accent special pe țările învecinate și pe țările terțe care, pe baza unei analize de risc, sunt considerate țări de origine și/sau de tranzit pentru imigrația ilegală;
- (g) măsuri tehnice și operative în spațiul Schengen, care au legătură cu controlul la frontiere și care sunt concepute pentru a preveni imigrația ilegală și a combate criminalitatea transfrontalieră într-un mod mai eficient;
- (h) returnarea resortisanților țărilor terțe care fac obiectul deciziilor de returnare emise de un stat membru;
- (i) utilizarea tehnologiilor de ultimă generație, inclusiv a sistemelor informatice la scară largă;
- (j) un mecanism de control al calității, în special mecanismul de evaluare Schengen și eventuale mecanisme naționale, pentru a asigura punerea în aplicare a legislației Uniunii în domeniul gestionării frontierelor;
- (k) mecanisme de solidaritate, în special instrumentele de finanțare ale Uniunii.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 656/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 de stabilire a unor norme de supraveghere a frontierelor maritime externe în contextul cooperării operative coordonate de Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale statelor membre ale Uniunii Europene (JO L 189, 27.6.2014, p. 93).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1052/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2013 de instituire a Sistemului european de supraveghere a frontierelor (EUROSUR) (JO L 295, 6.11.2013, p. 11).

*Articolul 5***Responsabilitate partajată**

(1) Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european implementează gestionarea europeană integrată a frontierelor ca responsabilitate partajată a Agenției și a autorităților naționale responsabile de gestionarea frontierelor, inclusiv a gărzii de coastă în măsura în care efectuează operațiuni de supraveghere a frontierelor maritime sau îndeplinesc orice alte sarcini de control la frontieră. Cu toate acestea, statele membre au principala responsabilitate pentru gestionarea propriilor secțiuni ale frontierelor externe.

(2) Statele membre asigură gestionarea frontierelor lor externe, în interes propriu și în interesul comun al tuturor statelor membre, cu respectarea deplină a dreptului Uniunii, în conformitate cu strategia tehnică și operativă menționată la articolul 3 alineatul (2) în strânsă cooperare cu Agenția.

(3) Agenția susține aplicarea măsurilor Uniunii care au legătură cu gestionarea frontierelor externe consolidând, evaluând și coordonând acțiunile statelor membre în ceea ce privește implementarea măsurilor respective și domeniul returnării.

*CAPITOLUL II****Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă****Secțiunea 1***Sarcinile Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă***Articolul 6****Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă***

(1) Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă este noua denumire a Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale statelor membre ale Uniunii Europene, instituită prin Regulamentul (CE) nr. 2007/2004. Activitățile sale sunt prevăzute în prezentul regulament.

(2) Pentru a asigura coerența gestionării europene integrate a frontierelor, Agenția facilitează și eficientizează aplicarea măsurilor existente și viitoare ale Uniunii referitoare la gestionarea frontierelor externe, în special a dispozițiilor din Codul frontierelor Schengen, instituit prin Regulamentul (UE) 2016/399.

(3) Agenția contribuie la aplicarea continuă și uniformă a dreptului Uniunii, inclusiv a acquis-ului Uniunii în domeniul drepturilor fundamentale, la toate frontierele externe. Contribuția sa include schimburi de bune practici.

*Articolul 7***Responsabilitatea**

Agenția este răspunzătoare în fața Parlamentului European și a Consiliului, în conformitate cu prezentul regulament.

Articolul 8

Sarcini

- (1) Pentru a contribui la efectuarea unor controale la frontiere și la o politică în materie de returnare eficace, de nivel înalt și uniforme, Agenția îndeplinește următoarele sarcini:
- (a) monitorizează fluxurile migratorii și efectuează analize de risc cu privire la toate aspectele gestionării integrate a frontierelor;
 - (b) efectuează o evaluare a vulnerabilității care include o evaluare a capacității și a gradului de pregătire a statelor membre pentru a face față amenințărilor și provocărilor cu care se confruntă la frontierele externe;
 - (c) monitorizează gestionarea frontierelor externe prin intermediul ofițerilor de legătură ai Agenției în statele membre;
 - (d) acordă asistență statelor membre în situațiile în care este nevoie de o asistență tehnică și operativă sporită la frontierele externe, prin coordonarea și organizarea de operațiuni comune, ținând seama de faptul că unele situații pot presupune urgențe umanitare și operațiuni de salvare pe mare în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul internațional;
 - (e) acordă asistență statelor membre în situațiile în care este nevoie de o asistență tehnică și operativă sporită la frontierele externe, prin lansarea de intervenții rapide la frontierele externe ale statelor membre care se confruntă cu provocări specifice și disproporționate, ținând seama de faptul că unele situații pot implica urgențe umanitare și operațiuni de salvare pe mare în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul internațional;
 - (f) oferă asistență tehnică și operativă statelor membre și țărilor terțe, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 656/2014 și cu dreptul internațional, în operațiunile de căutare și salvare a persoanelor aflate în pericol pe mare, care pot fi declanșate în cursul operațiunilor de supraveghere a frontierelor pe mare;
 - (g) constituie și trimite echipe europene de poliție de frontieră și gardă de coastă, inclusiv o rezervă pentru reacție rapidă, care urmează să fie trimisă în cursul operațiunilor comune și al intervențiilor rapide la frontieră, precum și în cadrul echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației;
 - (h) constituie o rezervă de echipamente tehnice care urmează să fie trimise în cadrul operațiunilor comune, al intervențiilor rapide la frontieră și al echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației, precum și în cadrul operațiunilor de returnare și al intervențiilor pentru returnare;
 - (i) în cadrul echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației în zonele hotspot:
 - (i) trimite echipe europene de poliție de frontieră și gardă de coastă și echipamente tehnice pentru a oferi asistență în vederea verificării, a interviurii migranților pentru culegerea de informații, a identificării și a prelevării de amprente digitale;
 - (ii) stabilește, în cooperare cu Biroul European de Sprijin pentru Azil (EASO) și cu autoritățile naționale, o procedură pentru a îndruma persoanele care au nevoie de protecție internațională sau care o solicită și pentru a oferi informații inițiale acestor persoane;
 - (j) sprijină elaborarea de standarde tehnice pentru echipamente, în special pentru comandă de nivel tactic, control și comunicații, precum și pentru supravegherea tehnică, pentru a asigura interoperabilitatea la nivelul Uniunii și la nivel național;
 - (k) trimite echipamentele și polițiștii de frontieră și alte categorii relevante de personal necesare din rezerva pentru reacție rapidă în vederea punerii în practică a măsurilor necesare în situații în care se impun acțiuni urgente la frontierele externe;
 - (l) acordă asistență statelor membre în situațiile care necesită o asistență tehnică și operativă sporită în vederea îndeplinirii obligației de returnare a persoanelor returnate, inclusiv prin coordonarea sau organizarea de operațiuni de returnare;
 - (m) în cadrul mandatelor respective ale agențiilor vizate, cooperează cu Europol și cu Eurojust și oferă sprijin statelor membre în situații care necesită o asistență tehnică și operativă sporită la frontierele externe în lupta împotriva criminalității organizate transfrontaliere și a terorismului;
 - (n) constituie rezerve de observatori pentru returnările forțate, de escorte pentru returnările forțate și de specialiști în materie de returnare;

- (o) constituie și trimite echipe europene de intervenție pentru returnare în cursul intervențiilor pentru returnare;
- (p) acordă asistență statelor membre în ceea ce privește formarea polițiștilor de frontieră naționali, a altor categorii relevante de personal și a experților în materie de returnare, inclusiv în ceea ce privește stabilirea unor standarde comune de formare;
- (q) participă la dezvoltarea și gestionarea activităților de cercetare și inovare relevante pentru controlul și supravegherea frontierelor externe, inclusiv în ceea ce privește utilizarea tehnologiilor avansate de supraveghere și dezvoltă proiecte-pilot cu privire la aspectele reglementate de prezentul regulament;
- (r) dezvoltă și operează, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001 și cu Decizia-cadru 2008/977/JAI, sisteme de informații care permit schimbul rapid și fiabil de informații referitoare la riscurile emergente în ceea ce privește gestionarea frontierelor externe, imigrația ilegală și returnarea, în strânsă cooperare cu Comisia, cu organele, oficiile și agențiile Uniunii, precum și cu Rețeaua europeană de migrație instituită prin Decizia 2008/381/CE a Consiliului (¹);
- (s) furnizează asistența necesară pentru dezvoltarea și operarea EUROSUR și, după caz, pentru dezvoltarea unui mediu comun de schimb de informații, inclusiv pentru interoperabilitatea sistemelor, în special prin dezvoltarea, asigurarea funcționării și coordonarea cadrului EUROSUR în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1052/2013;
- (t) cooperează cu Agenția Europeană pentru Controlul Pescuitului și cu Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă, în limitele mandatelor lor respective, în vederea sprijinirii autorităților naționale care îndeplinesc funcții de gardă de coastă astfel cum se prevede la articolul 53, prin furnizarea de servicii, informații, echipamente și formare, precum și prin coordonarea operațiunilor cu scopuri multiple;
- (u) acordă asistență statelor membre și țărilor terțe în contextul cooperării tehnice și operative dintre ele în ceea ce privește chestiunile care intră sub incidența prezentului regulament.

(2) Statele membre pot continua cooperarea la nivel operativ cu alte state membre și/sau țări terțe la frontierele externe, în cazul în care o astfel de cooperare este compatibilă cu sarcinile Agenției. Statele membre se abțin de la orice acțiune susceptibilă să compromită funcționarea Agenției sau realizarea obiectivelor acesteia. Statele membre transmit Agenției rapoarte privind cooperarea lor operativă cu alte state membre și/sau țări terțe la frontierele externe și în materie de returnare. Directorul executiv informează cu regularitate și cel puțin o dată pe an Consiliul de administrație cu privire la aceste aspecte.

(3) Agenția derulează din proprie inițiativă activități de comunicare în domeniile care țin de competența sa. Aceasta îi oferă publicului informații exacte și detaliate cu privire la activitățile sale.

Activitățile de comunicare nu prejudiciază sarcinile prevăzute la alineatul (1), în special prin dezvăluirea unor informații cu caracter operativ care, dacă ar fi făcute publice, ar periclita atingerea obiectivului operațiunilor. Activitățile de comunicare se efectuează fără a aduce atingere articolului 50 și în conformitate cu planurile de comunicare și difuzare aplicabile adoptate de Consiliul de administrație.

Secțiunea 2

Monitorizarea și prevenirea crizelor

Articolul 9

Obligația de a coopera cu bună credință

Agenția și autoritățile naționale responsabile de gestionarea frontierelor și de returnare, inclusiv garda de coastă în măsura în care îndeplinesc sarcini de control la frontieră, au obligația de a coopera cu bună credință și de a face schimb de informații.

(¹) Decizia 2008/381/CE a Consiliului din 14 mai 2008 de instituire a unei Rețele europene de migrație (JO L 131, 21.5.2008, p. 7).

*Articolul 10***Obligația de a face schimb de informații**

În scopul de a-și îndeplini sarcinile care le sunt conferite prin prezentul regulament, în special cele referitoare la monitorizarea fluxurilor migratorii către și în interiorul Uniunii, efectuarea de analize de risc și realizarea de evaluări ale vulnerabilității, Agenția și autoritățile naționale responsabile de gestionarea frontierelor și de returnări, inclusiv garda de coastă în măsura în care îndeplinește sarcini de control la frontieră, partajează toate informațiile necesare, în timp util și cu exactitate, în conformitate cu prezentul regulament și cu alte dispoziții relevante din dreptul Uniunii și din dreptul intern privind schimbul de informații.

*Articolul 11***Monitorizarea fluxurilor migratorii și analizele de risc**

- (1) Agenția monitorizează fluxurile migratorii către Uniune și în interiorul Uniunii, tendințele și eventualele provocări de la frontierele externe ale Uniunii. În acest scop, Agenția, printr-o decizie a Consiliului de administrație bazată pe o propunere a directorului executiv, instituie un model comun integrat de analiză de risc, care să fie aplicat și de Agenție și de statele membre. Aceasta realizează evaluarea vulnerabilităților în conformitate cu articolul 13.
- (2) Agenția elaborează analize de risc generale, pe care le prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comisiei în conformitate cu articolul 50, și analize de risc specifice pentru activitățile operative.
- (3) Analizele de risc realizate de Agenție privesc toate aspectele relevante pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor în scopul de a dezvolta un mecanism de preavertizare.
- (4) Statele membre transmit Agenției toate informațiile necesare privind situația, tendințele și amenințările posibile la frontierele externe și în materie de returnare. Statele membre transmit Agenției, la intervale regulate sau la cererea acestora din urmă, toate informațiile relevante, cum ar fi datele statistice și operative colectate în legătură cu punerea în aplicare a acquis-ului Schengen, precum și date provenite din stratul de analiză al tabloului situațional național alcătuit în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1052/2013.
- (5) Rezultatele analizelor de risc sunt transmise, în timp util și cu exactitate, Consiliului de administrație.
- (6) Statele membre țin seama de rezultatele analizelor de risc atunci când își planifică operațiunile și activitățile la frontierele externe, precum și activitățile legate de returnare.
- (7) Agenția include rezultatele unui model comun integrat de analiză de risc în elaborarea programelor comune de bază pentru formarea polițiștilor de frontieră și a personalului implicat în sarcini legate de returnare.

*Articolul 12***Ofițerii de legătură în statele membre**

- (1) Agenția asigură monitorizarea regulată a gestionării frontierelor externe de către toate statele membre prin intermediul ofițerilor săi de legătură.

Agenția poate decide ca un ofițer de legătură să acopere până la patru state membre aflate în proximitate geografică.

(2) Directorul executiv numește experți din cadrul personalului Agenției care urmează să fie trimiși ca ofițeri de legătură. Pe baza analizei de risc și în urma consultării cu statele membre vizate, directorul executiv face o propunere privind natura și condițiile trimiterii ofițerilor de legătură respectivi, statul membru sau regiunea în care pot fi trimiși și eventualele sarcini care nu intră sub incidența alineatului (3). Propunerea formulată de directorul executiv se supune aprobării Consiliului de administrație. Directorul executiv informează statul membru în cauză cu privire la numire și stabilește, împreună cu acesta, locul de trimitere.

(3) Ofițerii de legătură acționează în numele Agenției și rolul acestora este să promoveze cooperarea și dialogul între Agenție și autoritățile naționale responsabile de gestionarea frontierelor și de returnare, inclusiv garda de coastă în măsura în care îndeplinește sarcini de control la frontieră. Ofițerii de legătură au, în special, următoarele sarcini:

- (a) acționează ca interfață între Agenție și autoritățile naționale responsabile de gestionarea frontierelor și de returnare, inclusiv garda de coastă în măsura în care îndeplinește sarcini de control la frontieră;
- (b) sprijină colectarea informațiilor de care are nevoie Agenția pentru a monitoriza imigrația ilegală și pentru analizele de risc menționate la articolul 11;
- (c) sprijină colectarea informațiilor menționate la articolul 13 și de care are nevoie Agenția pentru a efectua evaluarea vulnerabilității;
- (d) monitorizează măsurile luate de statul membru cu privire la secțiunile de frontieră cărora li s-a atribuit un nivel de impact ridicat, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1052/2013;
- (e) contribuie la promovarea aplicării acquis-ului Uniunii privind gestionarea frontierelor externe, inclusiv în ceea ce privește respectarea drepturilor fundamentale;
- (f) dacă este posibil, acordă asistență statelor membre în ceea ce privește elaborarea planurilor lor pentru situații neprevăzute privind gestionarea frontierelor;
- (g) facilitează comunicarea dintre statul membru și Agenție, comunică statului membru informațiile relevante primite de la Agenție, inclusiv informațiile cu privire la operațiunile în curs de desfășurare;
- (h) raportează cu regularitate directorului executiv cu privire la situația de la frontiera externă și la capacitatea statului membru în cauză de a gestiona cu eficacitate situația de la frontierele externe; raportează și cu privire la executarea operațiunilor de returnare către țările terțe relevante;
- (i) monitorizează măsurile adoptate de statul membru cu privire la o situație care necesită întreprinderea de acțiuni urgente la frontierele externe, astfel cum se menționează la articolul 19.

În cazul în care rapoartele ofițerului de legătură menționate la litera (h) indică îngrijorări privind unul sau mai multe aspecte relevante pentru statul membru în cauză, acesta din urmă este informat fără întârziere de către directorul executiv.

(4) În sensul alineatului (3), în conformitate cu normele naționale și cu normele Uniunii în materie de securitate și de protecție a datelor, ofițerul de legătură:

- (a) primește informații de la centrul național de coordonare și de la tabloul situațional național alcătuit în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1052/2013;
- (b) menține contacte regulate cu autoritățile naționale responsabile de gestionarea frontierelor, inclusiv garda de coastă în măsura în care îndeplinește sarcini de control la frontieră, informând punctul de contact desemnat de statul membru în cauză asupra situației.

(5) Raportul ofițerului de legătură face parte din evaluarea vulnerabilității astfel cum este menționată la articolul 13. Raportul se transmite statului membru în cauză.

(6) În îndeplinirea sarcinilor care le revin, ofițerii de legătură nu acceptă instrucțiuni decât din partea Agenției.

Articolul 13

Evaluarea vulnerabilității

(1) Agenția stabilește, printr-o decizie a Consiliului de administrație bazată pe o propunere a directorului executiv, o metodologie comună de evaluare a vulnerabilității. Aceasta include criteriile obiective în raport cu care Agenția realizează evaluarea vulnerabilității, frecvența acestor evaluări și modalitățile de realizare a unor evaluări consecutive.

(2) Agenția monitorizează și evaluează disponibilitatea echipamentelor tehnice, sistemelor, capacităților, resurselor, infrastructurii, personalului calificat și format corespunzător ale statelor membre necesare pentru controlul la frontieră. Agenția realizează această monitorizare și evaluare ca măsură preventivă pe baza analizei de risc pregătite în conformitate cu articolul 11 alineatul (3). Monitorizarea și evaluarea se desfășoară cel puțin o dată pe an, mai puțin în cazul în care directorul executiv decide altfel pe baza evaluărilor riscului sau al unei evaluări anterioare a vulnerabilității.

(3) La cererea Agenției, statele membre îi furnizează acesteia informații privind echipamentele tehnice și resursele umane și, în măsura în care este posibil, resursele financiare de care dispun la nivel național pentru a efectua controale la frontieră. De asemenea, la cererea Agenției, statele membre furnizează informații privind planurile lor pentru situații neprevăzute în ceea ce privește gestionarea frontierelor.

(4) Scopul evaluării vulnerabilității este ca Agenția să evalueze capacitatea și pregătirea statelor membre de a face față provocărilor viitoare, inclusiv amenințărilor și provocărilor prezente și viitoare la frontierele externe, să identifice, în special pentru statele membre care se confruntă cu provocări specifice și disproporționate, eventualele consecințe imediate la frontierele externe și consecințele ulterioare pentru funcționarea spațiului Schengen și să evalueze capacitatea acestora de a contribui la rezerva pentru reacție rapidă menționată la articolul 20 alineatul (5). Evaluarea respectivă nu aduce atingere mecanismului de evaluare Schengen.

În cadrul acestei evaluări, Agenția ține cont de capacitatea statelor membre de a îndeplini toate sarcinile de gestionare a frontierelor, inclusiv de capacitatea de a face față unei eventuale sosiri a unui număr mare de persoane pe teritoriul acestora.

(5) Rezultatele evaluării vulnerabilității sunt transmise statelor membre în cauză. Statele membre în cauză pot formula observații cu privire la evaluarea respectivă.

(6) Atunci când este necesar, directorul executiv, în consultare cu statul membru în cauză, formulează o recomandare în care stabilește măsurile necesare care trebuie luate de statul membru în cauză și termenul în care trebuie puse în aplicare măsurile respective. Directorul executiv invită statele membre în cauză să ia măsurile necesare.

(7) Directorul executiv își întemeiază măsurile pe care le recomandă statelor membre în cauză pe rezultatele evaluării vulnerabilității, ținând cont de analiza de risc efectuată de Agenție, de observațiile statului membru în cauză și de rezultatele mecanismului de evaluare Schengen.

Aceste măsuri ar trebui să vizeze eliminarea vulnerabilităților identificate în evaluare, astfel încât statele membre să fie mai pregătite pentru a face față provocărilor viitoare, prin sporirea sau îmbunătățirea capacităților, a echipamentelor tehnice, a sistemelor, a resurselor și a planurilor lor pentru situații neprevăzute.

(8) În cazul în care un stat membru nu pune în aplicare măsurile necesare din recomandare în termenul menționat la alineatul (6) din prezentul articol, directorul executiv sesizează Consiliul de administrație și informează Comisia cu privire la acest lucru. La propunerea directorului executiv, Consiliul de administrație adoptă o decizie în care stabilește măsurile necesare care trebuie luate de statul membru în cauză și termenul în care măsurile respective trebuie să fie puse în aplicare. Decizia Consiliului de administrație este obligatorie pentru statul membru. În cazul în care statul membru nu pune în aplicare măsurile în termenul stabilit în decizia respectivă, Consiliul de administrație notifică acest lucru Consiliului și Comisiei și pot fi întreprinse acțiuni suplimentare în conformitate cu articolul 19.

(9) Conform articolului 50, rezultatele evaluării vulnerabilității se transmit periodic și cel puțin o dată pe an Parlamentului European, Consiliului și Comisiei.

Secțiunea 3

Gestionarea frontierelor externe

Articolul 14

Acțiunile desfășurate de Agenție la frontierele externe

- (1) Un stat membru poate solicita asistență din partea Agenției în vederea îndeplinirii obligațiilor care îi revin în ceea ce privește controlul frontierelor externe. De asemenea, Agenția execută măsuri în conformitate cu articolul 19.
- (2) Agenția organizează asistența tehnică și operativă necesară pentru statul membru gazdă și, acționând în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul internațional relevant, inclusiv cu principiul nereturnării, poate lua una sau mai multe dintre următoarele măsuri:
- (a) coordonează operațiuni comune pentru unul sau mai multe state membre și trimite echipe europene de poliție de frontieră și gardă de coastă;
 - (b) organizează intervenții rapide la frontieră și trimite echipe europene de poliție de frontieră și gardă de coastă din rezerva pentru reacție rapidă și, după caz, echipe europene de poliție de frontieră și gardă de coastă suplimentare;
 - (c) coordonează activități la frontierele externe pentru unul sau mai multe state membre și țări terțe, inclusiv operațiuni comune cu țările terțe vecine;
 - (d) trimite echipe europene de poliție de frontieră și gardă de coastă în cadrul echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației în zonele hotspot;
 - (e) în cadrul operațiunilor menționate la literele (a), (b) și (c) din prezentul alineat și în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 656/2014 și cu dreptul internațional, asigură asistență tehnică și operativă statelor membre și țărilor terțe, în sprijinul operațiunilor de căutare și salvare a persoanelor aflate în pericol pe mare care pot fi declanșate în cursul operațiunilor de supraveghere a frontierelor pe mare;
 - (f) trimite experți proprii, precum și membri ai echipelor care au fost detașați de statele membre în cadrul Agenției pentru a sprijini autoritățile naționale competente din statele membre implicate, pentru o perioadă corespunzătoare;
 - (g) trimite echipamente tehnice.
- (3) Agenția finanțează sau cofinanțează activitățile menționate la alineatul (2) din bugetul său, în conformitate cu normele financiare aplicabile Agenției.
- (4) În cazul în care are nevoie de fonduri suplimentare substanțiale din cauza unei situații survenite la frontierele externe, Agenția informează fără întârziere Parlamentul European, Consiliul și Comisia în acest sens.

Articolul 15

Inițierea unor operațiuni comune și a unor intervenții rapide la frontierele externe

- (1) Un stat membru poate solicita ca Agenția să lanseze operațiuni comune pentru a face față provocărilor viitoare, inclusiv imigrației ilegale, amenințărilor prezente sau viitoare la frontierele sale externe sau criminalității transfrontaliere, sau să ofere asistență tehnică și operativă sporită atunci când își îndeplinește obligațiile legate de controlul frontierelor externe.
- (2) La cererea unui stat membru care se confruntă cu o situație caracterizată de provocări specifice și disproporționate, în special sosirea, la punctele de la frontierele externe, a unui număr mare de resortisanți ai unor țări terțe care încearcă să intre fără autorizație pe teritoriul statului membru respectiv, Agenția poate efectua o intervenție rapidă la frontieră, pe o perioadă limitată, pe teritoriul statului membru gazdă respectiv.

(3) Directorul executiv evaluează, aprobă și coordonează propunerile de operațiuni comune permise din partea statelor membre. Operațiunile comune și intervențiile rapide la frontieră trebuie să fie precedate de o analiză de risc temeinică, fiabilă și actualizată, în măsură să permită Agenției să stabilească o ordine de prioritate pentru propunerile de operațiuni comune și de intervenții rapide la frontieră, ținând seama, pe de o parte, de impactul asupra secțiunilor de frontieră externă în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1052/2013 și, pe de altă parte, de disponibilitatea resurselor.

(4) Directorul executiv recomandă statului membru în cauză, pe baza rezultatelor evaluării vulnerabilității și ținând cont de analiza de risc efectuată de Agenție și de stratul de analiză al tabloului situațional european alcătuit în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1052/2013, să inițieze și să desfășoare operațiuni comune sau intervenții rapide la frontieră. Agenția își pune echipamentele tehnice la dispoziția statelor membre gazdă sau participante.

(5) Obiectivele unei operațiuni comune sau ale unei intervenții rapide la frontieră pot fi realizate ca parte a unei operațiuni cu scopuri multiple. Astfel de operațiuni pot implica funcții de gardă de coastă și prevenirea criminalității transfrontaliere, inclusiv lupta împotriva introducerii ilegale de migranți sau a traficului de persoane și operațiunile de gestionare a migrației, inclusiv identificarea, înregistrarea, intervierea migranților pentru culegerea de informații și returnarea.

Articolul 16

Planul operativ pentru operațiunile comune

(1) Pentru a pregăti o operațiune comună, directorul executiv, în cooperare cu statul membru gazdă, întocmește o listă a echipamentelor tehnice necesare și a personalului necesar, ținând seama de resursele disponibile ale statului membru gazdă. Pe baza acestor elemente, Agenția definește un pachet de întăriri tehnice și operative, precum și activități de consolidare a capacităților care să fie incluse în planul operativ.

(2) Directorul executiv întocmește un plan operativ pentru operațiunile comune de la frontierele externe. Directorul executiv și statul membru gazdă, în urma consultării statelor membre participante, convin asupra unui plan operativ care prezintă în detaliu aspectele organizatorice și procedurale ale operațiunii comune.

(3) Planul operativ este obligatoriu pentru Agenție, pentru statul membru gazdă și pentru statele membre participante. Acesta abordează toate aspectele considerate necesare pentru desfășurarea operațiunii comune, inclusiv:

- (a) o descriere a situației, care precizează modul de operare și obiectivele trimiterii, inclusiv scopul operațiunii;
- (b) durata previzibilă a operațiunii comune;
- (c) zona geografică în care se va desfășura operațiunea comună;
- (d) o descriere a sarcinilor, a responsabilităților, inclusiv în ceea ce privește respectarea drepturilor fundamentale, și instrucțiuni speciale adresate echipelor europene de poliție de frontieră și gardă de coastă, inclusiv privind consultarea autorizată a bazelor de date și utilizarea autorizată a armelor de serviciu, muniției și echipamentelor în statul membru gazdă;
- (e) componența echipelor europene de poliție de frontieră și gardă de coastă, precum și trimiterea altor alte categorii relevante de personal;
- (f) dispozițiile privind comanda și controlul, inclusiv numele și gradele polițiștilor de frontieră din statul membru gazdă care sunt responsabili de cooperarea cu membrii echipelor și cu Agenția, în special numele și gradele polițiștilor de frontieră care se află la comandă pe durata trimiterii, precum și poziția membrilor echipelor în lanțul de comandă;
- (g) echipamentele tehnice care urmează să fie trimise în cadrul operațiunii comune, inclusiv cerințele specifice, cum ar fi condițiile de utilizare, echipajul necesar, transportul și alte aspecte logistice, precum și dispozițiile financiare;
- (h) normele detaliate privind raportarea imediată de către Agenție a incidentelor către Consiliul de administrație și autoritățile naționale relevante;
- (i) o schemă de raportare și de evaluare care conține indicatori pentru raportul de evaluare, inclusiv în ceea ce privește protecția drepturilor fundamentale, și termenul pentru transmiterea raportului final de evaluare;

- (j) în ceea ce privește operațiunile pe mare, informații specifice privind aplicarea jurisdicției și legislației relevante în zona geografică în care are loc operațiunea comună, inclusiv trimiteri la dreptul intern, internațional și la dreptul Uniunii referitor la interceptare, salvarea pe mare și debarcare. În această privință, planul operativ se stabilește în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 656/2014;
 - (k) modalitățile de cooperare cu țările terțe, cu alte organe, oficii și Agenții ale Uniunii sau cu organizațiile internaționale;
 - (l) procedurile prin care persoanele care au nevoie de protecție internațională, victimele traficului de persoane, minorii neînsoțiți și persoanele aflate într-o situație vulnerabilă sunt îndrumate către autoritățile naționale competente pentru a primi o asistență corespunzătoare;
 - (m) procedurile de stabilire a unui mecanism de primire și de transmitere către Agenție a plângerilor formulate împotriva tuturor persoanelor care participă la o operațiune comună sau la o intervenție rapidă la frontieră, inclusiv a polițiștilor de frontieră sau a altor categorii relevante de personal din statul membru gazdă și a membrilor echipelor europene de poliție de frontieră și gardă de coastă, care reclamă presupuse încălcări ale drepturilor fundamentale în contextul participării acestora la o operațiune comună sau la o intervenție rapidă la frontieră;
 - (n) aranjamentele logistice, inclusiv informații cu privire la condițiile de lucru și la mediul din zonele în care se prevede realizarea operațiunii comune.
- (4) Orice modificare sau adaptare a planului operativ necesită acordul directorului executiv și al statului membru gazdă, după consultarea statelor membre participante. O copie a planului operativ modificat sau adaptat este trimisă imediat de către Agenție statelor membre participante.

Articolul 17

Procedura de lansare a unei intervenții rapide la frontieră

- (1) Cererea unui stat membru de lansare a unei intervenții rapide la frontieră include o descriere a situației, eventualele obiective și o estimare a necesităților. Dacă este necesar, directorul executiv poate trimite imediat experți din cadrul Agenției care să evalueze situația de la frontierele externe ale statului membru în cauză.
- (2) Directorul executiv informează imediat Consiliul de administrație cu privire la cererea unui stat membru de lansare a unei intervenții rapide la frontieră.
- (3) Atunci când decide cu privire la cererea formulată de un stat membru, directorul executiv ia în considerare rezultatele analizelor de risc efectuate de Agenție și stratul de analiză al tabloului situațional european alcătuit în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1052/2013, precum și rezultatul evaluării vulnerabilității menționate la articolul 13 și orice altă informație relevantă furnizată de statul membru în cauză sau de un alt stat membru.
- (4) Directorul executiv ia o decizie cu privire la cererea de lansare a unei intervenții rapide la frontieră în termen de două zile lucrătoare de la data primirii acesteia. Directorul executiv informează în scris simultan statul membru în cauză și Consiliul de administrație cu privire la decizia sa. Decizia precizează principalele motivele pe care se întemeiază.
- (5) În cazul în care decide să lanseze o intervenție rapidă la frontieră, directorul executiv trimite echipe europene de poliție de frontieră și gardă de coastă din rezerva pentru reacție rapidă, în conformitate cu articolul 20 alineatul (5), și rezerva de echipamente pentru reacții rapide în conformitate cu articolul 39 alineatul (7) și, în cazul în care este necesar, decide cu privire la acordarea unor întăriri imediate prin recurgerea la una sau mai multe echipe europene de poliție de frontieră și gardă de coastă, în conformitate cu articolul 20 alineatul (8).
- (6) Directorul executiv, împreună cu statul membru gazdă, întocmește imediat și, în orice caz, nu mai târziu de trei zile lucrătoare de la data deciziei un plan operativ, astfel cum este menționat la articolul 16 alineatul (3).
- (7) De îndată ce planul operativ a fost aprobat și furnizat statelor membre, directorul executiv solicită în scris statelor membre să trimită imediat polițiștii de frontieră sau alte categorii relevante de personal care fac parte din rezerva pentru reacție rapidă. Directorul executiv specifică profilurile și numărul polițiștilor de frontieră sau al altor categorii relevante de personal care sunt necesari din partea fiecărui stat membru din cadrul celor din rezerva pentru reacție rapidă.

(8) În paralel cu trimiterea menționată la alineatul (7), dacă acest lucru este necesar, pentru a asigura întăriri imediate pentru echipele europene de poliție de frontieră și gardă de coastă trimise din rezerva pentru reacție rapidă, directorul executiv informează statele membre cu privire la numărul și profilurile polițiștilor de frontieră sau ale altor categorii relevante de personal care trebuie trimiși în mod suplimentar. Aceste informații se furnizează în scris punctelor de contact naționale și cuprind data la care urmează să se efectueze trimiterea. Acestor puncte de contact li se furnizează și o copie a planului operativ.

(9) Statele membre se asigură că numărul și profilurile polițiștilor de frontieră sau ale altor categorii relevante de personal repartizați în cadrul rezervei pentru reacție rapidă sunt puse imediat la dispoziția Agenției, pentru a garanta o trimitere completă în conformitate cu articolul 20 alineatele (5) și (7). Statele membre pun la dispoziție, de asemenea, efective suplimentare de polițiști de frontieră și de alte categorii relevante de personal disponibile din rezerva națională în conformitate cu articolul 20 alineatul (8).

(10) Trimiterea de echipe din rezerva pentru reacție rapidă are loc cel târziu la cinci zile lucrătoare de la data aprobării planului operativ de către directorul executiv și statul membru gazdă. Trimiterea suplimentară de echipe europene de poliție de frontieră și gardă de coastă are loc, dacă este necesar, în termen de șapte zile lucrătoare de la trimiterea de echipe din rezerva pentru reacție rapidă.

(11) În cazul trimiterii rezervei pentru reacție rapidă, directorul executiv, în consultare cu Consiliul de administrație, examinează imediat prioritățile privind operațiunile comune ale Agenției care sunt în curs de desfășurare sau sunt prevăzute să aibă loc la alte frontiere externe, pentru a prevedea o eventuală realocare a resurselor către zonele de la frontierele externe unde se resimte cel mai acut nevoia consolidării echipelor.

Articolul 18

Echipele de sprijin pentru gestionarea migrației

(1) În cazul în care un stat membru se confruntă cu o provocare disproporționată legată de migrație în anumite zone hotspot ale frontierelor sale externe, caracterizată de sosiri masive de fluxuri migratorii mixte, statul membru respectiv poate solicita întăriri tehnice și operative din partea echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației. Respectivul stat membru transmite Agenției și altor agenții relevante ale Uniunii, în special EASO și Europol, o cerere de întăriri și o evaluare a nevoilor sale.

(2) Directorul executiv, în coordonare cu alte agenții relevante ale Uniunii, examinează cererea de întăriri a unui stat membru și evaluarea nevoilor sale cu scopul de a defini un pachet cuprinzător de întăriri, alcătuit din diferite activități care sunt coordonate de agențiile relevante ale Uniunii și care necesită aprobarea statului membru în cauză.

(3) Comisia, în cooperare cu statul membru gazdă și cu agențiile relevante, stabilește condițiile cooperării în zona hotspot și este responsabilă de coordonarea activităților echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației.

(4) Întăririle tehnice și operative furnizate de echipele europene de poliție de frontieră și gardă de coastă, de echipele europene de intervenție pentru returnare și de experții proprii ai Agenției în cadrul echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației pot include:

- (a) furnizarea de asistență pentru verificarea resortisanților țărilor terțe care sosesc la frontierele externe, inclusiv identificarea, înregistrarea și interviuarea acestora pentru culegerea de informații, precum și, la cererea statului membru, prelevarea de amprente digitale de la resortisanții țărilor terțe, respectând pe deplin drepturile fundamentale și oferind informații privind scopul acestor proceduri;
- (b) furnizarea de informații inițiale persoanelor care doresc să solicite protecție internațională și direcționarea acestora către autoritățile naționale competente din statul membru în cauză sau către EASO;
- (c) asistență tehnică și operativă în materie de returnare, inclusiv pregătirea și organizarea de operațiuni de returnare.

(5) Din echipele de sprijin pentru gestionarea migrației fac parte, dacă este necesar, membri ai personalului cu cunoștințe de specialitate în domeniile protecției copilului, traficului de ființe umane, protecției împotriva persecuției din motive de gen și/sau drepturilor fundamentale.

Articolul 19

Situațiile de la frontierele externe care necesită o acțiune urgentă

(1) În cazul în care eficacitatea controlului la frontierele externe este afectată într-o asemenea măsură încât există riscul ca funcționarea spațiului Schengen să fie pusă în pericol din cauză că:

- (a) un stat membru nu ia măsurile necesare, în conformitate cu decizia Consiliului de administrație menționată la articolul 13 alineatul (8); sau
- (b) un stat membru care se confruntă cu o provocare specifică și disproporționată la frontierele externe fie nu a solicitat sprijin suficient din partea Agenției în temeiul articolului 15, 17 sau 18, sau nu întreprinde măsurile necesare pentru punerea în aplicare a acțiunilor în temeiul acestor articole,

Consiliul, pe baza unei propuneri prezentate de Comisie, poate adopta fără întârziere o decizie prin intermediul unui act de punere în aplicare, în care identifică măsurile pentru atenuarea acestor riscuri care trebuie să fie puse în aplicare de către Agenție și prin care i se solicită statului membru vizat să coopereze cu Agenția în ceea ce privește punerea în aplicare a măsurilor respective. Comisia consultă Agenția înainte de a-și înainta propunerea.

(2) În cazul în care survine o situație care impune o acțiune urgentă, Parlamentul European este informat fără întârziere cu privire la această situație și este informat cu privire la toate măsurile și deciziile ulterioare luate ca răspuns.

(3) În vederea atenuării riscului de periclitare a spațiului Schengen, decizia Consiliului menționată la alineatul (1) prevede ca Agenția să adopte una sau mai multe dintre următoarele măsuri:

- (a) organizarea și coordonarea intervențiilor rapide la frontieră și trimiterea de echipe europene de poliție de frontieră și gardă de coastă din rezerva pentru reacție rapidă și de echipe europene de poliție de frontieră și gardă de coastă suplimentare, după caz;
- (b) trimiterea de echipe europene de poliție de frontieră și gardă de coastă în cadrul echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației în zonele hotspot;
- (c) coordonarea activităților la frontierele externe pentru unul sau mai multe state membre și țări terțe, inclusiv operațiuni comune cu țările terțe vecine;
- (d) trimiterea de echipamente tehnice;
- (e) organizarea de intervenții pentru returnare.

(4) În termen de două zile lucrătoare de la data adoptării deciziei Consiliului menționate la alineatul (1), directorul executiv:

- (a) stabilește acțiunile care trebuie întreprinse în vederea punerii în practică a măsurilor identificate în decizia respectivă, inclusiv echipamentele tehnice și numărul și profilurile polițiștilor de frontieră și ale altor categorii relevante de personal necesare pentru realizarea obiectivelor urmărite prin decizia respectivă;
- (b) redactează un plan operativ și îl prezintă statelor membre în cauză.

(5) Directorul executiv și statul membru în cauză convin asupra planului operativ în termen de trei zile lucrătoare de la data prezentării acestuia.

(6) Agenția trimite, fără întârziere și, în orice caz, în termen de cinci zile lucrătoare de la stabilirea planului operativ, personalul necesar din rezerva pentru reacție rapidă menționat la articolul 20 alineatul (5), în vederea punerii în practică a măsurilor identificate în decizia Consiliului menționată la alineatul (1) din prezentul articol. Suplimentarea echipelor europene de poliție de frontieră și gardă de coastă are loc, dacă este necesar, într-o etapă ulterioară și, în orice caz, în termen de șapte zile lucrătoare de la trimiterea de efective din rezerva pentru reacție rapidă.

(7) Agenția trimite, fără întârziere și, în orice caz, în termenul de 10 zile lucrătoare de la stabilirea planului operativ, echipamentele tehnice necesare în vederea punerii în practică a măsurilor identificate în decizia Consiliului menționată la alineatul (1).

Suplimentarea echipamentelor tehnice are loc, dacă este necesar, într-o etapă ulterioară, conform articolului 39.

(8) Statul membru în cauză se conformează deciziei Consiliului menționate la alineatul (1). În acest scop, statul membru în cauză cooperează imediat cu Agenția și ia măsurile necesare pentru a facilita punerea în aplicare a respectivei decizii și punerea în practică a măsurilor prevăzute în decizie și în planul operativ convenit cu directorul executiv.

(9) Statele membre pun la dispoziție polițiști de frontieră și alte categorii relevante de personal sau personal implicat în sarcini legate de returnare, stabilite de directorul executiv în conformitate cu alineatul (4) din prezentul articol. Statele membre nu pot invoca situația menționată la articolul 20 alineatele (3) și (8).

(10) În cazul în care statul membru în cauză nu se conformează deciziei Consiliului menționate la alineatul (1) în termen de 30 de zile și nu cooperează cu Agenția conform alineatului (8) din prezentul articol, Comisia poate iniția procedura prevăzută la articolul 29 din Regulamentul (UE) 2016/399.

Articolul 20

Componența și trimiterea echipelor europene de poliție de frontieră și gardă de coastă

(1) Agenția trimite polițiști de frontieră și alte categorii relevante de personal în calitate de membri ai echipelor europene de poliție de frontieră și gardă de coastă în cadrul operațiunilor comune, al intervențiilor rapide la frontieră și al echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației. Agenția poate, de asemenea, să trimită experți care sunt membri ai personalului propriu.

(2) La propunerea directorului executiv, Consiliul de administrație decide, cu majoritatea absolută a membrilor săi cu drept de vot, cu privire la profilurile și la numărul total de polițiști de frontieră și de alte categorii relevante de personal care urmează să fie puși la dispoziția echipelor europene de poliție de frontieră și gardă de coastă. Aceeași procedură se aplică și în ceea ce privește eventualele schimbări ulterioare ale profilurilor și numărului total de polițiști de frontieră. Statele membre contribuie la echipele europene de poliție de frontieră și gardă de coastă prin intermediul unei rezerve naționale, pe baza diferitelor profiluri definite, desemnând polițiști de frontieră și alte categorii relevante de personal care corespund profilurilor solicitate.

(3) Contribuția statelor membre în ceea ce privește polițiștii de frontieră desemnați să participe la operațiuni comune specifice în anul următor este planificată pe baza unor negocieri și acorduri bilaterale anuale între Agenție și statele membre. În conformitate cu acordurile respective, statele membre pun la dispoziție polițiști de frontieră în vederea trimerii lor la cererea Agenției, cu excepția cazului în care se confruntă cu o situație excepțională, care afectează într-o măsură importantă îndeplinirea sarcinilor naționale. O astfel de cerere se introduce cu cel puțin 21 de zile lucrătoare înainte de data prevăzută pentru trimitere. În cazul în care un stat membru invocă o astfel de situație excepțională, acesta prezintă Agenției în detaliu motivele sale și informații cu privire la situația invocată, în scris, iar conținutul acestei informări se include în raportul menționat la alineatul (12).

(4) În ceea ce privește intervențiile rapide la frontieră, la propunerea directorului executiv, Consiliul de administrație decide, cu majoritatea a trei sferturi din voturi, cu privire la profilurile și la numărul minim de polițiști de frontieră sau de alte categorii relevante de personal care corespund acestor profiluri și care urmează să fie puși la dispoziție pentru o rezervă pentru reacție rapidă a echipelor europene de poliție de frontieră și gardă de coastă. Aceeași procedură se aplică și în ceea ce privește eventualele modificări ulterioare ale profilurilor și ale numărului total de polițiști de frontieră sau de alte categorii relevante de personal din cadrul rezervei pentru reacție rapidă. Statele membre contribuie la rezerva pentru reacție rapidă printr-o rezervă națională de experți pe baza diferitelor profiluri definite, desemnând polițiști de frontieră sau alte categorii relevante de personal care corespund profilurilor solicitate.

(5) Rezerva pentru reacție rapidă este o rezervă permanentă care este pusă la dispoziția imediată a Agenției și care poate fi trimisă din fiecare stat membru în termen de cinci zile lucrătoare de la data aprobării planului operativ de către directorul executiv și statul membru gazdă. În acest scop, fiecare stat membru pune anual la dispoziția Agenției un număr de polițiști de frontieră sau alte categorii relevante de personal. Profilurile acestora se definesc prin decizia Consiliului de administrație. Numărul total al personalului pus la dispoziție de către statele membre se ridică la cel puțin 1 500 de polițiști de frontieră sau alte categorii relevante de personal. Agenția poate să verifice dacă polițiștii de frontieră propuși de statele membre corespund profilurilor definite. Agenția poate solicita statului membru să retragă un polițist de frontieră din corpul de reacție rapidă în cazul unei abateri sau al încălcării normelor aplicabile.

(6) Fiecare stat membru este responsabil pentru contribuția proprie la numărul de polițiști de frontieră sau de alte categorii relevante de personal menționat la alineatul (5), în conformitate cu anexa I.

(7) Statele membre pun la dispoziție polițiștii de frontieră și/sau alte categorii relevante de personal din rezerva pentru reacție rapidă în vederea trimiterii acestora la cererea Agenției. În cazul în care o analiză de risc și, dacă este disponibilă, o evaluare a vulnerabilității arată că un stat membru se confruntă cu o situație care ar afecta în mod substanțial îndeplinirea sarcinilor naționale, contribuția sa la desfășurarea intervenției rapide la frontieră reprezintă jumătate din contribuția sa stabilită în anexa I. Un stat membru gazdă în care are loc o intervenție rapidă la frontieră nu trimite personal care face parte din contribuția sa fixă la rezerva pentru reacție rapidă. În cazul în care personalul este insuficient pentru desfășurarea intervenției rapide la frontieră, Consiliul de administrație decide modalitatea de compensare a deficitului respectiv, pe baza unei propuneri a directorului executiv.

(8) Dacă este necesar, trimiterea echipelor europene de poliție de frontieră și gardă de coastă din rezerva pentru reacție rapidă este completată fără întârziere cu echipe europene de poliție de frontieră și gardă de coastă suplimentare. În acest scop, statele membre comunică de îndată Agenției, la solicitarea acesteia, numărul, numele și profilurile polițiștilor de frontieră și ale altor categorii relevante de personal din rezerva lor națională pe care îi pot pune la dispoziție în termen de șapte zile lucrătoare de la începerea intervenției rapide la frontieră. Statele membre pun la dispoziție polițiști de frontieră și alte categorii relevante de personal în vederea trimiterii acestora la cererea Agenției, cu excepția cazului în care se confruntă cu o situație excepțională, care afectează într-o măsură importantă îndeplinirea sarcinilor naționale. În cazul în care un stat membru invocă o astfel de situație excepțională, acesta prezintă Agenției în detaliu motivele sale și informații cu privire la situația invocată, în scris, iar conținutul acestei informări este inclusă în raportul menționat la alineatul (12).

(9) În cazul în care intervine o situație în care sunt necesari mai mulți polițiști de frontieră decât sunt prevăzuți la alineatele (5) și (8), directorul executiv informează imediat Parlamentul European, Consiliul și Comisia. De asemenea, acesta solicită Consiliului să obțină un angajament din partea statelor membre pentru a compensa acest deficit.

(10) Statele membre se asigură că polițiștii de frontieră și alte categorii de personal relevant pe care îi pun la dispoziție corespund profilurilor și numărului decise de Consiliul de administrație. Durata trimiterii acestora este stabilită de statul membru de origine, dar în niciun caz nu trebuie să fie mai mică de 30 de zile, cu excepția cazului în care operațiunea din care face parte trimiterea respectivă durează mai puțin de 30 de zile.

(11) Agenția contribuie la echipele europene de poliție de frontieră și gardă de coastă cu polițiști de frontieră competenți sau cu alte categorii relevante de personal, detașați de statele membre ca experți naționali în cadrul Agenției. Contribuția statelor membre în ceea ce privește detașarea polițiștilor de frontieră sau a altor categorii relevante de personal în cadrul Agenției în anul următor se planifică pe baza unor negocieri și acorduri bilaterale anuale între Agenție și statele membre. În conformitate cu acordurile respective, statele membre pun la dispoziție polițiști de frontieră sau alte categorii relevante de personal în vederea detașării, cu excepția cazului în care detașarea ar afecta grav îndeplinirea sarcinilor naționale. Într-o astfel de situație, statele membre își pot rechema polițiștii de frontieră sau categoriile relevante de personal care au fost detașate.

Aceste detașări se pot derula pe perioade de 12 luni sau mai mult, dar în niciun caz nu pot fi mai scurte de trei luni. Polițiștii de frontieră și alte categorii relevante de personal care sunt detașați sunt considerați membri ai echipelor și au aceleași sarcini și competențe ca membrii echipelor. Statul membru care a detașat polițiștii de frontieră sau categoriile relevante de personal în cauză este considerat a fi statul membru de origine al acestora.

Alți membri ai personalului care sunt angajați de Agenție cu titlu temporar și care nu sunt calificați pentru a îndeplini funcții de control la frontieră sunt trimiși în cursul operațiunilor comune numai pentru sarcini de coordonare și pentru alte sarcini care nu necesită o formare completă ca polițiști de frontieră. Aceștia nu fac parte din echipele europene de poliție de frontieră și gardă de coastă.

(12) Agenția informează anual Parlamentul European cu privire la numărul de polițiști de frontieră pe care fiecare stat membru se angajează să îl pună la dispoziția echipelor europene de poliție de frontieră și gardă de coastă și cu privire la numărul de polițiști de frontieră trimiși efectiv, în conformitate cu prezentul articol. În acest raport sunt incluse lista statelor membre care au invocat situația excepțională menționată la alineatele (3) și (8) în cursul anului precedent. De asemenea, acesta cuprinde și motivele și informațiile furnizate de statele membre în cauză.

Articolul 21

Instrucțiuni pentru echipele europene de poliție de frontieră și gardă de coastă

(1) Pe durata trimerii echipelor europene de poliție de frontieră și gardă de coastă, statul membru gazdă le adresează acestor echipe instrucțiuni, în conformitate cu planul operativ.

(2) Agenția, prin intermediul ofițerului său coordonator, poate comunica statului membru gazdă punctul său de vedere asupra instrucțiunilor adresate echipelor europene de poliție de frontieră și gardă de coastă. În acest caz, statul membru gazdă ține seama de punctul de vedere exprimat și se conformează acestuia, în măsura posibilului.

(3) În cazul în care instrucțiunile adresate echipelor europene de poliție de frontieră și gardă de coastă nu sunt conforme cu planul operativ, ofițerul coordonator îl informează imediat pe directorul executiv, care poate, după caz, să ia măsurile care se impun, în conformitate cu articolul 25 alineatul (3).

(4) În îndeplinirea sarcinilor lor și în exercitarea competențelor lor, membrii echipelor au obligația de a respecta pe deplin drepturile fundamentale, printre care accesul la procedurile de azil și demnitatea umană. Orice măsură luată în îndeplinirea sarcinilor lor și în exercitarea competențelor lor trebuie să fie proporțională cu obiectivele urmărite prin măsurile respective. În îndeplinirea sarcinilor lor și în exercitarea competențelor lor, membrii echipelor nu fac nicio discriminare bazată pe motive legate de sex, rasă sau origine etnică, religie sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală.

(5) Membrii echipelor li se aplică în continuare măsurile disciplinare din statul lor membru de origine. Statul membru de origine prevede măsuri disciplinare corespunzătoare sau alte măsuri în conformitate cu dreptul său intern referitor la încălcarea drepturilor fundamentale sau a obligațiilor de protecție internațională apărută în cursul unei operațiuni comune sau al unei intervenții rapide la frontieră.

Articolul 22

Ofițerul coordonator

(1) Agenția asigură implementarea operativă a tuturor aspectelor organizatorice ale operațiunilor comune, proiectelor-pilot sau intervențiilor rapide la frontieră, inclusiv prezența membrilor personalului Agenției.

(2) Directorul executiv numește unul sau mai mulți experți din cadrul personalului Agenției care să fie trimiși în calitate de ofițeri coordonatori pentru fiecare operațiune comună sau intervenție rapidă la frontieră. Directorul executiv informează statul membru gazdă cu privire la această numire.

(3) Ofițerul coordonator acționează în numele Agenției în toate aspectele trimerii echipelor europene de poliție de frontieră și gardă de coastă. Rolul ofițerului coordonator este de a promova cooperarea și coordonarea între statele membre gazdă și cele participante. Ofițerul coordonator are, în special, următoarele sarcini:

(a) acționează ca interfață între Agenție, statul membru gazdă și membrii echipelor europene de poliție de frontieră și gardă de coastă, acordând asistență, în numele Agenției, cu privire la toate chestiunile legate de condițiile trimerii lor în cadrul echipelor;

- (b) monitorizează punerea corectă în aplicare a planului operativ, inclusiv în ceea ce privește protecția drepturilor fundamentale, și prezintă un raport Agenției în acest sens;
 - (c) acționează în numele Agenției în toate aspectele trimiterii echipelor europene de poliție de frontieră și gardă de coastă și raportează Agenției cu privire la toate aceste aspecte;
 - (d) raportează directorului executiv cazurile în care instrucțiunile adresate echipelor europene de poliție de frontieră și gardă de coastă de către statele membre gazdă nu sunt în conformitate cu planul operativ.
- (4) În contextul operațiunilor comune sau al intervențiilor rapide la frontieră, directorul executiv poate autoriza ofițerul coordonator să ajute la soluționarea eventualelor neînțelegeri legate de executarea planului operativ și trimiterea echipelor.

Articolul 23

Punctul național de contact

Statele membre desemnează un punct național de contact pentru comunicarea cu Agenția în toate chestiunile legate de activitățile Agenției. Punctul național de contact este accesibil în orice moment.

Articolul 24

Costurile

- (1) Agenția acoperă integral următoarele costuri suportate de statele membre cu ocazia punerii la dispoziție a polițiștilor lor de frontieră și a altor categorii relevante de personal în scopul trimiterii echipelor europene de poliție de frontieră și gardă de coastă, inclusiv a rezervei pentru reacție rapidă:
- (a) costurile de deplasare din statul membru de origine în statul membru gazdă și din statul membru gazdă în statul membru de origine;
 - (b) costurile de vaccinare;
 - (c) costurile legate de nevoile speciale de asigurare;
 - (d) costurile legate de asistența medicală;
 - (e) diurnele, inclusiv costurile de cazare;
 - (f) costurile legate de echipamentele tehnice ale Agenției.
- (2) Normele detaliate privind plata diurnei membrilor echipelor europene de poliție de frontieră și gardă de coastă sunt stabilite și actualizate, dacă este cazul, de către Consiliul de administrație.

Articolul 25

Suspendarea sau încetarea activităților

- (1) Directorul executiv dispune încetarea activităților Agenției în cazul în care condițiile de desfășurare a acestor activități nu mai sunt îndeplinite. Directorul executiv informează statele membre în cauză în prealabil unei astfel de încetări.

- (2) Statele membre care participă la o operațiune comună, la o intervenție rapidă la frontieră sau la trimiterea unei echipe de sprijin pentru gestionarea migrației pot solicita directorului executiv să dispună încetarea operațiunii comune, a intervenției rapide la frontieră sau a trimiterii echipei de sprijin pentru gestionarea migrației.
- (3) Directorul executiv poate, după ce informează statul membru în cauză, să retragă finanțarea unei activități, să o suspende sau să dispună încetarea acesteia în cazul în care statul membru gazdă nu respectă planul operativ.
- (4) Directorul executiv, în urma consultării ofițerului pentru drepturile fundamentale și după ce informează statul membru în cauză, retrage finanțarea unei operațiuni comune, a unei intervenții rapide la frontieră, a unui proiect-pilot, a trimiterii unei echipe de sprijin pentru gestionarea migrației, a unei operațiuni de returnare, a unei intervenții pentru returnare sau a unui acord de lucru, sau suspendă sau dispune încetarea totală sau parțială a acestor activități, în cazul în care consideră că există încălcări grave sau susceptibile să persiste ale drepturilor fundamentale sau ale obligațiilor de protecție internațională. Directorul executiv informează Consiliul de administrație cu privire la această decizie.
- (5) În cazul în care directorul executiv decide să suspende sau să înceteze trimiterea de către Agenție a unei echipe de sprijin pentru gestionarea migrației, acesta informează celelalte agenții relevante active în respectiva zonă hotspot cu privire la această decizie.

Articolul 26

Evaluable activităților

Directorul executiv evaluează rezultatele operațiunilor comune și ale intervențiilor rapide la frontieră, ale proiectelor-pilot, ale trimiterilor de echipe de sprijin pentru gestionarea migrației și ale cooperării operative cu țările terțe. Acesta transmite Consiliului de administrație rapoartele detaliate de evaluare, însoțite de observațiile ofițerului pentru drepturile fundamentale, în termen de 60 de zile de la data încetării activităților respective. Directorul executiv efectuează o analiză comparativă globală a acestor rezultate în vederea îmbunătățirii calității, coerenței și eficacității viitoarelor activități și include această analiză în raportul anual de activitate al Agenției.

Secțiunea 4

Returnarea

Articolul 27

Returnarea

- (1) În ceea ce privește returnarea, Agenția, cu respectarea drepturilor fundamentale și a principiilor generale ale dreptului Uniunii și ale dreptului internațional, inclusiv protecția refugiaților și drepturile copilului, are, în special, următoarele sarcini:
- (a) coordonează la nivel tehnic și operativ activitățile statelor membre legate de returnare, inclusiv plecările voluntare, în vederea realizării unui sistem integrat de gestionare a returnărilor între autoritățile competente ale statelor membre, cu participarea autorităților competente din țările terțe și a altor părți interesate relevante;
- (b) acordă asistență tehnică și operativă statelor membre care se confruntă cu provocări deosebite în ceea ce privește sistemele lor de returnare;
- (c) coordonează utilizarea sistemelor informatice relevante și furnizează sprijin statelor membre în domeniul cooperării consulare în vederea identificării resortisanților din țările terțe și a obținerii documentelor de călătorie, fără a divulga informații legate de faptul că a fost depusă o cerere de protecție internațională, organizează și coordonează operațiunile de returnare și oferă sprijin pentru plecări voluntare în cooperare cu statele membre;

- (d) organizează, promovează și coordonează activitățile care permit schimbul de informații, precum și identificarea și punerea în comun a celor mai bune practici în materie de returnare între statele membre;
- (e) finanțează sau cofinanțează operațiunile, intervențiile și activitățile menționate în prezentul capitol din bugetul său, în conformitate cu normele financiare aplicabile Agenției.
- (2) Asistența tehnică și operativă menționată la alineatul (1) litera (b) include activități menite să ajute statele membre în cadrul procedurilor de returnare desfășurate de autoritățile naționale competente prin furnizarea, în special, de:
- (a) servicii de interpretariat;
- (b) informații practice privind țările terțe de returnare relevante pentru implementarea prezentului regulament, în cooperare, după caz, cu alte organe, oficii și agenții ale Uniunii, inclusiv cu EASO;
- (c) consiliere cu privire la punerea în aplicare și gestionarea procedurilor de returnare în conformitate cu Directiva 2008/115/CE;
- (d) consiliere și asistență privind măsurile necesare pentru a asigura disponibilitatea de a se întoarce a persoanelor returnate și pentru a împiedica persoanele returnate să se sustragă acestei proceduri, în conformitate cu Directiva 2008/115/CE și cu dreptul internațional.
- (3) Agenția vizează crearea de sinergii și stabilirea de legături între rețelele și programele finanțate de Uniune în domeniul returnării, în strânsă cooperare cu Comisia și cu sprijinul părților interesate competente, inclusiv al Rețelei europene de migrație.
- (4) Agenția poate utiliza, de asemenea, mijloacele financiare de care dispune Uniunea pentru activități de returnare. Agenția veghează ca, în acordurile de grant încheiate cu statele membre, orice sprijin financiar să fie condiționat de respectarea deplină a Cartei.

Articolul 28

Operațiunile de returnare

- (1) Fără a intra în aspectele de fond ale deciziilor de returnare și în conformitate cu Directiva 2008/115/CE, Agenția furnizează asistența necesară și, la cererea unuia sau mai multor state membre participante, asigură coordonarea sau organizarea operațiunilor de returnare, inclusiv prin închirierea de avioane pentru astfel de operațiuni. Agenția poate, din proprie inițiativă, să propună statelor membre să coordoneze sau să organizeze operațiuni de returnare.
- (2) Statele membre informează lunar Agenția cu privire la planificarea lor orientativă privind numărul de persoane returnate și țările terțe de returnare, ambele referindu-se la operațiunile naționale de returnare relevante și nevoile lor de asistență sau coordonare din partea Agenției. Agenția elaborează un plan operativ continuu pentru a furniza statelor membre solicitante sprijinul operativ necesar, inclusiv echipamentele tehnice. Agenția poate, din proprie inițiativă sau la solicitarea unui stat membru, să includă în planul operativ continuu datele și destinațiile operațiunilor de returnare pe care le consideră necesare, pe baza unei evaluări a nevoilor. La propunerea directorului executiv, Consiliul de administrație decide cu privire la modul de operare al planului operativ continuu.
- (3) Agenția poate să furnizeze asistența necesară și să asigure, fie la cererea statelor membre participante, fie pe baza propriei propuneri, coordonarea sau organizarea de operațiuni de returnare în cazul cărora mijloacele de transport și escortele pentru returnările forțate sunt furnizate de o țară terță de returnare (denumite în continuare „operațiuni de returnare în sarcina destinatarului”). Statele membre participante și Agenția veghează la garantarea respectării drepturilor fundamentale, a principiului nereturnării și a utilizării proporționale a mijloacelor de constrângere pe durata întregii operațiuni de returnare. Cel puțin un reprezentant al statelor membre și un observator pentru returnările forțate din rezerva constituită în temeiul articolului 29 sau din sistemul național de supraveghere al statului membru participant sunt prezenți pe parcursul întregii operațiuni de returnare, până la sosirea în țara terță de returnare.
- (4) Directorul executiv întocmește fără întârziere un plan de returnare pentru operațiunile de returnare în sarcina destinatarului. Directorul executiv și orice stat membru participant convin asupra planului, care prezintă în detaliu aspectele organizatorice și procedurale ale operațiunii de returnare în sarcina destinatarului, ținând cont de implicațiile pentru drepturile fundamentale și de riscurile unei astfel de operațiuni. Orice modificare sau adaptare a acestui plan necesită acordul părților menționate la alineatul (3) și la prezentul alineat.

- (5) Planul de returnare al operațiunilor de returnare în sarcina destinatarului este obligatoriu pentru Agenție și orice stat membru participant. Acesta acoperă toți pașii necesari pentru desfășurarea operațiunii de returnare în sarcina destinatarului.
- (6) Toate operațiunile de returnare sunt supravegheate în conformitate cu articolul 8 alineatul (6) din Directiva 2008/115/CE. Supravegherea operațiunilor de returnare forțată se efectuează de observatorul pentru returnările forțate pe baza unor criterii obiective și transparente și privește ansamblul operațiunii de returnare, din faza premergătoare plecării până la predarea persoanelor returnate în țara terță de returnare. Observatorul pentru returnările forțate prezintă directorului executiv, ofițerului pentru drepturile fundamentale și autorităților naționale competente ale tuturor statelor membre implicate în operațiunea respectivă un raport privind fiecare operațiune. Dacă este necesar, directorul executiv și, respectiv, autoritățile naționale competente asigură orice măsuri subsecvente corespunzătoare.
- (7) În cazul în care Agenția are îndoieli cu privire la respectarea drepturilor fundamentale în privința unei operațiuni de returnare, aceasta le comunică statelor membre participante și Comisiei.
- (8) Directorul executiv evaluează rezultatele operațiunilor de returnare. O dată la șase luni, acesta transmite Consiliului de administrație, un raport detaliat de evaluare privind toate operațiunile de returnare desfășurate în cursul semestrului anterior, împreună cu observațiile ofițerului pentru drepturile fundamentale. Directorul executiv realizează o analiză comparativă globală a acestor rezultate în vederea îmbunătățirii calității, coerenței și eficacității viitoarelor operațiuni de returnare. Directorul executiv include această analiză în raportul anual de activitate al Agenției.
- (9) Agenția finanțează sau cofinanțează operațiunile de returnare din bugetul său, în conformitate cu normele financiare aplicabile Agenției, acordând prioritate operațiunilor derulate de cel puțin două state membre sau celor din zonele hotspot.

Articolul 29

Rezerva de observatori pentru returnările forțate

- (1) Agenția, după consultarea ofițerului pentru drepturile fundamentale, constituie o rezervă de observatori pentru returnările forțate, proveniți din cadrul autorităților competente, care efectuează activități de monitorizare a returnării forțate în conformitate cu articolul 8 alineatul (6) din Directiva 2008/115/CE și care au fost formați în conformitate cu articolul 36 din prezentul regulament.
- (2) Consiliul de administrație, pe baza unei propuneri formulate de directorul executiv, stabilește profilul și numărul observatorilor pentru returnările forțate care vor fi puși la dispoziție pentru rezervă. Aceeași procedură se aplică și în ceea ce privește eventualele modificări ulterioare ale profilului și ale numărului total. Statele membre sunt responsabile pentru contribuția la rezervă prin numirea observatorilor pentru returnările forțate care corespund profilului definit. În rezervă sunt incluși observatori pentru returnările forțate care au cunoștințe de specialitate în domeniul protecției copilului.
- (3) Contribuția statelor membre pentru anul următor în ceea ce privește observatorii pentru returnările forțate pentru operațiuni de returnare și intervenții pentru returnare se planifică pe baza unor negocieri și acorduri bilaterale anuale între Agenție și statele membre. Conform acestor acorduri, statele membre pun la dispoziție observatori pentru returnările forțate în vederea trimiterii lor la cererea Agenției, cu excepția cazului în care statele membre se confruntă cu o situație excepțională, care afectează în mod substanțial îndeplinirea sarcinilor naționale. O astfel de cerere se introduce cu cel puțin 21 de zile lucrătoare înainte de data prevăzută pentru trimitere sau cu cinci zile lucrătoare în cazul unei intervenții rapide de returnare.
- (4) Agenția pune observatorii pentru returnările forțate la dispoziția statelor membre participante, la cererea acestora, pentru a supraveghea, în numele lor, punerea în aplicare corectă a operațiunii de returnare și a intervențiilor pentru returnare, pe întreaga lor durată. Pentru toate operațiunile de returnare în care sunt implicați copii, Agenția pune la dispoziție observatori pentru returnările forțate care au cunoștințe de specialitate în domeniul protecției copilului.
- (5) Pe parcursul unei operațiuni de returnare sau intervenții pentru returnare, observatorilor pentru returnările forțate li se aplică în continuare măsurile disciplinare ale statului membru de origine.

Articolul 30

Rezerva de escorte pentru returnările forțate

- (1) Agenția constituie o rezervă de escorte pentru returnările forțate, provenite din cadrul autorităților naționale competente, care desfășoară operațiuni de returnare în conformitate cu cerințele menționate la articolul 8 alineatele (4) și (5) din Directiva 2008/115/CE și care au fost formate în conformitate cu articolul 36 din prezentul regulament.
- (2) Consiliul de administrație stabilește, pe baza unei propuneri formulate de directorul executiv, profilul și numărul escortelor pentru returnările forțate care vor fi puse la dispoziție pentru respectiva rezervă. Aceeași procedură se aplică și în ceea ce privește eventualele modificări ulterioare ale profilului și ale numărului total. Statele membre contribuie la rezervă prin numirea escortelor pentru returnările forțate care corespund profilului definit. În această rezervă se includ membri ai escortelor pentru returnările forțate care au cunoștințe de specialitate în domeniul protecției copilului.
- (3) Contribuția statelor membre, pentru anul următor, în ceea ce privește escortele pentru returnările forțate pentru operațiuni și intervenții de returnare se planifică pe baza unor negocieri și acorduri bilaterale anuale între Agenție și statele membre. În conformitate cu aceste acorduri, la cererea Agenției, statele membre pun la dispoziție escorte pentru returnările forțate în vederea trimiterii lor pe teren, cu excepția cazului în care statele membre se confruntă cu o situație excepțională care afectează în mod semnificativ îndeplinirea sarcinilor naționale. O astfel de cerere se introduce cu cel puțin 21 de zile lucrătoare înainte de data prevăzută pentru trimitere sau cinci zile lucrătoare în cazul unei intervenții rapide de returnare.
- (4) Agenția pune escortele pentru returnări forțate la dispoziția statelor membre participante, la cererea acestora, pentru a escorta persoanele returnate în numele statelor respective și pentru a lua parte la operațiunile și la intervențiile de returnare. Pentru toate operațiunile de returnare în care sunt implicați copii, Agenția pune la dispoziție escorte pentru returnările forțate care au cunoștințe de specialitate în domeniul protecției copilului.
- (5) Pe parcursul unei operațiuni de returnare sau intervenții pentru returnare, escortelor pentru returnările forțate li se aplică în continuare măsurile disciplinare din statul lor membru de origine.

Articolul 31

Rezerva de specialiști în materie de returnare

- (1) Agenția constituie o rezervă de specialiști în materie de returnare, proveniți din cadrul autorităților naționale competente și din cadrul personalului Agenției, care dețin competențele și cunoștințele de specialitate necesare pentru a desfășura activități legate de returnare și care au fost formați în conformitate cu articolul 36. Acești specialiști sunt puși la dispoziție pentru a îndeplini sarcini specifice, cum ar fi identificarea anumitor categorii de resortisanți ai țărilor terțe, obținerea documentelor de călătorie din țări terțe și facilitarea cooperării consulare.
- (2) Consiliul de administrație stabilește, pe baza unei propuneri formulate de directorul executiv, profilul și numărul specialiștilor în materie de returnare care vor fi puși la dispoziție pentru rezervă. Aceeași procedură se aplică și în ceea ce privește eventualele modificări ulterioare ale profilului și ale numărului total. Statele membre contribuie la rezervă prin numirea specialiștilor care corespund profilului definit. În această rezervă vor fi incluși specialiști în returnare care au cunoștințe de specialitate în domeniul protecției copilului.
- (3) Contribuția statelor membre, pentru anul următor, în ceea ce privește specialiștii în materie de returnare pentru operațiuni de returnare și intervenții pentru returnare se planifică pe baza unor negocieri și acorduri bilaterale anuale între Agenție și statele membre. În conformitate cu aceste acorduri, la cererea Agenției, statele membre pun la dispoziție specialiști în materie de returnare în vederea trimiterii lor pe teren, cu excepția cazului în care statele membre se confruntă cu o situație excepțională care afectează în mod semnificativ îndeplinirea sarcinilor naționale. O astfel de cerere se introduce cu cel puțin 21 de zile lucrătoare înainte de data prevăzută pentru trimitere sau cinci zile lucrătoare în cazul unei intervenții rapide de returnare.
- (4) La cerere, Agenția pune specialiștii în materie de returnare la dispoziția statelor membre care participă la operațiuni de returnare, pentru a lua parte la intervenții pentru returnare. Pentru toate operațiunile de returnare în care sunt implicați copii, Agenția pune la dispoziție specialiști în returnare care au cunoștințe de specialitate în domeniul protecției copilului.

(5) Pe parcursul unei operațiuni de returnare sau intervenții pentru returnare, specialiștilor în returnare li se aplică în continuare măsurile disciplinare fie ale Agenției, fie ale statului lor membru de origine.

Articolul 32

Echipele europene de intervenție pentru returnare

(1) Agenția constituie, din rezervele prevăzute la articolele 29, 30 și 31, echipe europene speciale de intervenție pentru returnare, care să fie trimise în timpul intervențiilor pentru returnare.

(2) Articolele 21, 22 și 24 se aplică *mutatis mutandis* echipelor europene de intervenție pentru returnare.

Articolul 33

Intervențiile pentru returnare

(1) În situațiile în care un stat membru se confruntă cu o sarcină legată de îndeplinirea obligației de returnare a resortisanților țărilor terțe care fac obiectul deciziilor de returnare emise de un stat membru, Agenția furnizează, la cererea statului membru respectiv, asistența tehnică și operativă necesară sub forma unei intervenții pentru returnare. O astfel de intervenție poate consta în trimiterea de echipe europene de intervenție pentru returnare în statul membru gazdă și în organizarea de operațiuni de returnare din statul membru gazdă.

(2) În situațiile în care un stat membru se confruntă cu provocări specifice și disproporționate în îndeplinirea obligației sale de returnare a resortisanților țărilor terțe care fac obiectul deciziilor de returnare emise de un stat membru, Agenția furnizează, la cererea statului membru respectiv, asistența tehnică și operativă necesară sub forma unei intervenții rapide pentru returnare. Agenția poate propune, din proprie inițiativă, să ofere statului membru respectiv o astfel de asistență tehnică și operativă. O intervenție rapidă de returnare poate consta în trimiterea rapidă a unor echipe europene de intervenție pentru returnare în statul membru gazdă și în organizarea de operațiuni de returnare din statul membru gazdă.

(3) În contextul unei intervenții pentru returnare, directorul executiv întocmește fără întârziere un plan operativ, cu acordul statului membru gazdă și al statelor membre participante. Se aplică dispozițiile relevante ale articolului 16.

(4) Directorul executiv ia o decizie privind planul operativ cât mai repede posibil, iar în cazul menționat la alineatul (2), în termen de cinci zile lucrătoare. Decizia este notificată imediat în scris statelor membre în cauză și Consiliului de administrație.

(5) Agenția finanțează sau cofinanțează intervențiile pentru returnare din bugetul său, în conformitate cu normele financiare aplicabile Agenției.

CAPITOLUL III

Dispoziții generale

Secțiunea 1

Norme generale

Articolul 34

Protecția drepturilor fundamentale și o strategie privind drepturile fundamentale

(1) Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european garantează protecția drepturilor fundamentale în cadrul îndeplinirii sarcinilor care îi revin în temeiul prezentului regulament, în conformitate cu dreptul relevant al Uniunii, în special Carta, cu dreptul internațional relevant, inclusiv Convenția din 1951 privind statutul refugiaților, cu Protocolul din 1967 la aceasta, și cu obligațiile referitoare la accesul la protecție internațională, în special principiul nereturnării.

În acest scop, Agenția elaborează, dezvoltă și pune în aplicare o strategie privind drepturile fundamentale, inclusiv un mecanism eficient pentru a monitoriza respectarea drepturilor fundamentale în toate activitățile Agenției.

(2) În cadrul îndeplinirii sarcinilor sale, Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european se asigură că nicio persoană nu este debarcată, forțată să intre sau condusă într-o țară care încalcă principiul nereturnării sau în care există un risc de expulzare sau de returnare către o altă țară care încalcă respectivul principiu, precum și că nicio persoană nu este predată în alt fel sau returnată autorităților unei astfel de țări.

(3) În îndeplinirea sarcinilor sale, Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european trebuie să țină cont de nevoile speciale ale copiilor, ale minorilor neînsoțiți, ale persoanelor cu dizabilități, ale victimelor traficului de persoane, ale persoanelor care au nevoie de asistență medicală, ale persoanelor care au nevoie de protecție internațională, ale persoanelor aflate în pericol pe mare și ale altor persoane aflate într-o situație deosebit de vulnerabilă.

În toate activitățile sale, Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european acordă o atenție deosebită drepturilor copilului și se asigură că sunt respectate interesele superioare ale copilului.

(4) În îndeplinirea sarcinilor sale, în relațiile cu statele membre și în cooperarea cu țările terțe, Agenția ține cont de rapoartele forumului consultativ menționat la articolul 70 (denumit în continuare „forumul consultativ”) și ale ofițerului pentru drepturile fundamentale.

Articolul 35

Codurile de conduită

(1) Agenția, în cooperare cu forumul consultativ, elaborează și dezvoltă în continuare un cod de conduită aplicabil tuturor operațiunilor de control la frontiere coordonate de Agenție și tuturor persoanelor care participă la activitățile Agenției. Codul de conduită stabilește proceduri menite să garanteze principiile statului de drept și respectării drepturilor fundamentale, acordându-se o atenție specială persoanelor vulnerabile, inclusiv copiilor, minorilor neînsoțiți și altor persoane aflate într-o situație vulnerabilă, precum și persoanelor care solicită protecție internațională.

(2) Agenția, în cooperare cu forumul consultativ, elaborează și dezvoltă în continuare un cod de conduită pentru returnarea persoanelor returnate, aplicabil în cursul tuturor operațiunilor de returnare și intervențiilor pentru returnare coordonate și organizate de către Agenție. Acest cod de conduită descrie proceduri comune standardizate destinate să simplifice organizarea operațiunilor de returnare și a intervențiilor pentru returnare și să asigure returnarea în condiții umane și cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale, în special a principiilor demnității umane și interzicerii torturii și a tratamentelor sau a pedepselor inumane ori degradante, a dreptului la libertate și la siguranță, precum și a dreptului la protecția datelor cu caracter personal și a principiului nediscriminării.

(3) Codul de conduită privind returnarea ține seama în mod special de obligația de a prevedea un sistem eficace de monitorizare a returnării forțate, prevăzută la articolul 8 alineatul (6) din Directiva 2008/115/CE, și de strategia privind drepturile fundamentale.

Articolul 36

Formarea

(1) În cooperare cu entitățile de formare responsabile din statele membre, Agenția și, după caz, EASO și Agenția Uniunii Europene pentru Drepturi Fundamentale, elaborează instrumente de formare specifice, inclusiv formarea specifică în domeniul protecției copiilor și a altor persoane aflate într-o situație vulnerabilă. Agenția oferă polițiștilor de frontieră și altor categorii relevante de personal care fac parte din echipele europene de poliție de frontieră și gardă de coastă o formare avansată relevantă pentru sarcinile și competențele acestora. Experți care fac parte din personalul Agenției desfășoară exerciții periodice cu respectivi polițiști de frontieră, în conformitate cu programul avansat de formare și de exerciții prevăzut în programul anual de lucru al Agenției.

(2) Agenția adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că toți polițiștii de frontieră și alte categorii relevante de personal din statele membre care participă la echipele europene de poliție de frontieră și gardă de coastă, precum și personalul Agenției beneficiază, înainte de participarea lor la activități operative organizate de către Agenție, de formare în domeniul dreptului Uniunii și al dreptului internațional relevant, inclusiv cu privire la drepturile fundamentale, accesul la protecție internațională și, după caz, operațiunile de căutare și salvare.

(3) Agenția finanțează integral cursurile de pregătire pentru polițiștii de frontieră care urmează să fie incluși în rezerva pentru reacție rapidă menționată la articolul 20 alineatul (5), în vederea participării lor la această rezervă.

(4) Agenția adoptă măsurile necesare pentru a asigura formarea personalului implicat în sarcini legate de returnare care sunt alocate rezervelor prevăzute la articolele 29, 30 și 31. Agenția se asigură că personalul său și ansamblul personalului care participă la operațiuni de returnare și la intervenții pentru returnare beneficiază, înainte de participarea lor la activități operative organizate de Agenție, de formare în domeniul dreptului Uniunii și al dreptului internațional relevant, inclusiv cu privire la drepturile fundamentale și accesul la protecție internațională.

(5) Agenția elaborează și dezvoltă programe comune de bază pentru formarea profesională a polițiștilor de frontieră și asigură o formare profesională la nivel european pentru instructorii polițiștilor de frontieră naționali ai statelor membre, inclusiv cu privire la drepturile fundamentale, accesul la protecție internațională și dreptul maritim relevant. Programele de bază comune urmăresc promovarea celor mai înalte standarde și a celor mai bune practici în punerea în aplicare a legislației Uniunii privind gestionarea frontierelor. Agenția elaborează programele comune de bază după consultarea forumului consultativ și a ofițerului pentru drepturile fundamentale. Statele membre integrează programele comune de bază în programul de formare profesională a polițiștilor de frontieră naționali și a personalului implicat în sarcini legate de returnare.

(6) Agenția oferă, de asemenea, agenților serviciilor naționale competente ale statelor membre și, după caz, ale țărilor terțe cursuri de formare profesională și seminare suplimentare pe subiecte legate de controlul frontierelor externe și returnarea resortisanților țărilor terțe.

(7) Agenția poate organiza activități de formare în cooperare cu statele membre și țările terțe, pe teritoriul acestora.

(8) Agenția instituie un program de schimb care să permită polițiștilor de frontieră participanți la echipele europene de poliție de frontieră și gardă de coastă, precum și personalului care participă la echipele europene de intervenție pentru returnare să dobândească cunoștințe sau competențe de specialitate din experiențe și bune practici din străinătate, lucrând cu polițiștii de frontieră și cu personalul implicat în sarcini legate de returnare dintr-un alt stat membru decât cel de origine.

Articolul 37

Cercetarea și inovarea

(1) Agenția monitorizează în mod proactiv și contribuie la activitățile de cercetare și inovare relevante pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor externe, incluzând utilizarea tehnologiilor avansate de supraveghere. Agenția comunică rezultatele acestor activități de cercetare Parlamentului European, statelor membre și Comisiei, în conformitate cu articolul 50. Agenția poate utiliza respectivele rezultate, după caz, în operațiuni comune, intervenții rapide la frontieră, operațiuni de returnare și intervenții pentru returnare.

(2) Agenția asistă statele membre și Comisia la identificarea temelor-cheie pentru cercetare. Agenția asistă statele membre și Comisia la elaborarea și punerea în aplicare a programelor-cadru relevante ale Uniunii dedicate activităților de cercetare și inovare.

(3) Agenția pune în aplicare acele părți din Programul-cadru pentru cercetare și inovare care se referă la securitatea frontierelor. În acest scop, și în cazul în care Comisia a împuternicit Agenția în acest sens, Agenția are următoarele sarcini:

(a) gestionarea, pe baza programelor de lucru relevante adoptate de Comisie, a unor etape ale punerii în aplicare a programelor și a unor etape ale ciclului de viață al unor proiecte specifice;

- (b) adoptarea instrumentelor de execuție bugetară pentru venituri și cheltuieli și efectuarea tuturor operațiunilor necesare pentru gestionarea programelor;
 - (c) furnizarea de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor.
- (4) Agenția poate planifica și pune în aplicare proiecte-pilot privind aspecte reglementate de prezentul regulament.

Articolul 38

Achiziționarea sau închirierea de echipamente tehnice

- (1) Agenția poate achiziționa, pe cont propriu sau în coproprietate cu un stat membru, ori poate închiria echipamente tehnice care să fie utilizate în cadrul operațiunilor comune, al proiectelor-pilot, al intervențiilor rapide la frontieră, al operațiunilor de returnare, al intervențiilor pentru returnare, al trimerii echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației sau în cadrul proiectelor de asistență tehnică, în conformitate cu normele financiare aplicabile Agenției.
- (2) Agenția poate achiziționa echipamente tehnice pe baza unei decizii a directorului executiv, adoptată cu consultarea Consiliului de administrație. Orice achiziție sau închiriere de echipamente care presupune costuri semnificative pentru Agenție este precedată de o analiză riguroasă a nevoilor și a raportului dintre costuri și beneficii. Toate cheltuielile de acest tip sunt prevăzute în bugetul Agenției, astfel cum a fost adoptat de către Consiliul de administrație.
- (3) În cazul în care Agenția achiziționează sau închiriaza echipamente tehnice importante, se aplică următoarele condiții:
- (a) în cazul achiziționării de către Agenție sau al coproprietății, Agenția convine cu un stat membru ca acesta să asigure înregistrarea echipamentului în conformitate cu legislația aplicabilă a statului membru respectiv;
 - (b) în cazul închirierii, echipamentul se înregistrează într-un stat membru.
- (4) Pe baza unui acord-model redactat de Agenție și aprobat de Consiliul de administrație, statul membru de înregistrare și Agenția convin asupra modalităților de asigurare a interoperabilității echipamentului și asupra modalităților de utilizare a echipamentului, inclusiv asupra unor dispoziții specifice privind desfășurarea rapidă în cadrul intervențiilor rapide la frontieră. În cazul activelor deținute în coproprietate, condițiile respective specifică și perioadele în care activele se află integral la dispoziția Agenției. Echipamentele tehnice aflate în proprietatea exclusivă a Agenției sunt puse la dispoziția acesteia la cerere, iar statul membru de înregistrare nu poate invoca situația excepțională prevăzută la articolul 39 alineatul (8).
- (5) Statul membru de înregistrare sau furnizorul echipamentelor tehnice pune la dispoziție experții necesari și echipajul tehnic pentru utilizarea echipamentelor tehnice într-un mod valabil din punct de vedere legal și în condiții de siguranță.

Articolul 39

Rezerva de echipamente tehnice

- (1) Agenția creează și întreține o bază de date centralizată cu echipamentele dintr-o rezervă de echipamente tehnice, compusă din echipamentele deținute de statele membre sau de Agenție și din echipamentele deținute în coproprietate de statele membre și de Agenție, pentru activitățile sale operative.
- (2) Echipamentele aflate exclusiv în proprietatea Agenției sunt disponibile în totalitate, în orice moment, pentru a fi trimise astfel cum se menționează la articolul 38 alineatul (4).
- (3) Echipamentele aflate în coproprietate, în care Agenția deține peste 50 %, vor fi de asemenea disponibile pentru a fi desfășurate în conformitate cu un acord între un stat membru și Agenție, astfel cum se menționează la articolul 38 alineatul (4).

(4) Agenția asigură compatibilitatea și interoperabilitatea echipamentelor enumerate în rezerva de echipamente tehnice.

În acest scop, Agenția stabilește standarde tehnice care trebuie îndeplinite de echipamente pentru utilizarea lor în cadrul activităților Agenției, atunci când este necesar. Echipamentele care urmează să fie achiziționate de către Agenție, pe cont propriu sau în coproprietate, și echipamentele deținute de statele membre, care figurează în rezerva de echipamente tehnice trebuie să îndeplinească aceste standarde.

(5) Directorul executiv determină numărul minim de echipamente tehnice pentru a acoperi nevoile Agenției, în special în ceea ce privește realizarea de operațiuni comune, trimiterea de echipe de sprijin pentru gestionarea migrației, intervenții rapide la frontieră, operațiuni de returnare și intervenții pentru returnare, în conformitate cu programul de lucru al Agenției pentru anul respectiv.

Dacă numărul minim de echipamente tehnice se dovedește a fi insuficient pentru a îndeplini planul operativ convenit pentru astfel de activități, Agenția revizuieste acest număr pe baza nevoilor justificate și a unui acord cu statele membre.

(6) Rezerva de echipamente tehnice conține numărul minim de echipamente pe care Agenția îl consideră necesar pentru fiecare tip de echipament tehnic. Echipamentele care figurează în rezerva de echipamente tehnice sunt folosite în cadrul operațiunilor comune, al trimiterii echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației, al proiectelor-pilot, al intervențiilor rapide la frontieră, al operațiunilor de returnare sau al intervențiilor pentru returnare.

(7) Rezerva de echipamente tehnice include o rezervă de echipamente pentru reacție rapidă, care conține un număr redus de echipamente necesare pentru eventuale intervenții rapide la frontieră. Contribuția statelor membre la rezerva de echipamente pentru reacție rapidă se planifică în conformitate cu negocierile și acordurile bilaterale anuale menționate la alineatul (8). În ceea ce privește echipamentele de pe lista de echipamente din această rezervă, statele membre nu pot invoca situația excepțională menționată la alineatul (8).

Echipamentele de pe această listă se trimit la destinație cât mai rapid posibil în vederea utilizării, dar în orice caz nu mai târziu de 10 zile de la data la care este convenit planul operativ.

Agenția contribuie la această rezervă cu echipamente aflate la dispoziția Agenției, astfel cum se menționează la articolul 38 alineatul (1).

(8) Statele membre contribuie la rezerva de echipamente tehnice. Contribuția statelor membre la rezervă și trimiterea echipamentelor tehnice pentru operațiuni specifice se planifică pe baza unor negocieri și acorduri bilaterale anuale între Agenție și statele membre. La cererea Agenției și în afara cazului în care se confruntă cu o situație excepțională care afectează în mod substanțial executarea sarcinilor naționale, statele membre pun la dispoziție echipamentele lor tehnice pentru trimitere în conformitate cu aceste acorduri și în măsura în care acestea fac parte din numărul minim de echipamente tehnice pentru un anumit an. În cazul în care un stat membru invocă o astfel de situație excepțională, acesta prezintă Agenției în detaliu, în scris, motivele sale și informații cu privire la situația invocată, iar conținutul acestei informări se include în raportul menționat la alineatul (13). Cererea Agenției se lansează cu cel puțin 45 zile înainte de data prevăzută pentru trimiterea echipamentelor în cazul echipamentelor tehnice importante și cu cel puțin 30 de zile înainte de data prevăzută pentru trimitere în cazul altor echipamente. Contribuțiile la rezerva de echipamente tehnice sunt revizuite anual.

(9) La propunerea directorului executiv, Consiliul de administrație stabilește anual regulile referitoare la echipamentele tehnice, inclusiv numărul minim total pentru fiecare tip de echipamente tehnice, condițiile de trimitere și rambursarea costurilor, precum și numărul limitat de echipamente tehnice pentru o rezervă de echipamente pentru reacție rapidă. Din motive bugetare, această decizie trebuie luată de consiliul de administrație până la data de 30 iunie a fiecărui an.

(10) În cazul în care are loc o intervenție rapidă la frontieră, articolul 17 alineatul (11) se aplică în mod corespunzător.

(11) Dacă după stabilirea numărului minim necesar de echipamente tehnice apar necesități neașteptate de echipamente tehnice pentru o operațiune comună sau o intervenție rapidă la frontieră, iar aceste necesități nu pot fi acoperite din rezerva de echipamente tehnice sau din rezerva de echipamente pentru reacție rapidă, statele membre pun la dispoziția Agenției, la cererea acesteia și în mod ad-hoc, dacă este posibil, echipamentele tehnice necesare pentru a fi trimise de Agenție.

(12) Directorul executiv raportează periodic consiliului de administrație cu privire la componența rezervei de echipamente tehnice și la trimiterea echipamentelor care fac parte din aceasta. Dacă numărul minim de echipamente tehnice cerut pentru rezervă nu este atins, directorul executiv informează fără întârziere Consiliul de administrație. Acesta decide de urgență cu privire la ierarhizarea priorităților de trimitere a echipamentelor tehnice și ia măsurile necesare pentru remedierea lipsurilor identificate. Consiliul de administrație informează Comisia cu privire la lipsurile identificate și cu privire la măsurile pe care le-a luat pentru remedierea acestora. Comisia informează ulterior Parlamentul European și Consiliul în această privință, comunicând totodată propria sa evaluare.

(13) Agenția înaintează anual un raport către Parlamentul European cu privire la numărul de echipamente tehnice pe care fiecare stat membru s-a angajat să le afecteze rezervei de echipamente tehnice în conformitate cu prezentul articol. Raportul enumeră statele membre care au invocat situația excepțională menționată la alineatul (8) în cursul anului precedent și conține motivele și informațiile furnizate de statele membre în cauză.

(14) Statele membre înregistrează în rezerva de echipamente tehnice toate mijloacele de transport și echipamentele operative achiziționate în cadrul acțiunilor specifice ale Fondului pentru securitate internă, în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 515/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, sau, după caz, al oricărei alte finanțări specifice din partea Uniunii pusă la dispoziția statelor membre în vederea sporirii capacității operative a Agenției. Aceste echipamente tehnice sunt incluse în numărul minim de echipamente tehnice pentru un anumit an.

La cererea Agenției, statele membre pun echipamentele tehnice respective la dispoziția acesteia pentru a fi trimise. În cazul unei operațiuni menționate la articolul 17 sau la articolul 19 din prezentul regulament, nu se poate invoca situația excepțională prevăzută la alineatul (8) din prezentul articol.

(15) Agenția gestionează baza de date a rezervei de echipamente tehnice după cum urmează:

- (a) clasificare pe tipuri de echipamente și pe tipuri de operațiuni;
- (b) clasificare în funcție de proprietar (stat membru, Agenția, alții);
- (c) numărul total de echipamente necesare;
- (d) cerințele referitoare la echipaj, dacă este cazul;
- (e) alte informații, precum date de înregistrare, cerințe de transport și întreținere, regimuri naționale de export aplicabile, instrucțiuni tehnice sau alte informații relevante pentru utilizarea corespunzătoare a echipamentelor.

(16) Agenția finanțează integral trimiterea a echipamentelor tehnice care fac parte din numărul minim de echipamente tehnice puse la dispoziție de un anumit stat membru într-un anumit an. Trimiterea echipamentelor tehnice care nu fac parte din numărul minim de echipamente tehnice este cofinanțată de Agenție până la maximum 100 % din cheltuielile eligibile, luându-se în considerare circumstanțele specifice ale statelor membre care trimit astfel de echipamente tehnice.

Articolul 40

Sarcinile și competențele membrilor echipelor

(1) Membrii echipelor au capacitatea de a executa toate sarcinile și de a exercita toate competențele în materie de control al frontierelor și de returnare, precum și pe cele necesare pentru îndeplinirea obiectivelor Regulamentului (UE) 2016/399 și ale Directivei 2008/115/CE.

(2) În cursul executării sarcinilor și al exercitării competențelor lor, membrii echipelor respectă dreptul Uniunii și dreptul internațional, precum și drepturile fundamentale și dreptul intern al statului membru gazdă.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 515/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 de instituire, în cadrul Fondului pentru securitate internă, a instrumentului de sprijin financiar pentru frontiere externe și vize și de abrogare a Deciziei nr. 574/2007/CE (JO L 150, 20.5.2014, p. 143).

(3) Membrii echipelor pot executa sarcini și exercita competențe numai dacă primesc instrucțiuni de la polițiștii de frontieră sau de la membrii personalului implicați în sarcini legate de returnare ai statului membru gazdă și, ca regulă generală, în prezența acestora. Statul membru gazdă poate autoriza membrii echipelor să acționeze în numele său.

(4) În cursul executării sarcinilor și al exercitării competențelor lor, membrii echipelor își poartă propriile uniforme, dacă este cazul. Aceștia poartă, de asemenea, pe uniformă un element vizibil de identificare personală și o banderolă albastră cu însemnele Uniunii și ale Agenției, prin care se indică faptul că participă la o operațiune comună, la trimiterea unei echipe de sprijin pentru gestionarea migrației, la un proiect-pilot, o intervenție rapidă la frontieră, o operațiune de returnare sau la o intervenție pentru returnare. Pentru a se legitima în fața autorităților naționale ale statului membru gazdă, membrii echipelor au în permanență asupra lor un document de acreditare, pe care au obligația să îl prezinte la cerere.

(5) În cursul executării sarcinilor și al exercitării competențelor lor, membrii echipelor pot purta arme de serviciu, muniție și echipamente, astfel cum sunt autorizați în conformitate cu dreptul intern al statului membru de origine. Cu toate acestea, statul membru gazdă poate interzice purtarea anumitor arme de serviciu, muniții și echipamente, cu condiția ca în propria legislație să se aplice aceeași interdicție pentru propriii polițiști de frontieră sau propriul personal implicat în sarcini legate de returnare. Înainte de trimiterea membrilor echipelor, statul membru gazdă informează Agenția în privința armelor de serviciu, a muniției și a echipamentelor permise, precum și în privința condițiilor de utilizare a acestora. Agenția pune aceste informații la dispoziția tuturor statelor membre.

(6) În cursul executării sarcinilor și al exercitării competențelor, membrii echipelor sunt autorizați să folosească forța, inclusiv cu ajutorul armelor de serviciu, a muniției și a echipamentelor, cu acordul statului membru de origine și al statului membru gazdă, în prezența polițiștilor de frontieră ai statului membru gazdă și în conformitate cu dreptul intern al statului membru gazdă. Cu acordul statului membru de origine, statul membru gazdă poate autoriza membrii echipelor să folosească forța în absența polițiștilor de frontieră ai statului membru gazdă.

(7) Armele de serviciu, muniția și echipamentele pot fi utilizate pentru autoapărare legitimă și pentru apărarea legitimă a membrilor echipelor sau a altor persoane, în conformitate cu dreptul intern al statului membru gazdă.

(8) În scopul prezentului regulament, statul membru gazdă autorizează membrii echipelor să consulte bazele de date europene, a căror consultare este necesară pentru îndeplinirea obiectivelor operative specificate în planul operativ privind verificările la frontieră, supravegherea frontierelor și returnare. Statul membru gazdă îi poate de asemenea autoriza să consulte bazele sale de date naționale, atunci când este necesar pentru același scop. Statele membre se asigură că oferă acces la aceste baze de date într-un mod eficient și efectiv. Membrii echipelor consultă numai datele care sunt necesare pentru executarea sarcinilor și exercitarea competențelor lor. Înainte de trimiterea membrilor echipelor, statul membru gazdă informează Agenția în privința bazelor de date naționale și europene care pot fi consultate. Comisia pune aceste informații la dispoziția tuturor statelor membre care participă la trimitere.

Consultarea respectivă se efectuează în conformitate cu dreptul Uniunii în materie de protecție a datelor și cu dreptul intern al statului membru gazdă în materie de protecție a datelor.

(9) Deciziile de refuz al intrării adoptate în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul (UE) 2016/399 sunt luate numai de polițiștii de frontieră ai statului membru gazdă sau de membrii echipelor, dacă statul membru gazdă le-a acordat autorizația de a acționa în numele său.

Articolul 41

Documentul de acreditare

(1) În cooperare cu statul membru gazdă, Agenția le eliberează membrilor echipelor un document care este redactat în limba oficială a statului membru gazdă și în altă limbă oficială a instituțiilor Uniunii și care servește la legitimarea membrilor echipelor și drept dovadă a drepturilor titularului de a executa sarcinile și de a exercita competențele prevăzute la articolul 40. Acest document include următoarele date caracteristice ale fiecărui membru al echipelor:

(a) numele și cetățenia;

(b) gradul sau denumirea postului;

- (c) o fotografie recentă în format digital; și
- (d) sarcinile pe care persoana respectivă este autorizată să le execute în timpul trimerii.
- (2) Documentul se înapoiază Agenției la încheierea operațiunii comune, a trimerii echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației, a proiectului-pilot, a intervenției rapide la frontieră, a operațiunii de returnare sau a intervenției pentru returnare.

Articolul 42

Răspunderea civilă

- (1) În cazul în care membrii echipelor desfășoară operațiuni într-un stat membru gazdă, acel stat membru răspunde pentru orice daune provocate de aceștia în cursul operațiunilor, în conformitate cu dreptul său intern.
- (2) În cazul în care aceste daune sunt cauzate din neglijență gravă sau abateri săvârșite cu intenție, statul membru gazdă poate contacta statul membru de origine pentru ca acesta să îi ramburseze sumele plătite victimelor sau persoanelor îndreptățite în numele acestora.
- (3) Fără a aduce atingere exercitării drepturilor sale față de terți, fiecare stat membru renunță la toate cererile de rambursare de către statul membru gazdă sau de către oricare alt stat membru pentru eventualele daune pe care le-a suferit, cu excepția cazurilor de neglijență gravă sau a abaterilor săvârșite cu intenție.
- (4) Orice litigiu între statele membre în legătură cu aplicarea alineatelor (2) și (3) din prezentul articol care nu poate fi soluționat prin negocieri între acestea este înaintat de către statele membre Curții de Justiție a Uniunii Europene în conformitate cu articolul 273 din TFUE.
- (5) Fără a se aduce atingere exercitării drepturilor sale în raport cu părți terțe, Agenția suportă costurile ocazionate de daunele provocate echipamentelor Agenției în cursul desfășurării, cu excepția cazurilor de neglijență gravă sau a abaterilor săvârșite cu intenție.

Articolul 43

Răspunderea penală

În cursul unei operațiuni comune, a unui proiect-pilot, a trimerii unei echipe de sprijin pentru gestionarea migrației, a unei intervenții rapide la frontieră, a unei operațiuni de returnare sau a unei intervenții pentru returnare, membrii echipelor sunt tratați în același fel ca funcționarii statului membru gazdă în ceea ce privește orice infracțiune care ar putea fi comisă împotriva lor sau de către ei.

Secțiunea 2

Schimbul de informații și protecția datelor

Articolul 44

Sistemele de schimb de informații

- (1) Agenția poate lua toate măsurile necesare în vederea facilitării schimbului de informații relevante pentru sarcinile sale cu Comisia și statele membre și, acolo unde este cazul, cu agențiile relevante ale Uniunii. Agenția dezvoltă și operează un sistem de informații prin care se pot schimba cu entitățile menționate informații clasificate, precum și datele cu caracter personal menționate la articolele 45, 47, 48 și 49 din prezentul regulament, în conformitate cu Decizia 2013/488/UE a Consiliului ⁽¹⁾ și cu Decizia (UE, Euratom) 2015/444 a Comisiei ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Decizia 2013/488/UE a Consiliului din 23 septembrie 2013 privind normele de securitate pentru protecția informațiilor UE clasificate (JO L 274, 15.10.2013, p. 1).

⁽²⁾ Decizia (UE, Euratom) 2015/444 a Comisiei din 13 martie 2015 privind normele de securitate pentru protecția informațiilor UE clasificate (JO L 72, 17.3.2015, p. 53).

(2) Agenția poate lua toate măsurile necesare pentru a facilita schimbul de informații relevante pentru sarcinile sale cu Irlanda și Regatul Unit, în cazul în care acest schimb are legătură cu activitățile la care acestea participă în conformitate cu articolul 51 și articolul 62 alineatul (5).

Articolul 45

Protecția datelor

- (1) La prelucrarea datelor cu caracter personal, Agenția aplică Regulamentul (CE) nr. 45/2001.
- (2) Consiliul de administrație stabilește măsurile de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 de către Agenție, inclusiv pe cele referitoare la responsabilul cu protecția datelor din cadrul Agenției. Aceste măsuri sunt stabilite după o consultare cu Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor.
- (3) Fără a aduce atingere articolelor 47, 48 și 49, Agenția poate prelucra date cu caracter personal în scopuri administrative.
- (4) Fără a se aduce atingere articolului 48, sunt interzise transferul datelor cu caracter personal prelucrate de Agenție și transferul în continuare, de către statele membre către autoritățile unor țări terțe sau către părți terțe, inclusiv organizații internaționale, al datelor cu caracter personal prelucrate în cadrul prezentului regulament.

Articolul 46

Scopurile prelucrării datelor cu caracter personal

- (1) Agenția poate prelucra date cu caracter personal exclusiv în următoarele scopuri:
 - (a) executarea sarcinilor sale și coordonarea operațiunilor comune, a proiectelor-pilot și a intervențiilor rapide la frontieră, precum și în cadrul echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației, în conformitate cu articolul 47;
 - (b) executarea sarcinilor sale de organizare și coordonare a operațiunilor de returnare și a intervențiilor pentru returnare, în conformitate cu articolul 48;
 - (c) facilitarea schimbului de informații cu statele membre, cu EASO, cu Europol sau cu Eurojust, în conformitate cu articolul 47;
 - (d) analiza de risc efectuată de Agenție în conformitate cu articolul 11;
 - (e) identificarea și urmărirea navelor în cadrul EUROSUR, în conformitate cu articolul 49;
 - (f) executarea unor sarcini administrative.
- (2) Orice prelucrare a datelor cu caracter personal menționată la alineatul (1) se efectuează cu respectarea principiului proporționalității și este strict limitată la datele cu caracter personal necesare pentru scopurile menționate la respectivul alineat.
- (3) Un stat membru sau o altă agenție a Uniunii care transmite date cu caracter personal Agenției determină scopul sau scopurile pentru care aceste date ar urma să fie prelucrate, astfel cum se menționează la alineatul (1). Agenția poate prelucra astfel de date cu caracter personal pentru un scop diferit, de asemenea prevăzut la alineatul (1), numai cu autorizarea entității care transmite datele respective.
- (4) La momentul transferării datelor cu caracter personal, statele membre și alte agenții ale Uniunii pot indica, în termeni generali sau specifici, eventualele restricții privind accesul sau utilizarea, inclusiv în ceea ce privește transferul, ștergerea sau distrugerea. Dacă necesitatea unor astfel de restricții apare după transferul datelor cu caracter personal, statele membre și alte agenții ale Uniunii informează Agenția în consecință. Agenția se conformează acestor restricții.

Articolul 47

Prelucrarea datelor cu caracter personal colectate în cursul operațiunilor comune, al proiectelor-pilot, al intervențiilor rapide la frontieră și de către echipele de sprijin pentru gestionarea migrației

- (1) Agenția prelucrează numai următoarele categorii de date cu caracter personal care au fost colectate și i-au fost transmise de statele membre sau de propriul personal în contextul operațiunilor comune, al proiectelor-pilot și al intervențiilor rapide la frontieră, precum și de echipele de sprijin pentru gestionarea migrației:
- (a) datele cu caracter personal referitoare la persoane pe care autoritățile competente ale statelor membre le suspectează, din motive întemeiate, de implicare în criminalitate transfrontalieră, cum ar fi introducerea ilegală de migranți, traficul de persoane sau terorism;
 - (b) datele cu caracter personal referitoare la persoane care trec fără autorizație frontierele externe și ale căror date sunt colectate de echipele europene de poliție de frontieră și gardă de coastă, inclusiv atunci când se acționează în cadrul echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației;
 - (c) numerele de înmatriculare, numerele de identificare ale vehiculelor, numerele de telefon sau numerele de identificare ale navelor, care au legătură cu persoanele menționate la literele (a) și (b) și care sunt necesare pentru investigarea și analizarea rutelor și a metodelor utilizate pentru imigrația ilegală și criminalitate transfrontalieră.
- (2) Datele cu caracter personal menționate la alineatul (1) pot fi prelucrate de Agenție în următoarele cazuri:
- (a) dacă transmiterea datelor către EASO, Europol sau Eurojust este necesară pentru a fi utilizate în conformitate cu mandatele respective ale acestora și în conformitate cu articolul 52;
 - (b) dacă transmiterea către autoritățile statului membru relevant care sunt responsabile de controlul frontierelor, migrație, azil sau asigurarea respectării legii este necesară pentru ca datele în cauză să fie utilizate în conformitate cu legislația națională și cu normele în materie de protecție a datelor cu caracter personal de la nivelul Uniunii și de la nivel național;
 - (c) dacă acest lucru este necesar pentru pregătirea unor analize de risc.

Datele cu caracter personal care se referă la persoanele menționate la alineatul (1) litera (b) pot fi transmise autorităților de aplicare a legii numai în anumite cazuri și numai atunci când sunt necesare strict pentru prevenirea, depistarea, investigarea sau urmărirea criminalității grave.

- (3) Datele cu caracter personal sunt șterse imediat după ce au fost transmise către EASO, Europol sau Eurojust ori către autoritățile competente ale statelor membre sau după ce au fost utilizate pentru pregătirea analizelor de risc. Perioada de păstrare nu depășește în niciun caz 90 de zile de la data colectării acestor date. În rezultatele analizelor de risc, datele sunt anonimizate.

Articolul 48

Prelucrarea datelor cu caracter personal în contextul operațiunilor de returnare și al intervențiilor pentru returnare

- (1) La executarea sarcinilor sale de organizare și coordonare a operațiunilor de returnare și de desfășurare a intervențiilor pentru returnare, Agenția poate prelucra datele cu caracter personal ale persoanelor returnate.
- (2) Datele cu caracter personal prelucrate de Agenție se limitează strict la acele date cu caracter personal care sunt necesare în scopul realizării operațiunii de returnare sau a intervenției pentru returnare.
- (3) Datele cu caracter personal sunt șterse de îndată ce scopul pentru care au fost colectate a fost atins și nu mai târziu de 30 de zile după încheierea operațiunii de returnare sau a intervenției pentru returnare.
- (4) Dacă statul membru nu transmite transportatorului datele cu caracter personal ale persoanelor returnate, Agenția poate transmite aceste date.

*Articolul 49***Prelucrarea datelor cu caracter personal în cadrul EUROSUR**

Agenția poate prelucra datele cu caracter personal astfel cum este prevăzut la articolul 13 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1052/2013.

*Articolul 50***Normele de securitate privind protejarea informațiilor clasificate și a informațiilor sensibile neclasificate**

(1) Agenția aplică normele de securitate ale Comisiei, astfel cum sunt prevăzute în Decizia (UE, Euratom) 2015/444. Respectivul norme se aplică, printre altele, schimbului, prelucrării și stocării informațiilor clasificate.

(2) Agenția aplică principiile de securitate pentru prelucrarea informațiilor sensibile neclasificate, astfel cum sunt prevăzute în Decizia (UE, Euratom) 2015/444 și astfel cum au fost puse în aplicare de Comisie. Consiliul de administrație stabilește măsurile pentru aplicarea acestor principii de securitate.

(3) Clasificarea nu împiedică punerea informațiilor la dispoziția Parlamentului European. Transmiterea și manipularea informațiilor și documentelor transmise Parlamentului European în conformitate cu prezentul regulament respectă normele privind transmiterea și prelucrarea informațiilor clasificate aplicabile în relațiile dintre Parlamentul European și Comisie.

*Secțiunea 3***Relațiile de cooperare ale Agenției***Articolul 51***Cooperarea cu Irlanda și Regatul Unit**

(1) Agenția facilitează cooperarea operativă a statelor membre cu Irlanda și cu Regatul Unit, având drept obiect activități specifice.

(2) Sprijinul care trebuie acordat de Agenție în temeiul articolului 8 alineatul (1) literele (l), (n) și (o) acoperă organizarea operațiunilor comune de returnare ale statelor membre la care participă și Irlanda sau Regatul Unit ori ambele.

(3) Aplicarea prezentului regulament în cazul frontierelor Gibraltarului se suspendă până la data la care se ajunge la un acord asupra domeniului de aplicare al măsurilor privind trecerea frontierelor externe de către persoane.

*Articolul 52***Cooperarea cu instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și cu organizațiile internaționale**

(1) Agenția cooperează cu Comisia, alte instituții ale Uniunii, Serviciul European de Acțiune Externă, Europol, EASO, Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene, Eurojust, Centrul Satelitar al Uniunii Europene, Agenția Europeană pentru Siguranța Maritimă și Agenția Europeană pentru Controlul Pescuitului, precum și cu alte organe, officii și agenții ale Uniunii, în domenii reglementate de prezentul regulament, în particular cele care au drept obiectiv tratarea mai eficace a provocărilor legate de migrație și prevenirea și depistarea criminalității transfrontaliere, precum introducerea ilegală de migranți, traficul de persoane și terorismul.

În acest scop, Agenția poate coopera cu organizațiile internaționale care au competențe în domeniile reglementate de prezentul regulament.

(2) Cooperarea menționată la alineatul (1) are loc în cadrul acordurilor de lucru încheiate cu entitățile menționate la alineatul (1). Este necesară aprobarea prealabilă a acestor acorduri de către Comisie. În toate cazurile, Agenția informează Parlamentul European în legătură cu aceste acorduri.

(3) Agenția cooperează cu Comisia și, după caz, cu statele membre în cadrul activităților în temeiul prezentului regulament. Deși acestea nu intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament, Agenția se implică într-o astfel de cooperare și în cadrul activităților referitoare la domeniul vamal, inclusiv gestionarea riscurilor, atunci când respectivele activități se pot susține reciproc. Această cooperare nu aduce atingere competențelor existente ale Comisiei și ale statelor membre.

(4) Instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și organizațiile internaționale menționate la alineatul (1) utilizează informațiile primite de la Agenție exclusiv în limitele propriilor competențe și în măsura în care respectă drepturile fundamentale, inclusiv cerințele privind protecția datelor cu caracter personal. Transmiterea mai departe sau alte metode de comunicare a datelor cu caracter personal prelucrate de către Agenție către alte instituții, organe, oficii sau agenții ale Uniunii fac obiectul unor acorduri de lucru specifice privind schimbul de date cu caracter personal și sunt supuse aprobării prealabile a Autorității Europene pentru Protecția Datelor. Orice transmitere de către Agenție a datelor cu caracter personal respectă dispozițiile privind protecția datelor prevăzute la articolele 45-49. În ceea ce privește gestionarea informațiilor clasificate, aceste acorduri prevăd respectarea de către instituția, organul, oficiul sau agenția Uniunii sau de către organizația internațională în cauză a unor norme și standarde de securitate echivalente celor aplicate de Agenție.

(5) Cu acordul statelor membre în cauză, Agenția poate invita observatori din partea instituțiilor, organelor, oficiilor sau agențiilor Uniunii ori din partea organizațiilor internaționale să participe la activitățile sale, în particular la operațiunile comune și la proiectele-pilot, la analiza de risc și activitățile de formare, în măsura în care prezența lor este în conformitate cu obiectivele acestor activități, poate contribui la îmbunătățirea cooperării și a schimbului de bune practici și nu afectează siguranța și securitatea generală a activităților. Acești observatori pot participa la analiza de risc și activitățile de formare numai cu acordul statelor membre în cauză. În ceea ce privește operațiunile comune și proiectele-pilot, participarea observatorilor este condiționată de acordul statului membru gazdă. Normele detaliate cu privire la participarea observatorilor sunt incluse în planul operativ. Observatorii respectivi sunt formați în mod corespunzător de către Agenție înaintea participării la activități.

Articolul 53

Cooperarea europeană la îndeplinirea funcțiilor de gardă de coastă

(1) În cooperare cu Agenția Europeană pentru Controlul Pescuitului și cu Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă, Agenția sprijină autoritățile naționale care îndeplinesc funcții de gardă de coastă la nivel național și la nivelul Uniunii și, dacă este cazul, la nivel internațional, prin:

- (a) punerea la dispoziție, corelarea și analiza informațiilor provenite din sistemele de raportare ale navelor și din alte sisteme de informații găzduite de agențiile respective sau accesibile acestora, în conformitate cu temeiurile juridice ale fiecărei agenții și fără a se aduce atingere drepturilor de proprietate ale statelor membre asupra datelor;
- (b) furnizarea de servicii de supraveghere și comunicații bazate pe tehnologii de ultimă generație, inclusiv infrastructuri spațiale și terestre și senzori instalați pe orice tip de platformă;
- (c) consolidarea capacității prin elaborarea de orientări și recomandări și stabilirea de bune practici, precum și prin furnizarea de formare profesională și schimburi de personal;
- (d) intensificarea schimbului de informații și a cooperării cu privire la funcțiile de gardă de coastă, inclusiv prin analizarea provocărilor operative și a riscurilor emergente din domeniul maritim;
- (e) partajarea capacităților prin planificare și punerea în aplicare a unor operațiuni cu scopuri multiple și prin utilizarea în comun a activelor și a altor capacități, în măsura în care aceste activități sunt coordonate de agențiile respective și sunt agreate de autoritățile competente din statele membre vizate.

(2) Modalitățile precise de cooperare în privința funcțiilor de gardă de coastă dintre Agenție, Agenția Europeană pentru Controlul Pescuitului și Agenția Europeană pentru Siguranța Maritimă se stabilesc printr-un acord de lucru, în conformitate cu mandatele lor respective și cu normele financiare aplicabile agențiilor respective. Acest acord se aprobă de către consiliul de administrație al Agenției și de consiliile de administrație ale Agenției Europene pentru Siguranța Maritimă și Agenției Europene pentru Controlul Pescuitului.

(3) Comisia, în strânsă cooperare cu statele membre, cu Agenția, cu Agenția Europeană pentru Siguranța Maritimă și cu Agenția Europeană pentru Controlul Pescuitului, pune la dispoziție un manual practic privind cooperarea europeană la îndeplinirea funcțiilor de gardă de coastă. Acest manual trebuie să conțină orientări, recomandări și bune practici privind schimbul de informații. Comisia adoptă manualul sub forma unei recomandări.

Articolul 54

Cooperarea cu țări terțe

(1) În domeniile care fac obiectul activităților sale și în măsura în care este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor sale, Agenția facilitează și încurajează cooperarea tehnică și operativă între statele membre și țările terțe, în cadrul politicii de relații externe a Uniunii, inclusiv în ceea ce privește protecția drepturilor fundamentale și principiul nereturnării. Agenția și statele membre respectă dreptul Uniunii, inclusiv norme și standarde care fac parte din acquis-ul Uniunii, inclusiv în cazul în care cooperarea cu țările terțe are loc pe teritoriul țărilor respective. Instituirea cooperării cu țările terțe permite promovarea standardelor europene în materie de gestionare a frontierelor și de returnare.

(2) Agenția poate coopera cu autoritățile țărilor terțe competente în domeniile reglementate de prezentul regulament, cu sprijinul delegațiilor Uniunii și în coordonare cu acestea. În activitatea de cooperare, Agenția acționează în cadrul politicii de relații externe a Uniunii, inclusiv în ceea ce privește protecția drepturilor fundamentale și principiul nereturnării. Agenția acționează și în cadrul acordurilor de lucru încheiate cu aceste autorități, în conformitate cu dreptul și politicile Uniunii. Aceste acorduri de lucru prezintă în detaliu domeniul de aplicare, natura și scopul cooperării și sunt legate de gestionarea cooperării operative. Proiectele de acorduri se aprobă în prealabil de către Comisie. Agenția informează Parlamentul European înainte de încheierea acordului de lucru. Agenția respectă dreptul Uniunii, inclusiv normele și standardele care fac parte din acquis-ul Uniunii.

(3) În circumstanțe care impun intensificarea asistenței tehnice și operative, Agenția poate coordona cooperarea operativă dintre statele membre și țările terțe cu respectarea gestionării frontierelor externe. Agenția are posibilitatea de a desfășura acțiuni la frontierele externe, în care sunt implicate unul sau mai multe state membre și o țară terță care se învecinează cu cel puțin unul dintre aceste state membre, cu condiția obținerii acordului țării terțe în cauză, inclusiv pe teritoriul acestei țări terțe. Operațiunile sunt efectuate pe baza unui plan operativ care are acordul statului membru sau statelor membre care se învecinează cu zona operativă. Participarea statelor membre la operațiuni comune pe teritoriul unor țări terțe este opțională. Comisia este informată cu privire la aceste activități.

(4) În cazurile în care se prevede ca echipele să fie trimise într-o țară terță în acțiuni în care membrii echipelor vor avea competențe executive, sau în cadrul altor acțiuni în țări terțe care impun acest fapt, Uniunea încheie un acord privind statutul cu țara terță în cauză. Acordul privind statutul acoperă toate aspectele necesare pentru desfășurarea acțiunilor. În special, acesta precizează domeniul de aplicare a operațiunii, răspunderea civilă și penală și sarcinile și atribuțiile membrilor echipelor. Acordul privind statutul asigură respectarea deplină a drepturilor fundamentale în timpul acestor operațiuni.

(5) Comisia elaborează un acord-tip privind statutul pentru acțiunile desfășurate pe teritoriul țărilor terțe.

(6) Agenția cooperează cu autoritățile competente ale țărilor terțe în domeniul returnării, inclusiv în ceea ce privește obținerea documentelor de călătorie.

(7) Agenția poate invita, cu acordul statelor membre implicate, observatori din țările terțe să participe la activitățile sale de la frontierele externe menționate la articolul 14, la operațiunile de returnare menționate la articolul 28, la

intervențiile pentru returnare menționate la articolul 33 și la formarea menționată la articolul 36, în măsura în care prezența lor este în conformitate cu obiectivele acestor activități, poate contribui la îmbunătățirea cooperării și a schimbului de bune practici și nu afectează securitatea generală a activităților respective. Participarea acestor observatori la activitățile menționate la articolele 14, 19, 28 și 36 poate avea loc doar cu acordul statelor membre implicate, iar participarea acestora la activitățile menționate la articolele 14 și 33 poate avea loc doar cu acordul statului membru gazdă. Normele detaliate cu privire la participarea observatorilor sunt incluse în planul operativ. Observatorii respectivi sunt formați în mod corespunzător de către Agenție înaintea participării la activități. Aceștia au obligația să respecte codurile de conduită ale Agenției atunci când participă la activitățile acestea.

(8) Agenția participă la punerea în aplicare a acordurilor internaționale încheiate de Uniune cu țările terțe, în cadrul politicii de relații externe a Uniunii, în domeniile reglementate de prezentul regulament.

(9) Agenția poate beneficia de finanțare din partea Uniunii în conformitate cu dispozițiile instrumentelor relevante care sprijină politica de relații externe a Uniunii. Agenția poate iniția și finanța proiecte de asistență tehnică în țări terțe, în domeniile reglementate de prezentul regulament.

(10) La încheierea acordurilor bilaterale cu țări terțe, statele membre pot introduce, cu acordul Agenției, dispoziții privind rolul și competențele Agenției în conformitate cu prezentul regulament, în special în ceea ce privește exercitarea competențelor executive de către membrii echipelor europene de poliție de frontieră și gardă de coastă trimise de către Agenție în cadrul operațiunilor comune, al proiectelor-pilot, al intervențiilor rapide la frontieră, al operațiunilor de returnare sau al intervențiilor pentru returnare. Statele membre informează Comisia cu privire la orice astfel de dispoziție.

(11) Agenția informează Parlamentul European cu privire la activitățile realizate în temeiul prezentului articol. Aceasta include o evaluare a cooperării cu țări terțe în rapoartele sale anuale.

Articolul 55

Ofițerii de legătură în țări terțe

(1) Agenția poate trimite în țări terțe experți din cadrul personalului propriu pentru a servi drept ofițeri de legătură, care ar trebui să beneficieze de cel mai înalt grad de protecție în îndeplinirea sarcinilor lor. Aceștia fac parte din rețelele locale sau regionale de cooperare ale ofițerilor de legătură în materie de imigrare și ale experților în securitate din Uniune și din statele membre, inclusiv din rețeaua creată în temeiul Regulamentului (CE) nr. 377/2004 al Consiliului ⁽¹⁾. Ofițerii de legătură sunt trimiși doar în țări terțe în care practicile referitoare la gestionarea frontierelor respectă standardele minime de protecție a drepturilor omului.

(2) În cadrul politicii de relații externe a Uniunii, se acordă prioritate trimiterii de ofițeri de legătură în acele țări terțe care, pe baza unei analize de risc, reprezintă țări de origine sau de tranzit în ceea ce privește imigrația ilegală. Agenția poate primi ofițeri de legătură detașați de respectivele țări terțe, pe bază de reciprocitate. La propunerea directorului executiv, Consiliul de administrație adoptă anual lista priorităților. Trimiterea ofițerilor de legătură este aprobată de Consiliul de administrație.

(3) Sarcinile ofițerilor de legătură ai Agenției includ, în conformitate cu dreptul Uniunii și cu respectarea drepturilor fundamentale, crearea și menținerea de contacte cu autoritățile competente din țările terțe în care sunt afectați, pentru a contribui la prevenirea și combaterea imigrației ilegale și la returnarea persoanelor returnate. Acești ofițeri de legătură întrețin o relație de coordonare strânsă cu delegațiile Uniunii.

(4) Decizia de a trimite ofițeri de legătură în țări terțe trebuie să primească în prealabil avizul Comisiei, iar Parlamentul European este pe deplin informat, fără întârziere, cu privire la activitățile respective.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 377/2004 al Consiliului din 19 februarie 2004 privind crearea unei rețele de ofițeri de legătură în materie de imigrație (JO L 64, 2.3.2004, p. 1).

Secțiunea 4

Cadrul general și organizarea Agenției*Articolul 56***Statutul juridic și sediul**

- (1) Agenția este un organism al Uniunii. Aceasta are personalitate juridică.
- (2) În fiecare stat membru, Agenția dispune de cea mai extinsă capacitate juridică recunoscută persoanelor juridice în temeiul dreptului intern. În particular, aceasta poate să dobândească sau să înstrăineze bunuri mobile sau imobile și poate avea capacitate procesuală.
- (3) Agenția este independentă în punerea în aplicare a mandatului său tehnic și operativ.
- (4) Agenția este reprezentată de directorul său executiv.
- (5) Sediul Agenției este la Varșovia, în Polonia, sub rezerva punerii în aplicare a articolului 57.

*Articolul 57***Acordul privind sediul**

- (1) Dispozițiile necesare privind găzduirea Agenției în statul membru în care aceasta își are sediul și privind infrastructura care trebuie pusă la dispoziție de statul membru respectiv, precum și normele specifice aplicabile în respectivul stat membru directorului executiv, directorului executiv adjunct, membrilor Consiliului de administrație, personalului Agenției și membrilor familiilor acestora sunt prevăzute într-un acord privind sediul încheiat între Agenție și statul membru în care Agenția își are sediul.
- (2) Acordul privind sediul este încheiat după ce s-a obținut aprobarea Consiliului de administrație și nu mai târziu de 7 aprilie 2017.
- (3) Statul membru în care Agenția își are sediul trebuie să ofere cele mai bune condiții posibile pentru a asigura funcționarea corespunzătoare a Agenției, inclusiv condiții de școlarizare multilingvă cu orientare europeană, precum și legături de transport adecvate.

*Articolul 58***Personalul**

- (1) Funcționarilor Agenției li se aplică Statutul funcționarilor Uniunii Europene (denumit în continuare „Statutul funcționarilor”) și Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene (denumit în continuare „Regimul aplicabil celorlalți agenți”), stabilite prin Regulamentul (CEE, Euratom, CECO) nr. 259/68 al Consiliului ⁽¹⁾, precum și normele adoptate de comun acord de instituțiile Uniunii pentru punerea în aplicare a Statutului funcționarilor și Regimului aplicabil celorlalți agenți.

⁽¹⁾ JO L 56, 4.3.1968, p. 1.

(2) În scopul punerii în aplicare a articolelor 12 și 22 și a articolului 32 alineatul (2), poate fi numit ofițer coordonator sau ofițer de legătură numai un membru al personalului Agenției căruia i se aplică Statutul funcționarilor sau titlul II din Regimul aplicabil celorlalți agenți. În scopul punerii în aplicare a articolului 20 alineatul (11), pot fi desemnați pentru a fi detașați la echipele europene de poliție de frontieră și gardă de coastă numai poliștii de frontieră sau alte categorii relevante de personal. Agenția desemnează experții naționali care urmează să fie detașați la echipele europene de poliție de frontieră și gardă de coastă în conformitate cu respectivul articol.

(3) Consiliul de administrație adoptă dispozițiile de punere în aplicare necesare de comun acord cu Comisia, în conformitate cu articolul 110 din Statutul funcționarilor.

(4) Consiliul de administrație poate adopta dispoziții care să permită detașarea la Agenție a poliștilor de frontieră sau a altor categorii relevante de personal din statele membre. Aceste dispoziții țin cont de cerințele prevăzute la articolul 20 alineatul (11), în special de faptul că poliștii de frontieră detașați sau alte categorii relevante de personal detașat sunt considerați membri ai echipelor și au sarcinile și competențele prevăzute la articolul 40. Acestea includ dispoziții privind condițiile de detașare.

Articolul 59

Privilegiile și imunitățile

Protocolul privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene se aplică Agenției și personalului acesteia.

Articolul 60

Răspunderea

(1) Răspunderea contractuală a Agenției este reglementată de dreptul aplicabil contractului în cauză.

(2) Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă să se pronunțe în temeiul oricărei clauze compromisorii cuprinse într-un contract încheiat de Agenție.

(3) În cazul răspunderii extracontractuale, în conformitate cu principiile generale comune legislațiilor statelor membre, Agenția acordă despăgubiri pentru orice prejudiciu provocat de serviciile sale sau de personalul său în executarea îndatoririlor lor.

(4) Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă în litigiile privind repararea prejudiciului menționat la alineatul (3).

(5) Răspunderea personală față de Agenție a personalului acesteia este reglementată de dispozițiile din Statutul funcționarilor și Regimul aplicabil celorlalți agenți care li se aplică.

Articolul 61

Structura administrativă și de conducere a Agenției

Structura administrativă și de conducere a Agenției este compusă din:

- (a) un Consiliu de administrație;
- (b) un director executiv;
- (c) un forum consultativ; și
- (d) un ofițer pentru drepturile fundamentale.

Articolul 62

Funcțiile Consiliului de administrație

- (1) Consiliul de administrație este responsabil de luarea deciziilor strategice ale Agenției în conformitate cu prezentul regulament.
- (2) Consiliul de administrație:
- (a) numește directorul executiv la propunerea Comisiei, în conformitate cu articolul 69;
 - (b) numește directorul executiv adjunct la propunerea directorului executiv, în conformitate cu articolul 69;
 - (c) adoptă decizii privind realizarea evaluărilor vulnerabilității în conformitate cu articolul 13 alineatele (1) și (8), deciziile prin care se stabilesc măsuri în conformitate cu articolul 13 alineatul (8) adoptându-se cu o majoritate de două treimi din membrii cu drept de vot;
 - (d) adoptă decizii privind stabilirea unui model comun integrat de analiză de risc în conformitate cu articolul 11 alineatul (1);
 - (e) adoptă decizii privind natura și condițiile trimerii ofițerilor de legătură în statele membre în conformitate cu articolul 12 alineatul (2);
 - (f) adoptă o strategie tehnică și operativă pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor, în conformitate cu articolul 3 alineatul (2);
 - (g) adoptă o decizie privind profilurile și numărul total de polițiști de frontieră sau de membri ai altor categorii relevante de personal care urmează a fi puși la dispoziție pentru echipele europene de poliție de frontieră și gardă de coastă în conformitate cu articolul 20 alineatul (2);
 - (h) adoptă, cu o majoritate de trei sferturi din membrii cu drept de vot, o decizie privind profilurile și numărul minim de polițiști de frontieră sau de membri ai altor categorii relevante de personal care urmează să fie puși la dispoziție pentru rezerva pentru reacție rapidă pentru echipele europene de poliție de frontieră și gardă de coastă, în conformitate cu articolul 20 alineatul (4);
 - (i) adoptă un raport anual de activitate al Agenției pentru anul anterior și îl transmite, cel târziu până la 1 iulie, Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Curții de Conturi;
 - (j) înainte de data de 30 noiembrie a fiecărui an și după ce a luat în considerare avizul Comisiei, adoptă, cu o majoritate de două treimi din membrii cu drept de vot, un document de programare unic care conține programul multianual al Agenției și programul de lucru al acesteia pentru următorul an și transmite acest document Parlamentului European, Consiliului și Comisiei;
 - (k) stabilește procedurile prin care directorul executiv adoptă deciziile privind sarcinile tehnice și operative ale Agenției;
 - (l) adoptă, cu o majoritate de două treimi din membrii cu drept de vot, bugetul anual al Agenției și exercită alte funcții legate de bugetul Agenției, în conformitate cu secțiunea 5 din prezentul capitol;
 - (m) exercită autoritate disciplinară asupra directorului executiv și asupra directorului executiv adjunct, cu autorizarea directorului executiv;
 - (n) stabilește regulamentul de procedură;
 - (o) stabilește structura organizatorică a Agenției și adoptă politica de personal a Agenției;
 - (p) adoptă o strategie antifraudă, proporțională cu riscurile de fraudă, ținând seama de costurile și beneficiile măsurilor care urmează să fie puse în aplicare;

- (q) adoptă norme interne de prevenire și gestionare a conflictelor de interese în cazul membrilor săi;
- (r) în conformitate cu alineatul (8), exercită, în ceea ce privește personalul Agenției, competențele de autoritate împuternicită să facă numiri, conferite prin Statutul funcționarilor autorității împuternicite să facă numiri și prin Regimul aplicabil celorlalți agenți autorității abilitate să încheie contracte de muncă (denumite în continuare „competențele de autoritate împuternicită să facă numiri”);
- (s) adoptă norme adecvate de punere în aplicare pentru a pune în aplicare Statutul funcționarilor și Regimul aplicabil celorlalți agenți în conformitate cu articolul 110 din Statutul funcționarilor;
- (t) se asigură că se dă curs în mod adecvat concluziilor și recomandărilor care decurg din rapoartele de audit și evaluările interne sau externe, precum și din investigațiile efectuate de OLAF;
- (u) adoptă și actualizează periodic planurile de comunicare și de diseminare menționate la articolul 8 alineatul (3) al doilea paragraf;
- (v) numește un contabil, cărui i se aplică Statutul funcționarilor și Regimul aplicabil celorlalți agenți și care își îndeplinește îndatoririle în condiții de independență completă;
- (w) decide cu privire la o metodologie comună de evaluare a vulnerabilităților, inclusiv cu privire la criteriile obiective pe care Agenția trebuie să le utilizeze pentru evaluarea vulnerabilităților, frecvența și modalitățile de realizare a evaluărilor consecutive a vulnerabilităților;
- (x) decide cu privire la evaluarea și monitorizarea consolidată a unui stat membru, potrivit articolului 13 alineatul (2);
- (y) numește ofițerul pentru drepturile fundamentale, în conformitate cu articolul 71 alineatul (1);
- (z) aprobă acordurile de lucru cu țări terțe.

Raportul anual de lucru menționat la litera (i) este făcut public.

(3) Propunerile de decizii ale Consiliului de administrație, menționate la alineatul (2), privind activitățile specifice ale Agenției care trebuie îndeplinite la frontierele externe ale unui anumit stat membru sau în imediata apropiere a acestora necesită un vot favorabil din partea membrului Consiliului de administrație care reprezintă acel stat membru.

(4) Consiliul de administrație poate face recomandări directorului executiv în orice chestiune care este legată de dezvoltarea gestionării operative a frontierelor externe și a returnării, inclusiv cu privire la activitățile de cercetare.

(5) În cazul în care Irlanda și/sau Regatul Unit solicită să participe la activități specifice, Consiliul de administrație hotărăște în acest sens.

Consiliul de administrație hotărăște de la caz la caz cu majoritatea absolută a membrilor săi cu drept de vot. La adoptarea deciziilor sale, Consiliul de administrație analizează dacă participarea Irlandei și/sau a Regatului Unit contribuie la realizarea activității în cauză. Decizia stabilește contribuția financiară a Irlandei și/sau a Regatului Unit la activitatea pentru care a fost prezentată o cerere de participare.

(6) Consiliul de administrație prezintă anual Parlamentului European și Consiliului (denumite în continuare „autoritatea bugetară”) informațiile relevante privind rezultatul procedurilor de evaluare efectuate de Agenție.

(7) Consiliul de administrație poate institui un consiliu executiv de mici dimensiuni, al cărui scop este acela de a acorda sprijin Consiliului de administrație și directorului executiv la pregătirea deciziilor, a programelor și a activităților care trebuie adoptate de Consiliul de administrație și, dacă este cazul, adoptarea unor decizii provizorii urgente în numele Consiliului de administrație atunci când este necesar. Consiliul executiv nu ia decizii pentru adoptarea cărora este nevoie de o majoritate de două treimi sau trei pătrimi a Consiliului de administrație. Consiliul de administrație poate delega anumite sarcini, clar definite, consiliului executiv, în special atunci când astfel se îmbunătățește eficiența Agenției. Nu pot fi delegate sarcinile legate de decizii pentru adoptarea cărora este nevoie de o majoritate de două treimi sau trei pătrimi a Consiliului de administrație.

(8) Consiliul de administrație adoptă, în conformitate cu articolul 110 din Statutul funcționarilor, o decizie bazată pe articolul 2 alineatul (1) din Statutul funcționarilor și pe articolul 6 din Regimul aplicabil celorlalți agenți, prin care delegă directorului executiv competențe relevante ale autorității împuternicite să facă numiri și stabilește condițiile în care această delegare de competențe poate fi suspendată. Directorul executiv este autorizat să subdelege aceste competențe.

În cazul în care împrejurări excepționale impun acest lucru, Consiliul de administrație poate, printr-o decizie, să suspende temporar delegarea către directorul executiv a competențelor autorității împuternicite să facă numiri și subdelegarea competențelor de către acesta și să le exercite el însuși sau să le delege unuia dintre membrii săi ori unui alt membru al personalului decât directorul executiv.

Articolul 63

Componența Consiliului de administrație

(1) Fără a aduce atingere alineatului (3), Consiliul de administrație este format dintr-un reprezentant al fiecărui stat membru și doi reprezentanți ai Comisiei, toți având drept de vot. În acest scop, fiecare stat membru numește un membru al Consiliului de administrație, precum și un supleant care va reprezenta membrul în caz de absență. Comisia numește doi membri și supleanții acestora. Durata mandatului este de patru ani. Mandatul poate fi reînnoit.

(2) Membrii Consiliului de administrație sunt numiți pe baza experienței și a cunoștințelor lor de specialitate relevante din domeniul cooperării operative în materie de gestionare a frontierelor și returnare și a abilităților de conducere, administrative și bugetare relevante. Statele membre și Comisia urmăresc realizarea unei reprezentări echilibrate a bărbaților și femeilor în Consiliul de administrație.

(3) Țările asociate la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen participă la Agenție. Acestea au câte un reprezentant și câte un membru supleant în Consiliul de administrație. Se aplică înțelegerile elaborate în conformitate cu dispozițiile relevante ale acordurilor lor de asociere, în care se precizează natura și amploarea participării acestor țări la activitățile Agenției, precum și normele detaliate privind această participare, inclusiv dispoziții privind contribuțiile financiare și personalul.

Articolul 64

Programul multianual și programul anual de lucru

(1) Până la data de 30 noiembrie a fiecărui an, Consiliul de administrație adoptă un document de programare care conține programul multianual și programul anual de lucru ale Agenției pentru anul următor, bazat pe un proiect prezentat de directorul executiv, ținând seama de avizul Comisiei și, în ceea ce privește programul multianual, după consultarea Parlamentului European. Consiliul de administrație transmite acest document Parlamentului European, Consiliului și Comisiei.

(2) Documentul menționat la alineatul (1) devine definitiv după adoptarea finală a bugetului general. Dacă este necesar, documentul se ajustează în consecință.

(3) Programul multianual stabilește programarea strategică globală pe termen mediu și lung, inclusiv obiectivele, rezultatele preconizate și indicatorii de performanță, precum și planificarea resurselor, inclusiv bugetul multianual și personalul. Programul multianual stabilește domeniile strategice pentru intervenții și explică ce trebuie făcut pentru atingerea obiectivelor. Acesta include o strategie privind relațiile cu țările terțe și organizațiile internaționale, precum și acțiuni având legătură cu respectiva strategie.

(4) Programul multianual se pune în aplicare prin intermediul programelor anuale de lucru și, după caz, se actualizează pe baza rezultatelor evaluării realizate în temeiul articolului 81. Concluziile acestor evaluări se reflectă, dacă este cazul, în programul anual de lucru pentru anul următor.

- (5) Programul anual de lucru conține o descriere a activităților care urmează să fie finanțate, conținând obiective detaliate și rezultatele scontate, inclusiv indicatori de performanță. Acesta conține și o indicație a resurselor financiare și umane alocate fiecărei activități, în conformitate cu principiile stabilirii bugetului și gestionării pe activități. Programul anual de lucru este în concordanță cu programul multianual. În acesta sunt indicate în mod clar sarcinile care au fost adăugate, modificate sau eliminate în comparație cu exercițiul financiar precedent.
- (6) Programul anual de lucru se adoptă în conformitate cu programul legislativ al Uniunii din domeniile relevante ale gestionării frontierelor externe și returnării.
- (7) Atunci când, după adoptarea unui program anual de lucru, Agenția primește o nouă sarcină, Consiliul de administrație modifică programul anual de lucru.
- (8) Orice modificare substanțială a programului anual de lucru se adoptă prin aceeași procedură ca și cea aplicabilă pentru adoptarea programului anual de lucru inițial. Consiliul de administrație poate să delege directorului executiv competența de a aduce modificări nesubstanțiale programului anual de lucru.

Articolul 65

Președinția Consiliului de administrație

- (1) Consiliul de administrație alege dintre membrii săi cu drept de vot un președinte și un vicepreședinte. Președintele și vicepreședintele sunt aleși cu o majoritate de două treimi din membrii Consiliului de administrație cu drept de vot. Vicepreședintele înlocuiește din oficiu președintele în cazul în care acesta din urmă nu își poate îndeplini îndatoririle.
- (2) Mandatul președintelui și al vicepreședintelui expiră la încetarea calității lor de membri ai Consiliului de administrație. Sub rezerva acestei dispoziții, durata mandatelor președintelui și vicepreședintelui este de patru ani. Aceste mandate pot fi reînnoite o dată.

Articolul 66

Reuniuni

- (1) Reuniunile Consiliului de administrație sunt convocate de către președinte.
- (2) Directorul executiv ia parte la deliberări, fără a avea drept de vot.
- (3) Consiliul de administrație se reunește în ședință ordinară de cel puțin două ori pe an. În plus, acesta se reunește la inițiativa președintelui, la solicitarea Comisiei sau la solicitarea a cel puțin o treime din membrii săi.
- (4) Irlanda și Regatul Unit sunt invitate să asiste la ședințele Consiliului de administrație.
- (5) Consiliul de administrație poate invita un reprezentant al instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor relevante ale Uniunii.
- (6) Consiliul de administrație poate invita, în conformitate cu regulamentul său de procedură, orice altă persoană ale cărei opinii pot fi de interes să asiste la ședințe în calitate de observator.

(7) Membrii consiliului de administrație pot fi asistați de consilieri sau experți, sub rezerva respectării dispozițiilor regulamentului de procedură.

(8) Secretariatul Consiliului de administrație este asigurat de Agenție.

Articolul 67

Votul

(1) Fără a se aduce atingere articolului 20 alineatul (4), articolului 62 alineatul (2) literele (c), (j) și (l), articolului 65 alineatul (1) și articolului 69 alineatele (2) și (4), Consiliul de administrație hotărăște cu majoritatea absolută a membrilor săi cu drept de vot.

(2) Fiecare membru dispune de un vot. În absența unui membru, dreptul său de vot poate fi exercitat de membrul supleant. Directorul executiv nu participă la vot.

(3) Regulamentul de procedură stabilește detaliile mecanismului de votare. Acesta include condițiile în care un membru poate vota în numele altui membru, precum și orice cerințe privind cvorumul.

(4) Reprezentanții țărilor asociate la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen dispun de drepturi de vot limitate, corespunzătoare mecanismelor care le sunt aplicabile. Pentru a permite țărilor asociate să își exercite dreptul de vot, Agenția detaliază ordinea de zi, indicând punctele pentru care s-au acordat drepturi de vot limitate.

Articolul 68

Funcțiile și competențele directorului executiv

(1) Agenția este administrată de directorul executiv, care beneficiază de o independență totală în îndeplinirea îndatoririlor sale. Fără a aduce atingere competențelor instituțiilor Uniunii și celor ale Consiliului de administrație, directorul executiv nu solicită și nu acceptă instrucțiuni din partea niciunui guvern sau organism.

(2) Parlamentul European sau Consiliul pot invita directorul executiv să prezinte un raport cu privire la modul de îndeplinire a sarcinilor sale. Aceasta se referă inclusiv la aplicarea și monitorizarea strategiei privind drepturile fundamentale, raportul anual consolidat referitor la activitatea Agenției din anul anterior, programul de lucru pentru anul următor și programul multianual al Agenției sau orice altă chestiune în legătură cu activitățile Agenției. De asemenea, directorul executiv prezintă o declarație în fața Parlamentului European, la cerere, și îl informează în mod regulat.

(3) Directorul executiv este responsabil de pregătirea și implementarea deciziilor strategice luate de Consiliul de administrație, precum și de luarea deciziilor referitoare la activitățile operative ale Agenției în conformitate cu prezentul regulament. Directorul executiv are următoarele funcții și competențe:

(a) propune, pregătește și pune în aplicare deciziile strategice, programele și activitățile adoptate de Consiliul de administrație în limitele stabilite de prezentul regulament, de normele de aplicare a acestuia și de orice legislație aplicabilă;

(b) întreprinde toate măsurile necesare, inclusiv adoptarea unor instrucțiuni administrative interne și publicarea înștiințărilor, pentru a asigura administrarea și funcționarea curentă a Agenției în conformitate cu prezentul regulament;

(c) pregătește, în fiecare an, documentul de programare și îl transmite Consiliului de administrație, după consultarea Comisiei;

- (d) pregătește, în fiecare an, raportul anual referitor la activitățile Agenției și îl transmite Consiliului de administrație;
 - (e) elaborează un proiect de situație a estimărilor de venituri și cheltuieli ale Agenției, în temeiul articolului 75, și execută bugetul în temeiul articolului 76;
 - (f) își delegă competențele altor membri din personalul Agenției, sub rezerva normelor care urmează să fie adoptate în conformitate cu procedura menționată la articolul 62 alineatul (2) litera (n);
 - (g) adoptă o recomandare privind măsurile necesare, în conformitate cu articolul 13 alineatul (6), inclusiv deciziile prin care se propune statelor membre să inițieze și să desfășoare operațiuni comune, intervenții rapide la frontieră sau alte acțiuni prevăzute la articolul 14 alineatul (2);
 - (h) evaluează, aprobă și coordonează propunerile de operațiuni comune sau intervenții rapide la frontieră formulate de statele membre, în conformitate cu articolul 15 alineatul (3);
 - (i) evaluează, aprobă și coordonează cererile de operațiuni comune de returnare și intervenții pentru returnare formulate de statele membre, în conformitate cu articolele 28 și 33;
 - (j) asigură punerea în aplicare a planurilor operative menționate la articolele 16 și 17 și articolul 33 alineatul (4);
 - (k) evaluează cererea de asistență a unui stat membru referitoare la echipele de sprijin pentru gestionarea migrației și estimarea nevoilor acestuia, în coordonare cu agențiile relevante ale Uniunii, în conformitate cu articolul 18 alineatul (2);
 - (l) asigură punerea în aplicare a deciziei Consiliului menționate la articolul 19 alineatul (1);
 - (m) retrage finanțarea activităților, în conformitate cu articolul 25;
 - (n) evaluează rezultatele activităților, în conformitate cu articolul 26;
 - (o) determină numărul minim de echipamente tehnice necesare pentru a acoperi nevoile Agenției, în special în ceea ce privește realizarea de operațiuni comune, trimiterea de echipe de sprijin pentru gestionarea migrației, intervenții rapide la frontieră, operațiuni de returnare și intervenții pentru returnare, în conformitate cu articolul 39 alineatul (5);
 - (p) pregătește un plan de acțiune în urma concluziilor rapoartelor de audit și ale evaluărilor interne sau externe, precum și în urma investigațiilor efectuate de OLAF, și raportează progresele înregistrate de două ori pe an Comisiei și cu regularitate Consiliului de administrație;
 - (q) protejează interesele financiare ale Uniunii prin aplicarea de măsuri preventive de combatere a fraudei, a corupției și a oricărei alte activități ilegale, prin controale eficiente și, dacă se constată nereguli, prin recuperarea sumelor plătite necuvenit și, dacă este cazul, prin aplicarea de sancțiuni administrative și financiare eficiente, proporționale și disuasive;
 - (r) pregătește strategia antifraudă a Agenției și o prezintă spre aprobare Consiliului de administrație.
- (4) Directorul executiv răspunde pentru actele sale în fața Consiliului de administrație.
- (5) Directorul executiv este reprezentantul legal al Agenției.

Articolul 69

Numirea directorului executiv și a directorului executiv adjunct

- (1) Comisia propune cel puțin trei candidați pentru postul de director executiv pe baza unei liste întocmite în urma publicării postului în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și, după caz, în alte publicații sau pe paginile de internet.
- (2) Directorul executiv este numit de Consiliul de administrație pe baza meritelor și a calităților administrative și de conducere de nivel înalt dovedite, inclusiv a experienței profesionale relevante în posturi de conducere din domeniul gestionării frontierelor externe și al returnării. Înainte de a fi numiți în funcție, candidații propuși de Comisie sunt invitați să facă o declarație în fața comisiei sau comisiilor competente ale Parlamentului European și să răspundă întrebărilor puse de membrii acestei (acestor) comisii.

După această declarație, Parlamentul European adoptă un aviz în care își formulează opinia și în care poate menționa un candidat preferat.

Consiliul de administrație numește directorul executiv ținând seama de aceste opinii. Consiliul de administrație își adoptă decizia cu o majoritate de două treimi din totalul membrilor cu drept de vot.

În cazul în care Consiliul de administrație ia decizia de a numi alt candidat decât candidatul pe care Parlamentul European l-a indicat ca fiind preferat, Consiliul de administrație informează în scris Parlamentul European și Consiliul cu privire la modul în care s-a ținut seama de avizul Parlamentului European.

Competența de revocare a directorului executiv îi revine Consiliului de administrație, care acționează la propunerea Comisiei.

(3) Directorul executiv este asistat de un director executiv adjunct. În cazul în care directorul executiv este absent sau se află în imposibilitatea de a-și exercita atribuțiile, directorul executiv adjunct îl înlocuiește.

(4) Directorul executiv adjunct este numit de Consiliul de administrație la propunerea directorului executiv. Directorul executiv adjunct este numit pe baza meritelor și a calităților administrative și de conducere adecvate dovedite, inclusiv a experienței profesionale relevante în domeniul gestionării frontierelor externe și a returnării. Directorul executiv propune cel puțin trei candidați pentru postul de director executiv adjunct. Consiliul de administrație își adoptă decizia cu o majoritate de două treimi din totalul membrilor cu drept de vot.

Consiliul de administrație are competența de revocare a directorului executiv adjunct, în conformitate cu procedura prevăzută la primul paragraf.

(5) Durata mandatului directorului executiv este de cinci ani. Până la sfârșitul acestei perioade, Comisia realizează o evaluare care ia în considerare evaluarea performanțelor directorului executiv, precum și sarcinile și provocările viitoare ale Agenției.

(6) La propunerea Comisiei, care ține cont de evaluarea menționată la alineatul (5), Consiliul de administrație poate prelungi mandatul directorului executiv o singură dată, pentru o nouă perioadă de cel mult cinci ani.

(7) Directorul executiv adjunct este numit pentru un mandat de cinci ani. Mandatul poate fi prelungit de către Consiliul de administrație o singură dată, pentru o nouă perioadă de cel mult cinci ani.

Articolul 70

Forumul consultativ

(1) Agenția înființează un forum consultativ pentru a asista, cu opinii independente, directorul executiv și Consiliul de administrație în chestiuni legate de drepturile fundamentale.

(2) Agenția invită EASO, Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene, Înaltul Comisar al Organizației Națiunilor Unite pentru Refugiați și alte organizații relevante să facă parte din forumul consultativ. La propunerea directorului executiv, Consiliul de administrație decide asupra componenței forumului consultativ și asupra condițiilor de transmitere a informațiilor către acesta. Forumul consultativ își definește metodele de lucru și își elaborează programul de lucru după consultarea cu Consiliul de administrație și cu directorul executiv.

(3) Forumul consultativ este consultat cu privire la dezvoltarea și punerea în aplicare a strategiei privind drepturile fundamentale, cu privire la instituirea unui mecanism pentru tratarea plângerilor, a Codului de conduită și a programelor de bază comune.

(4) Forumul consultativ pregătește un raport anual privind activitățile sale. Raportul respectiv este pus la dispoziția publicului.

(5) Fără a aduce atingere atribuțiilor ofițerului pentru drepturile fundamentale, forumul consultativ are acces efectiv la toate informațiile referitoare la respectarea drepturilor fundamentale, pe care le poate obține inclusiv prin efectuarea de vizite la locul operațiilor comune sau al intervențiilor rapide la frontieră, cu condiția obținerii acordului statului membru gazdă, la zonele hotspot și la locul operațiilor de returnare și al intervențiilor pentru returnare.

Articolul 71

Ofițerul pentru drepturile fundamentale

(1) Consiliul de administrație numește un ofițer pentru drepturile fundamentale. Acesta are sarcina de a contribui la strategia pentru drepturi fundamentale a Agenției, de a monitoriza și promova respectarea drepturilor fundamentale de către Agenție. Ofițerul pentru drepturile fundamentale trebuie să aibă experiența și calificările necesare în domeniul drepturilor fundamentale.

(2) Ofițerul pentru drepturile fundamentale este independent în exercitarea sarcinilor sale. Acesta este subordonat direct Consiliului de administrație și cooperează cu forumul consultativ. Ofițerul pentru drepturile fundamentale prezintă rapoarte în mod periodic Consiliului de administrație, contribuind astfel la mecanismul de monitorizare a drepturilor fundamentale.

(3) Ofițerul pentru drepturile fundamentale este consultat în privința planurilor operative elaborate în conformitate cu articolul 16, articolul 17, articolul 28 și articolul 33 alineatul (4). Acesta are acces la toate informațiile privind respectarea drepturilor fundamentale, în ceea ce privește toate activitățile Agenției.

Articolul 72

Mecanismul de tratare a plângerilor

(1) În cooperare cu ofițerul pentru drepturile fundamentale, Agenția ia măsurile necesare pentru a institui un mecanism de tratare a plângerilor, în conformitate cu prezentul articol, pentru a monitoriza și a asigura respectarea drepturilor fundamentale în toate activitățile Agenției.

(2) Orice persoană direct afectată de acțiunile personalului implicat într-o operațiune comună, un proiect-pilot, o intervenție rapidă la frontieră, trimiterea unei echipe de sprijin pentru gestionarea migrației, o operațiune de returnare sau o intervenție pentru returnare și care consideră că a fost victima unei încălcări a drepturilor sale fundamentale în urma acestor acțiuni, precum și orice parte care reprezintă o astfel de persoană, poate transmite Agenției o plângere scrisă.

(3) Sunt admisibile numai plângerile motivate care implică încălcări concrete ale drepturilor fundamentale.

(4) Ofițerul pentru drepturile fundamentale este responsabil de gestionarea plângerilor primite de Agenție în conformitate cu dreptul la bună administrare. În acest scop, ofițerul pentru drepturile fundamentale analizează admisibilitatea unei plângeri, înregistrează plângerile admisibile, transmite directorului executiv toate plângerile înregistrate, transmite plângerile referitoare la membrii echipelor statului membru de origine, informează autoritatea relevantă sau organismul competent în aspecte de drepturi fundamentale dintr-un stat membru și înregistrează măsurile adoptate de Agenție sau de statul membru în cauză ca urmare a plângerilor și asigură realizarea acestor măsuri.

(5) În conformitate cu dreptul la bună administrare, dacă o plângere este admisibilă, reclamantul este informat că a fost înregistrată o plângere, că s-a inițiat o evaluare și că un răspuns va fi transmis de îndată ce va fi disponibil. În cazul în care este transmisă autorităților sau organismelor naționale, plângerea cuprinde datele de contact ale reclamantului. Dacă o plângere nu e admisibilă, reclamantului i se transmit informații privind motivele și, dacă este posibil, i se comunică alte modalități de rezolvare a nemulțumirilor sale.

Toate deciziile sunt transmise în scris și sunt motivate.

(6) În cazul înregistrării unei plângeri referitoare la un membru al personalului Agenției, directorul executiv se asigură că sunt luate măsurile subsecvente adecvate, în consultare cu ofițerul pentru drepturile fundamentale, inclusiv de natură disciplinară, dacă este cazul. Într-o perioadă de timp determinată, directorul executiv îl informează pe ofițerul pentru drepturile fundamentale în privința constatărilor la care a ajuns Agenția în urma unei plângeri și a măsurilor luate în consecință, inclusiv cu privire la măsurile disciplinare, după caz.

În cazul în care o plângere se referă la aspecte legate de protecția datelor, directorul executiv implică responsabilul cu protecția datelor din cadrul Agenției. Ofițerul pentru drepturile fundamentale și responsabilul cu protecția datelor stabilesc, în scris, un memorandum de înțelegere care să indice repartizarea sarcinilor ce le revin și cooperarea în ceea ce privește plângerile primite.

(7) În cazul înregistrării unei plângeri referitoare la un polițist de frontieră al unui stat membru gazdă sau la un membru al echipelor, inclusiv la membri detașați ai echipelor sau la experți naționali detașați, statul membru de origine se asigură că sunt luate măsurile necesare, inclusiv de natură disciplinară, dacă este cazul, sau de altă natură, în conformitate cu dreptul intern. Statul membru în cauză îl informează pe ofițerul pentru drepturile fundamentale în privința constatărilor la care a ajuns în urma unei plângeri și a măsurilor luate în consecință, într-o perioadă determinată de timp și, ulterior, dacă este cazul, la intervale regulate. În cazul în care nu se primește niciun raport de la statul membru în cauză, Agenția urmărește problema.

(8) În cazul în care un polițist de frontieră sau un expert național detașat este găsit vinovat de încălcarea drepturilor fundamentale sau a obligațiilor privind protecția internațională, Agenția poate solicita statului membru îndepărtarea imediată a polițistului de frontieră sau a expertului național detașat din activitatea Agenției sau din rezerva pentru reacție rapidă.

(9) Ofițerul pentru drepturile fundamentale informează directorul executiv și Consiliul de administrație în privința constatărilor Agenției și ale statelor membre în urma plângerilor, precum și în privința măsurilor luate în consecință. Agenția include în raportul său anual informații privind mecanismul de soluționare a plângerilor.

(10) După consultarea forumului consultativ și în conformitate cu alineatele (1)-(9), ofițerul pentru drepturile fundamentale întocmește un formular de plângere standardizat prin care se solicită informații detaliate și specifice referitoare la presupusa încălcare a drepturilor fundamentale. De asemenea, ofițerul pentru drepturile fundamentale elaborează orice alte norme detaliate, după caz. Ofițerul pentru drepturile fundamentale transmite acest formular, precum și aceste norme detaliate, directorului executiv și Consiliului de administrație.

Agenția se asigură că informațiile legate de posibilitatea și de procedura de depunere a unei plângeri sunt ușor accesibile, inclusiv pentru persoanele vulnerabile. Formularul de plângere standardizat este pus la dispoziție atât pe site-ul web al Agenției, cât și în format fizic pe parcursul tuturor activităților Agenției, în limbi care sunt înțelese sau care se presupune în mod rezonabil că sunt înțelese de către resortisanții țărilor terțe. Ofițerul pentru drepturile fundamentale ia în considerare plângerile chiar dacă acestea nu sunt transmise cu ajutorul formularului de plângere standardizat.

(11) Datele cu caracter personal incluse într-o plângere sunt tratate și prelucrate de Agenție, inclusiv de ofițerul pentru drepturile fundamentale, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001, iar de statele membre în conformitate cu Directiva 95/46/CE și cu Decizia-cadru 2008/977/JAI.

Atunci când un reclamant depune o plângere, se consideră că reclamantul consimte la prelucrarea datelor sale cu caracter personal, în înțelesul articolului 5 litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001, de către Agenție și ofițerul pentru drepturile fundamentale.

Pentru a proteja interesele reclamantului, plângerile sunt tratate în mod confidențial de către ofițerul pentru drepturile fundamentale, în conformitate cu dreptul intern și cu dreptul Uniunii, cu excepția cazurilor în care reclamantul renunță explicit la dreptul său la confidențialitate. Atunci când un reclamant renunță la dreptul său la confidențialitate, se consideră că acesta consimte la divulgarea identității sale, în legătură cu subiectul plângerii, de către ofițerul pentru drepturile fundamentale sau de către Agenție către autoritățile competente, dacă este cazul.

*Articolul 73***Regimul lingvistic**

- (1) Agenției i se aplică dispozițiile prevăzute de Regulamentul nr. 1 ⁽¹⁾.
- (2) Fără a aduce atingere deciziilor adoptate în temeiul articolului 342 din TFUE, raportul anual de lucru și programul de lucru menționate la articolul 62 alineatul (2) literele (i) și (j) se elaborează în toate limbile oficiale ale Uniunii.
- (3) Serviciile de traducere necesare funcționării Agenției sunt efectuate de Centrul de Traduceri pentru Organismele Uniunii Europene.

*Articolul 74***Transparența și comunicarea**

- (1) Agenția intră sub incidența Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 în ceea ce privește solicitările de acces la documentele pe care le deține.
- (2) Agenția desfășoară activități de comunicare din proprie inițiativă privind domeniile care țin de competența sa. Agenția face publice informații relevante, cum ar fi raportul anual de lucru menționat la articolul 62 alineatul (2) litera (i) și se asigură, fără a aduce atingere articolului 50, că publicul și orice parte interesată primesc rapid informații obiective, cuprinzătoare, fiabile și ușor de înțeles privind activitatea sa. Prin aceasta, Agenția nu dezvăluie informații operative care, dacă ar fi făcute publice, ar periclita atingerea obiectivului operațiunilor.
- (3) Consiliul de administrație stabilește aspectele practice de aplicare a alineatelor (1) și (2).
- (4) Orice persoană fizică sau juridică are dreptul să adreseze Agenției corespondență scrisă în oricare dintre limbile oficiale ale Uniunii. Aceasta are dreptul de a primi un răspuns în aceeași limbă.
- (5) Deciziile adoptate de Agenție în temeiul articolului 8 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 pot face obiectul unor plângeri înaintate Ombudsmanului European sau al unor acțiuni la Curtea de Justiție a Uniunii Europene, în condițiile prevăzute la articolele 228 și, respectiv, 263 din TFUE.

*Secțiunea 5***Cerințe financiare***Articolul 75***Buget**

- (1) Veniturile Agenției constau, fără a aduce atingere altor tipuri de resurse, în:
 - (a) o subvenție din partea Uniunii înscrisă în bugetul general al Uniunii Europene (secțiunea Comisie);
 - (b) o contribuție din partea țărilor asociate la punerea în aplicare, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, conform dispozițiilor din acordurile prin care se stabilește contribuția financiară a acestora în fiecare caz;

⁽¹⁾ Regulamentul nr. 1 de stabilire a regimului lingvistic al Comunității Economice Europene din 15 aprilie 1958 (JO L7, 6.10.1958, p. 385).

- (c) finanțare din partea Uniunii sub forma unor acorduri de delegare sau de granturi ad-hoc, în conformitate cu normele financiare ale Agenției prevăzute la articolul 79 și cu dispozițiile instrumentelor relevante care sprijină politicile Uniunii;
- (d) taxe pentru serviciile prestate;
- (e) orice contribuție voluntară din partea statelor membre.
- (2) Cheltuielile Agenției cuprind cheltuielile administrative, cheltuielile de infrastructură, cheltuielile operative și cheltuielile cu personalul.
- (3) Directorul executiv elaborează un proiect de situație a estimărilor de venituri și cheltuieli ale Agenției pentru exercițiul financiar următor, care conține schema de personal, și îl transmite Consiliului de administrație.
- (4) Veniturile și cheltuielile trebuie să fie în echilibru.
- (5) Pe baza proiectului de situație a estimărilor de venituri și cheltuieli elaborat de directorul executiv, Consiliul de administrație adoptă un proiect provizoriu de situație a estimărilor de venituri și cheltuieli ale Agenției, care conține schema de personal provizorie. Consiliul de administrație le transmite Parlamentului European, Consiliului și Comisiei până la 31 ianuarie a fiecărui an, împreună cu proiectul de document unic de planificare.
- (6) Consiliul de administrație transmite Comisiei, până la 31 martie a fiecărui an, proiectul final de situație a estimărilor de venituri și cheltuieli ale Agenției, care cuprinde proiectul schemei de personal, însoțit de programul de lucru preliminar.
- (7) Comisia înaintează autorității bugetare estimarea împreună cu proiectul de buget al Uniunii Europene.
- (8) Pe baza estimării, Comisia înscrie în proiectul de buget general al Uniunii Europene datele estimative pe care le consideră necesare în ceea ce privește schema de personal și valoarea finanțării acordate de la bugetul general, pe care le transmite autorității bugetare în conformitate cu articolele 313 și 314 din TFUE.
- (9) Autoritatea bugetară autorizează creditele reprezentând subvenția alocată Agenției.
- Autoritatea bugetară adoptă schema de personal a Agenției.
- (10) Consiliul de administrație adoptă bugetul Agenției. Acesta este definitiv după adoptarea definitivă a bugetului general al Uniunii Europene. După caz, bugetul este ajustat în mod corespunzător.
- (11) Orice modificare a bugetului, inclusiv a schemei de personal, urmează aceeași procedură.
- (12) Pentru orice proiect imobiliar care poate avea un impact semnificativ asupra bugetului Agenției, se aplică dispozițiile Regulamentului delegat (UE) nr. 1271/2013 al Comisiei ⁽¹⁾.
- (13) În vederea finanțării desfășurării intervențiilor rapide la frontieră și a intervențiilor pentru returnare, bugetul Agenției adoptat de Consiliul de administrație include o rezervă financiară operativă, în cuantum de cel puțin 4 % din alocarea prevăzută pentru activitățile operative. La data de 1 octombrie a fiecărui an, cel puțin un sfert din rezerva anuală trebuie să rămână disponibil pentru acoperirea nevoilor care pot apărea până la sfârșitul exercițiului financiar.

Articolul 76

Execuția și controlul bugetului

- (1) Directorul executiv execută bugetul Agenției.

⁽¹⁾ Regulamentul delegat (UE) nr. 1271/2013 al Comisiei din 30 septembrie 2013 privind regulamentul financiar cadru pentru organismele menționate la articolul 208 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 328, 7.12.2013, p. 42).

- (2) Până la data de 1 martie a unui an financiar N+1, contabilul Agenției transmite conturile provizorii aferente anului financiar N contabilului Comisiei și Curții de Conturi. Contabilul Comisiei consolidează conturile provizorii ale instituțiilor și organismelor descentralizate, în conformitate cu articolul 147 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾.
- (3) Agenția trimite raportul privind gestiunea bugetară și financiară pentru anul N Parlamentului European, Consiliului și Curții de Conturi până la data de 31 martie a anului N+1.
- (4) Contabilul Comisiei trimite Curții de Conturi conturile provizorii ale Agenției pentru anul n, consolidate cu conturile Comisiei, până la data de 31 martie a anului N+1.
- (5) După primirea observațiilor Curții de Conturi privind conturile provizorii ale Agenției pentru anul N, în temeiul articolului 148 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, directorul executiv întocmește, pe proprie răspundere, conturile definitive ale Agenției și le înaintează Consiliului de administrație în vederea obținerii unui aviz.
- (6) Consiliul de administrație emite un aviz cu privire la conturile definitive ale Agenției pentru anul N.
- (7) Până la data de 1 iulie a anului N+1, directorul executiv transmite Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Curții de Conturi conturile definitive, împreună cu avizul Consiliului de administrație.
- (8) Conturile definitive pentru anul n se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* până la data de 15 noiembrie a anului N+1.
- (9) Directorul executiv transmite Curții de Conturi un răspuns la observațiile acestuia până la 30 septembrie a anului N+1. Directorul executiv transmite acest răspuns și Consiliului de administrație.
- (10) Directorul executiv transmite Parlamentului European, la cererea acestuia din urmă, eventualele informații necesare pentru buna derulare a procedurii de descărcare de gestiune pentru anul N, în conformitate cu articolul 165 alineatul (3) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012.
- (11) La recomandarea Consiliului, care hotărăște cu majoritate calificată, Parlamentul European acordă directorului executiv, înainte de data de 15 mai a anului N+2, descărcarea de gestiune în ceea ce privește execuția bugetului pentru anul N.

Articolul 77

Combaterea fraudei

- (1) Pentru a combate fraudă, corupția și alte activități ilegale, dispozițiile Regulamentului (UE) nr. 883/2013 se aplică fără restricție. Agenția aderă la Acordul interinstituțional din 25 mai 1999 privind investigațiile interne desfășurate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și adoptă, fără întârziere, dispozițiile corespunzătoare care se aplică tuturor angajaților oficiului, utilizând modelul prevăzut în anexa la respectivul acord.
- (2) Curtea de Conturi are competența de a audita pe bază de documente și prin inspecții la fața locului, toți beneficiarii de granturi, contractanții și subcontractanții care au primit fonduri din partea Uniunii acordate de Agenție.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului (JO L 298, 26.10.2012, p. 1).

(3) OLAF poate efectua investigații, inclusiv controale și inspecții la fața locului, în conformitate cu dispozițiile și procedurile prevăzute de Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 și de Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului ⁽¹⁾, pentru a stabili dacă s-a comis o fraudă, un act de corupție sau orice altă activitate ilegală care afectează interesele financiare ale Uniunii în legătură cu un acord de grant sau o decizie de acordare a unui grant sau în legătură cu un contract finanțat de Agenție.

(4) Fără a aduce atingere alineatelor (1), (2) și (3), acordurile de cooperare cu țările terțe și cu organizațiile internaționale, precum și contractele, acordurile de grant și deciziile de acordare a unui grant luate de Agenție conțin dispoziții care autorizează în mod expres Curtea de Conturi și OLAF să efectueze astfel de audituri și investigații, în conformitate cu competențele le revin.

Articolul 78

Prevenirea conflictelor de interese

Agenția adoptă norme interne care impun membrilor organelor acesteia și personalului acesteia să evite, pe durata raporturilor de muncă sau a mandatului lor, orice situație susceptibilă să genereze un conflict de interese și să raporteze astfel de situații.

Articolul 79

Dispoziții financiare

Normele financiare aplicabile Agenției se adoptă de către Consiliul de administrație, după consultarea Comisiei. Acestea nu derogă de la Regulamentul delegat (UE) nr. 1271/2013, cu excepția cazului în care o astfel de derogare este în mod specific necesară pentru funcționarea Agenției, iar Comisia și-a dat în prealabil acordul.

CAPITOLUL IV

Modificări

Articolul 80

Modificarea Regulamentului (UE) 2016/399

În Regulamentul (UE) 2016/399, articolul 29 alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În circumstanțe excepționale în care funcționarea generală a spațiului fără controale la frontierele interne este periclitată ca urmare a unor deficiențe grave persistente legate de controlul la frontierele externe, astfel cum se menționează la articolul 21 din prezentul regulament sau ca rezultat al nerespectării de către un stat membru a Deciziei Consiliului menționate la articolul 19 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/1624 al Parlamentului European și al Consiliului ^(*) și în măsura în care aceste circumstanțe constituie o amenințare gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne în cadrul spațiului fără controale la frontierele interne sau în cadrul unor părți ale acestuia, controlul la frontierele interne poate fi reintrodus în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol pentru o perioadă de maximum șase luni. Respectiva perioadă poate fi prelungită maximum de trei ori, pentru o perioadă suplimentară de maximum șase luni, în cazul în care circumstanțele excepționale persistă.

^(*) Regulamentul (UE) 2016/1624 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 septembrie 2016 privind Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european și de modificare a Regulamentului (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 863/2007/2007/2004 al Parlamentului European și al Consiliului, a Regulamentului (CE) nr. 2007/2004 al Consiliului și a Deciziei Consiliului 2005/267/CE (JO L 251, 16.9.2016, p. 1).”

⁽¹⁾ Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului din 11 noiembrie 1996 privind controalele și inspecțiile la fața locului efectuate de Comisie în scopul protejării intereselor financiare ale Comunităților Europene împotriva fraudei și a altor abateri (JO L 292, 15.11.1996, p. 2).

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Articolul 81

Evaluare

(1) Până la 7 octombrie 2019 și ulterior o dată la patru ani, Comisia dispune efectuarea unei evaluări independente externe pentru a analiza, în special:

- (a) rezultatele Agenției în îndeplinirea obiectivelor, mandatului și sarcinilor sale;
- (b) impactul, eficacitatea și eficiența activităților Agenției și a practicilor sale de lucru în raport cu obiectivele, mandatul și sarcinile care îi revin;
- (c) realizarea cooperării europene în privința funcțiilor de gardă de coastă;
- (d) posibila necesitate de a modifica mandatul Agenției;
- (e) implicațiile financiare ale unei astfel de modificări.

Evaluarea cuprinde o analiză specifică a modului în care Carta și dreptul relevant al Uniunii au fost respectate în punerea în aplicare a prezentului regulament.

(2) Comisia transmite Parlamentului European, Consiliului și Consiliului de administrație raportul de evaluare împreună cu concluziile sale asupra raportului. Consiliul de administrație poate emite recomandări adresate Comisiei cu privire la eventuale modificări ale prezentului regulament. Raportul de evaluare și concluziile asupra acestuia sunt făcute publice.

Articolul 82

Abrogare

(1) Regulamentele (CE) nr. 2007/2004 și (CE) nr. 863/2007 și Decizia 2005/267/CE se abrogă.

(2) Trimiterile la Regulamentul (CE) nr. 2007/2004 abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa II.

Articolul 83

Intrarea în vigoare și aplicabilitatea

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 20 alineatele (5) și (6) și articolul 39 alineatul (7) se aplică de la 7 decembrie 2016. Articolele 29, 30, 31 și 32 se aplică de la 7 ianuarie 2017.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre, în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Strasbourg, 14 septembrie 2016.

Pentru Parlamentul European

Președintele

M. SCHULZ

Pentru Consiliu

Președintele

I. KORČOK

ANEXA I

TABELUL CONTRIBUȚIILOR CARE URMEAZĂ SĂ FIE FURNIZATE DE FIECARE STAT MEMBRU LA NUMĂRUL TOTAL MINIM DE 1 500 DE POLIȚIȘTI DE FRONTIERĂ ȘI MEMBRI AI ALTOR CATEGORII RELEVANTE DE PERSONAL, ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 20 ALINEATUL (5)

Belgia	30
Bulgaria	40
Republica Cehă	20
Danemarca	29
Germania	225
Estonia	18
Grecia	50
Spania	111
Franța	170
Croația	65
Italia	125
Cipru	8
Letonia	30
Lituania	39
Luxemburg	8
Ungaria	65
Malta	6
Țările de Jos	50
Austria	34
Polonia	100
Portugalia	47
România	75
Slovenia	35
Slovacia	35
Finlanda	30
Suedia	17
Elveția	16
Islanda	2
Liechtenstein	(*)
Norvegia	20
Total	1 500

(*) Liechtenstein va contribui prin sprijin financiar proporțional.

ANEXA II

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Regulamentul (CE) nr. 2007/2004	Prezentul regulament
—	Articolul 1
Articolul 1 alineatul (1)	—
Articolul 1 alineatul (2) primul paragraf	—
Articolul 1 alineatul (2) al doilea paragraf	Articolul 6 alineatul (3), articolul 34 alineatele (1) și (4)
Articolul 1 alineatul (3)	—
Articolul 1a partea introductivă	Articolul 2 partea introductivă
Articolul 1a punctul 1.	Articolul 2 punctul 1.
—	Articolul 2 punctele 2 și 3
Articolul 1a punctul 1a	Articolul 2 punctul 4.
Articolul 1a punctul 2.	Articolul 2 punctul 5.
Articolul 1a punctul 3.	Articolul 2 punctul 6.
—	Articolul 2 punctul 7.
Articolul 1a punctul 4.	Articolul 2 punctul 8.
Articolul 1a punctul 5.	—
Articolul 1a punctul 6.	—
—	Articolul 2 punctele 9-16
—	Articolele 3-5
—	Articolul 6 alineatele (1) și (2)
—	Articolul 7
Articolul 2 alineatul (1) partea introductivă	Articolul 8 alineatul (1) partea introductivă
—	Articolul 8 alineatul (1) literele (a)-(c)
Articolul 2 alineatul (1) litera (a)	—
Articolul 2 alineatul (1) litera (b)	Articolul 8 alineatul (1) litera (p)
Articolul 2 alineatul (1) litera (c)	—
Articolul 2 alineatul (1) litera (d)	Articolul 8 alineatul (1) litera (q)
Articolul 2 alineatul (1) litera (da)	Articolul 8 alineatul (1) litera (d)
Articolul 2 alineatul (1) litera (e)	Articolul 8 alineatul (1) litera (e)
—	Articolul 8 alineatul (1) litera (f)
Articolul 2 alineatul (1) litera (ea)	Articolul 8 alineatul (1) litera (g)
—	Articolul 8 alineatul (1) literele (h)-(o)
Articolul 2 alineatul (1) litera (f)	—

Regulamentul (CE) nr. 2007/2004	Prezentul regulament
Articolul 2 alineatul (1) litera (g)	—
Articolul 2 alineatul (1) litera (h)	Articolul 8 alineatul (1) litera (r)
Articolul 2 alineatul (1) litera (i)	Articolul 8 alineatul (1) litera (s)
—	Articolul 8 alineatul (1) literele (t) și (u)
Articolul 2 alineatul (1a)	Articolul 34 alineatele (2) și (3)
Articolul 2 alineatul (2)	Articolul 8 alineatul (2)
—	Articolul 8 alineatul (3)
—	Articolul 9
—	Articolul 10
Articolul 2a	Articolul 35
Articolul 3 alineatul (1) primul și al patrulea paragraf	Articolul 15 alineatul (3)
Articolul 3 alineatul (1) al doilea paragraf	—
Articolul 3 alineatul (1) al treilea paragraf	Articolul 15 alineatul (4)
Articolul 3 alineatul (1a) primul paragraf	Articolul 25 alineatul (1)
Articolul 3 alineatul (1a) al doilea paragraf	Articolul 25 alineatul (2)
Articolul 3 alineatul (1a) al treilea paragraf	Articolul 21 alineatul (5)
Articolul 3 alineatul (1a) al patrulea paragraf	Articolul 25 alineatul (4)
Articolul 3 alineatul (1b)	—
Articolul 3 alineatul (2)	—
Articolul 3 alineatul (3)	Articolul 26
Articolul 3 alineatul (4)	—
Articolul 3 alineatul (5)	—
Articolul 3a alineatul (1) primul paragraf	Articolul 16 alineatul (2)
Articolul 3a alineatul (1) al doilea paragraf partea introductivă	Articolul 16 alineatul (3) partea introductivă
Articolul 3a alineatul (1) al doilea paragraf litera (a)	Articolul 16 alineatul (3) litera (a)
Articolul 3a alineatul (1) al doilea paragraf litera (b)	Articolul 16 alineatul (3) litera (b)
Articolul 3a alineatul (1) al doilea paragraf litera (c)	Articolul 16 alineatul (3) litera (c)
Articolul 3a alineatul (1) al doilea paragraf litera (d)	Articolul 16 alineatul (3) litera (d)
Articolul 3a alineatul (1) al doilea paragraf litera (e)	Articolul 16 alineatul (3) litera (e)
Articolul 3a alineatul (1) al doilea paragraf litera (f)	Articolul 16 alineatul (3) litera (f)
Articolul 3a alineatul (1) al doilea paragraf litera (g)	Articolul 16 alineatul (3) litera (g)
Articolul 3a alineatul (1) al doilea paragraf litera (h)	Articolul 16 alineatul (3) litera (h)

Regulamentul (CE) nr. 2007/2004	Prezentul regulament
Articolul 3a alineatul (1) al doilea paragraf litera (i)	Articolul 16 alineatul (3) litera (i)
Articolul 3a alineatul (1) al doilea paragraf litera (j)	Articolul 16 alineatul (3) litera (j)
Articolul 3a alineatul (1) al doilea paragraf litera (k)	Articolul 16 alineatul (3) litera (k)
Articolul 3a alineatul (2)	Articolul 16 alineatul (4)
Articolul 3a alineatul (3)	Articolul 22 alineatul (1)
Articolul 3b alineatul (1)	Articolul 20 alineatul (2)
Articolul 3b alineatul (2)	Articolul 20 alineatul (3)
Articolul 3b alineatul (3) primul și al doilea paragraf	Articolul 20 alineatul (11) primul paragraf
Articolul 3b alineatul (3) al treilea paragraf	Articolul 20 alineatul (11) al doilea și al treilea paragraf
Articolul 3b alineatul (4)	Articolul 21 alineatul (4)
Articolul 3b alineatul (5) primul paragraf	Articolul 22 alineatul (2)
Articolul 3b alineatul (5) al doilea paragraf	Articolul 22 alineatul (3)
Articolul 3b alineatul (6)	—
Articolul 3b alineatul (7)	Articolul 20 alineatul (12)
Articolul 3c alineatul (1)	Articolul 21 alineatul (1)
Articolul 3c alineatul (2)	Articolul 21 alineatul (2)
Articolul 3c alineatul (3)	—
Articolul 3c alineatul (4)	Articolul 21 alineatul (5)
Articolul 4 primul paragraf	Articolul 11 alineatul (1)
Articolul 4 al doilea paragraf	Articolul 11 alineatul (2)
—	Articolul 11 alineatul (3)
Articolul 4 al treilea paragraf	Articolul 13 alineatul (4)
Articolul 4 al patrulea paragraf	Articolul 11 alineatul (5)
Articolul 4 al cincilea paragraf	Articolul 11 alineatul (4)
—	Articolul 11 alineatul (6)
Articolul 4 al șaselea paragraf	Articolul 11 alineatul (7)
—	Articolul 12
—	Articolul 13 alineatele (1)-(3)
—	Articolul 13 alineatele (5)-(9)
Articolul 5 primul paragraf	Articolul 36 alineatul (1)
Articolul 5 al doilea paragraf	Articolul 36 alineatul (2)
—	Articolul 36 alineatul (4)

Regulamentul (CE) nr. 2007/2004	Prezentul regulament
Articolul 5 al treilea, al patrulea și al cincilea paragraf	Articolul 36 alineatul (5)
Articolul 5 al șaselea paragraf	Articolul 36 alineatul (6)
Articolul 5 al șaptelea paragraf	Articolul 36 alineatul (7)
Articolul 5 al optulea paragraf	Articolul 36 alineatul (8)
Articolul 6	Articolul 37 alineatul (1)
Articolul 7 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 38 alineatele (1), (2) și (3)
Articolul 7 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 38 alineatul (4)
Articolul 7 alineatul (1) al treilea paragraf	Articolul 38 alineatul (5)
Articolul 7 alineatul (2)	Articolul 39 alineatele (1) și (6)
Articolul 7 alineatul (3)	Articolul 39 alineatul (8)
Articolul 7 alineatul (4)	Articolul 39 alineatul (15)
Articolul 7 alineatul (5) primul paragraf	Articolul 39 alineatul (16)
Articolul 7 alineatul (5) al doilea paragraf	Articolul 39 alineatul (9)
Articolul 7 alineatul (5) al treilea paragraf	Articolul 39 alineatul (5) primul paragraf
Articolul 7 alineatul (5) al patrulea paragraf	Articolul 39 alineatul (5) al doilea paragraf
Articolul 7 alineatul (6)	Articolul 39 alineatul (12)
Articolul 7 alineatul (7)	Articolul 39 alineatul (13)
Articolul 8 alineatul (1)	Articolul 14 alineatul (1) și articolul 14 alineatul (2) partea introductivă
Articolul 8 alineatul (2) partea introductivă	Articolul 14 alineatul (2) partea introductivă
Articolul 8 alineatul (2) litera (a)	—
Articolul 8 alineatul (2) litera (b)	Articolul 14 alineatul (2) litera (f)
Articolul 8 alineatul (2) litera (c)	Articolul 14 alineatul (2) literele (a) și (b)
—	Articolul 14 alineatul (2) literele (c)-(e) și articolul 14 alineatul (2) litera (g)
—	Articolul 14 alineatul (3)
—	Articolul 14 alineatul (4)
Articolul 8 alineatul (3)	—
—	Articolul 15 alineatul (1)
Articolul 8a	Articolul 15 alineatul (2)
Articolul 8b alineatul (1)	Articolul 20 alineatul (8)
Articolul 8b alineatul (2)	—
Articolul 8c	Articolul 36
—	Articolul 15 alineatul (5)

Regulamentul (CE) nr. 2007/2004	Prezentul regulament
Articolul 8d alineatul (1)	Articolul 17 alineatul (1)
Articolul 8d alineatul (2)	Articolul 17 alineatul (2)
Articolul 8d alineatul (3)	Articolul 17 alineatul (3)
Articolul 8d alineatul (4)	Articolul 17 alineatul (4)
—	Articolul 17 alineatul (5)
Articolul 8d alineatul (5)	Articolul 17 alineatul (6)
Articolul 8d alineatul (6)	Articolul 17 alineatele (7) și (8)
Articolul 8d alineatul (7)	—
Articolul 8d alineatul (8)	Articolul 17 alineatul (9)
Articolul 8d alineatul (9)	Articolul 17 alineatul (10)
—	Articolul 16 alineatul (1)
Articolul 8e alineatul (1) partea introductivă	—
Articolul 8e alineatul (1) litera (a)	Articolul 16 alineatul (3) litera (a)
Articolul 8e alineatul (1) litera (b)	Articolul 16 alineatul (3) litera (b)
Articolul 8e alineatul (1) litera (c)	Articolul 16 alineatul (3) litera (c)
Articolul 8e alineatul (1) litera (d)	Articolul 16 alineatul (3) litera (d)
Articolul 8e alineatul (1) litera (e)	Articolul 16 alineatul (3) litera (e)
Articolul 8e alineatul (1) litera (f)	Articolul 16 alineatul (3) litera (f)
Articolul 8e alineatul (1) litera (g)	Articolul 16 alineatul (3) litera (g)
Articolul 8e alineatul (1) litera (h)	Articolul 16 alineatul (3) litera (h)
Articolul 8e alineatul (1) litera (i)	Articolul 16 alineatul (3) litera (i)
Articolul 8e alineatul (1) litera (j)	Articolul 16 alineatul (3) litera (j)
Articolul 8e alineatul (1) litera (k)	Articolul 16 alineatul (3) litera (k)
—	Articolul 16 alineatul (3) literele(l)-(n)
Articolul 8e alineatul (2)	Articolul 16 alineatul (4)
—	Articolul 17 alineatul (11)
—	Articolul 18
—	Articolul 19
—	Articolul 20 alineatul (1)
—	Articolul 20 alineatul (4)
—	Articolul 20 alineatele (5)-(7)

Regulamentul (CE) nr. 2007/2004	Prezentul regulament
—	Articolul 20 alineatele (9) și (10)
—	Articolul 21 alineatul (3)
Articolul 8f	Articolul 23
Articolul 8g alineatul (1)	Articolul 22 alineatul (2)
Articolul 8g alineatul (2) partea introductivă	Articolul 22 alineatul (3) partea introductivă
Articolul 8g alineatul (2) litera (a)	Articolul 22 alineatul (3) litera (a)
Articolul 8g alineatul (2) litera (b)	Articolul 22 alineatul (3) litera (a)
Articolul 8g alineatul (2) litera (c)	Articolul 22 alineatul (3) litera (b)
Articolul 8g alineatul (2) litera (d)	Articolul 22 alineatul (3) litera (c)
—	Articolul 22 alineatul (3) litera (d)
Articolul 8g alineatul (3)	Articolul 22 alineatul (4)
Articolul 8g alineatul (4)	—
Articolul 8h	Articolul 24
—	Articolul 25 alineatul (3)
—	Articolul 27 alineatele (1)-(3)
Articolul 9 alineatul (1)	Articolul 27 alineatul (4), articolul 28 alineatele (1) și (9)
Articolul 9 alineatul (1a)	Articolul 35 alineatul (2)
Articolul 9 alineatul (1b)	Articolul 35 alineatul (3) și articolul 28 alineatul (6)
Articolul 9 alineatul (1c)	Articolul 28 alineatul (2)
Articolul 9 alineatul (2)	Articolul 54 alineatul (6)
—	Articolul 28 alineatele (3)-(5)
—	Articolul 28 alineatele (7) și (8)
—	Articolul 29
—	Articolul 30
—	Articolul 31
—	Articolul 32
—	Articolul 33
—	Articolul 37 alineatul (2)
—	Articolul 37 alineatul (3)
—	Articolul 37 alineatul (4)
—	Articolul 39 alineatele (2)-(5)
—	Articolul 39 alineatul (7)

Regulamentul (CE) nr. 2007/2004	Prezentul regulament
—	Articolul 39 alineatele (10) și (11)
—	Articolul 39 alineatul (14)
Articolul 10 alineatul (1)	Articolul 40 alineatul (1)
Articolul 10 alineatul (2)	Articolul 40 alineatul (2)
Articolul 10 alineatul (3)	Articolul 40 alineatul (3)
Articolul 10 alineatul (4)	Articolul 40 alineatul (4)
Articolul 10 alineatul (5)	Articolul 40 alineatul (5)
Articolul 10 alineatul (6)	Articolul 40 alineatul (6)
Articolul 10 alineatul (7)	Articolul 40 alineatul (7)
Articolul 10 alineatul (8)	Articolul 40 alineatul (8) primul paragraf
Articolul 10 alineatul (9)	Articolul 40 alineatul (8) al doilea paragraf
Articolul 10 alineatul (10)	Articolul 40 alineatul (9)
Articolul 10a alineatul (1) partea introductivă	Articolul 41 alineatul (1) partea introductivă
Articolul 10a alineatul (1) litera (a)	Articolul 41 alineatul (1) litera (a)
Articolul 10a alineatul (1) litera (b)	Articolul 41 alineatul (1) litera (b)
Articolul 10a alineatul (1) litera (c)	Articolul 41 alineatul (1) litera (c)
—	Articolul 41 alineatul (1) litera (d)
Articolul 10a alineatul (2)	Articolul 41 alineatul (2)
Articolul 10b	Articolul 42
Articolul 10c	Articolul 43
Articolul 11 primul paragraf	Articolul 44 alineatul (1)
Articolul 11 al doilea paragraf	Articolul 44 alineatul (2)
Articolul 11a primul paragraf	Articolul 45 alineatul (1)
Articolul 11a al doilea paragraf	Articolul 45 alineatele (2) și (3)
—	Articolul 45 alineatul (4)
Articolul 11b alineatul (1)	Articolul 48 alineatul (1)
Articolul 11b alineatul (2)	Articolul 48 alineatul (2)
Articolul 11b alineatul (3)	Articolul 48 alineatul (3)
Articolul 11b alineatul (4)	Articolul 48 alineatul (4)
Articolul 11b alineatul (5)	—
—	Articolul 46
Articolul 11c alineatul (1)	Articolul 47 alineatul (1)

Regulamentul (CE) nr. 2007/2004	Prezentul regulament
Articolul 11c alineatul (2)	Articolul 47 alineatul (1) partea introductivă și articolul 47 alineatul (1) litera (a)
—	Articolul 47 alineatul (1) litera (b)
—	Articolul 47 alineatul (1) litera (c)
Articolul 11c alineatul (3) partea introductivă	Articolul 47 alineatul (2) primul paragraf partea introductivă
Articolul 11c alineatul (3) litera (a)	Articolul 47 alineatul (2) primul paragraf litera (a)
—	Articolul 47 alineatul (2) primul paragraf litera (b)
Articolul 11c alineatul (3) litera (b)	Articolul 47 alineatul (2) primul paragraf litera (c)
—	Articolul 47 alineatul (2) al doilea paragraf
Articolul 11c alineatul (4)	Articolul 47 alineatul (3)
Articolul 11c alineatul (5)	—
Articolul 11c alineatul (6)	—
Articolul 11c alineatul (7)	—
Articolul 11ca	Articolul 49
Articolul 11d alineatul (1)	Articolul 50 alineatul (1)
Articolul 11d alineatul (2)	Articolul 50 alineatul (2)
—	Articolul 50 alineatul (3)
Articolul 12	Articolul 51
Articolul 13 primul paragraf	Articolul 52 alineatele (1) și (2)
—	Articolul 52 alineatul (3)
Articolul 13 al doilea paragraf	Articolul 52 alineatul (4)
Articolul 13 al treilea paragraf	Articolul 52 alineatul (5)
—	Articolul 53
Articolul 14 alineatul (1)	Articolul 54 alineatul (1)
Articolul 14 alineatul (2)	Articolul 54 alineatul (2)
—	Articolul 54 alineatul (3)
—	Articolul 54 alineatul (4)
—	Articolul 54 alineatul (5)
Articolul 14 alineatul (3)	Articolul 55 alineatele (1) și (2)
Articolul 14 alineatul (4)	Articolul 55 alineatul (3)
Articolul 14 alineatul (5)	Articolul 54 alineatul (9)
Articolul 14 alineatul (6)	Articolul 54 alineatul (7)
—	Articolul 54 alineatul (8)
Articolul 14 alineatul (7)	Articolul 54 alineatul (10)

Regulamentul (CE) nr. 2007/2004	Prezentul regulament
Articolul 14 alineatul (8)	Articolul 54 alineatul (11)
—	Articolul 55 alineatul (4)
Articolul 15 primul paragraf	Articolul 56 alineatul (1)
Articolul 15 al doilea paragraf	Articolul 56 alineatul (2)
Articolul 15 al treilea paragraf	Articolul 56 alineatul (3)
Articolul 15 al patrulea paragraf	Articolul 56 alineatul (4)
Articolul 15 al cincilea paragraf	Articolul 56 alineatul (5)
Articolul 15a	Articolul 57
Articolul 16	—
Articolul 17 alineatul (1)	Articolul 58 alineatul (1)
Articolul 17 alineatul (2)	—
Articolul 17 alineatul (3)	Articolul 58 alineatul (2)
Articolul 17 alineatul (4)	Articolul 58 alineatul (3)
Articolul 17 alineatul (5)	Articolul 58 alineatul (4)
Articolul 18	Articolul 59
Articolul 19	Articolul 60
—	Articolul 61
Articolul 20 alineatul (1)	—
—	Articolul 62 alineatul (1)
Articolul 20 alineatul (2) partea introductivă	Articolul 62 alineatul (2) primul paragraf partea introductivă
Articolul 20 alineatul (2) litera (a)	Articolul 62 alineatul (2) primul paragraf litera (a)
—	Articolul 62 alineatul (2) primul paragraf litera (b)
—	Articolul 62 alineatul (2) primul paragraf literele (c)-(h)
Articolul 20 alineatul (2) litera (b)	Articolul 62 alineatul (2) primul paragraf litera (i) și articolul 62 alineatul (2) al doilea paragraf
Articolul 20 alineatul (2) litera (c)	Articolul 62 alineatul (2) primul paragraf litera (j)
Articolul 20 alineatul (2) litera (d)	Articolul 62 alineatul (2) primul paragraf litera (k)
Articolul 20 alineatul (2) litera (e)	Articolul 62 alineatul (2) primul paragraf litera (l)
Articolul 20 alineatul (2) litera (f)	Articolul 62 alineatul (2) primul paragraf litera (m)
Articolul 20 alineatul (2) litera (g)	Articolul 62 alineatul (2) primul paragraf litera (n)
Articolul 20 alineatul (2) litera (h)	Articolul 62 alineatul (2) primul paragraf litera (o)
Articolul 20 alineatul (2) litera (i)	—
—	Articolul 62 alineatul (2) primul paragraf literele (p)-(z)

Regulamentul (CE) nr. 2007/2004	Prezentul regulament
Articolul 20 alineatul (3)	Articolul 62 alineatul (3)
Articolul 20 alineatul (4)	Articolul 62 alineatul (4)
Articolul 20 alineatul (5)	Articolul 62 alineatul (5)
Articolul 20 alineatul (6)	Articolul 62 alineatul (6)
Articolul 20 alineatul (7)	Articolul 62 alineatul (7)
—	Articolul 62 alineatul (8)
Articolul 21	Articolul 63
—	Articolul 64
Articolul 22	Articolul 65
Articolul 23 alineatul (1)	Articolul 66 alineatul (1)
Articolul 23 alineatul (2)	Articolul 66 alineatul (2)
Articolul 23 alineatul (3)	Articolul 66 alineatul (3)
Articolul 23 alineatul (4)	Articolul 66 alineatul (4)
—	Articolul 66 alineatul (5)
Articolul 23 alineatul (5)	Articolul 66 alineatul (6)
Articolul 23 alineatul (6)	Articolul 66 alineatul (7)
Articolul 23 alineatul (7)	Articolul 66 alineatul (8)
Articolul 24 alineatul (1)	Articolul 67 alineatul (1)
Articolul 24 alineatul (2)	Articolul 67 alineatul (2)
Articolul 24 alineatul (3)	Articolul 67 alineatul (3)
—	Articolul 67 alineatul (4)
Articolul 25 alineatul (1)	Articolul 68 alineatul (1)
Articolul 25 alineatul (2)	Articolul 68 alineatul (2)
Articolul 25 alineatul (3) partea introductivă	Articolul 68 alineatul (3) partea introductivă
Articolul 25 alineatul (3) litera (a)	Articolul 68 alineatul (3) litera (a)
Articolul 25 alineatul (3) litera (b)	Articolul 68 alineatul (3) litera (b)
Articolul 25 alineatul (3) litera (c)	Articolul 68 alineatul (3) litera (c)
Articolul 25 alineatul (3) litera (d)	—
—	Articolul 68 alineatul (3) litera (d)
Articolul 25 alineatul (3) litera (e)	Articolul 68 alineatul (3) litera (e)
Articolul 25 alineatul (3) litera (f)	Articolul 68 alineatul (3) litera (f)
—	Articolul 68 alineatul (3) literele (g), (h) și (i)

Regulamentul (CE) nr. 2007/2004	Prezentul regulament
Articolul 25 alineatul (3) litera (g)	Articolul 68 alineatul (3) litera (j)
—	Articolul 68 alineatul (3) literele (k)-(r)
Articolul 25 alineatul (4)	Articolul 68 alineatul (4)
—	Articolul 68 alineatul (5)
Articolul 26 alineatul (1)	Articolul 69 alineatul (1)
Articolul 26 alineatul (2) primul paragraf	Articolul 69 alineatul (2) primul și al treilea paragraf
—	Articolul 69 alineatul (2) al doilea paragraf
—	Articolul 69 alineatul (2) al patrulea paragraf
Articolul 26 alineatul (2) al doilea paragraf	Articolul 69 alineatul (2) al cincilea paragraf
Articolul 26 alineatul (3)	Articolul 69 alineatul (3)
Articolul 26 alineatul (4)	Articolul 69 alineatul (4)
Articolul 26 alineatul (5)	Articolul 69 alineatele (5) și (7)
—	Articolul 69 alineatul (6)
Articolul 26a alineatul (1)	Articolul 34 alineatul (1)
Articolul 26a alineatul (2) primul paragraf	Articolul 70 alineatele (1) și (2)
Articolul 26a alineatul (2) al doilea paragraf	Articolul 70 alineatul (3)
Articolul 26a alineatul (2) al treilea paragraf	Articolul 70 alineatul (4)
Articolul 26a alineatul (3)	Articolul 71 alineatele (1) și (2)
Articolul 26a alineatul (4)	Articolul 70 alineatul (5) și articolul 71 alineatul (3)
—	Articolul 72
Articolul 27	Articolul 73
Articolul 28	Articolul 74
Articolul 29 alineatul (1) partea introductivă	Articolul 75 alineatul (1) partea introductivă
Articolul 29 alineatul (1) prima liniuță	Articolul 75 alineatul (1) litera (a)
Articolul 29 alineatul (1) a doua liniuță	Articolul 75 alineatul (1) litera (b)
—	Articolul 75 alineatul (1) litera (c)
Articolul 29 alineatul (1) a treia liniuță	Articolul 75 alineatul (1) litera (d)
Articolul 29 alineatul (1) a patra liniuță	Articolul 75 alineatul (1) litera (e)
Articolul 29 alineatul (2)	Articolul 75 alineatul (2)
Articolul 29 alineatul (3)	Articolul 75 alineatul (3)
Articolul 29 alineatul (4)	Articolul 75 alineatul (4)

Regulamentul (CE) nr. 2007/2004	Prezentul regulament
Articolul 29 alineatul (5)	Articolul 75 alineatele (5) și (6)
Articolul 29 alineatul (6)	Articolul 75 alineatul (7)
Articolul 29 alineatul (7)	Articolul 75 alineatul (8)
Articolul 29 alineatul (8)	Articolul 75 alineatul (9)
Articolul 29 alineatul (9)	Articolul 75 alineatul (10)
Articolul 29 alineatul (10)	Articolul 75 alineatul (11)
Articolul 29 alineatul (11) primul paragraf	Articolul 75 alineatul (12)
Articolul 29 alineatul (11) al doilea paragraf	—
—	Articolul 75 alineatul (13)
Articolul 30 alineatul (1)	Articolul 76 alineatul (1)
Articolul 30 alineatul (2)	Articolul 76 alineatul (2)
—	Articolul 76 alineatul (3)
Articolul 30 alineatul (3)	Articolul 76 alineatul (4)
Articolul 30 alineatul (4)	Articolul 76 alineatul (5)
Articolul 30 alineatul (5)	Articolul 76 alineatul (6)
Articolul 30 alineatul (6)	Articolul 76 alineatul (7)
Articolul 30 alineatul (7)	Articolul 76 alineatul (8)
Articolul 30 alineatul (8)	Articolul 76 alineatul (9)
—	Articolul 76 alineatul (10)
Articolul 30 alineatul (9)	Articolul 76 alineatul (11)
Articolul 31 alineatele (1) și (2)	Articolul 77 alineatul (1)
—	Articolul 77 alineatul (2)
Articolul 31 alineatul (3)	Articolul 77 alineatul (3)
—	Articolul 77 alineatul (4)
—	Articolul 78
Articolul 32	Articolul 79
—	Articolul 80
Articolul 33 alineatul (1)	Articolul 81 alineatul (1) primul paragraf
Articolul 33 alineatul (2)	—
Articolul 33 alineatul (2a)	—
Articolul 33 alineatul (2b)	Articolul 81 alineatul (1) al doilea paragraf
Articolul 33 alineatul (3)	Articolul 81 alineatul (2)
—	Articolul 82
Articolul 34 primul paragraf	Articolul 83 primul paragraf

Regulamentul (CE) nr. 2007/2004	Prezentul regulament
—	Articolul 83 al doilea paragraf
Articolul 34 al doilea paragraf	—
Articolul 34 al treilea paragraf	Articolul 83 al treilea paragraf
—	Anexa I
—	Anexa II